

உ

கடவுள் துணை

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவை,

இராமநாதபுரம்ஸமஸ்தானம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அனுமதியினால் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரிதிகளைக்கொண்டும்.

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகசேர்த்தது,

இஃது

புரசை,

நாதமுனி நாயுடு

அவர்களால்பார்வையிடப்பட்டு.

சித்தூர்

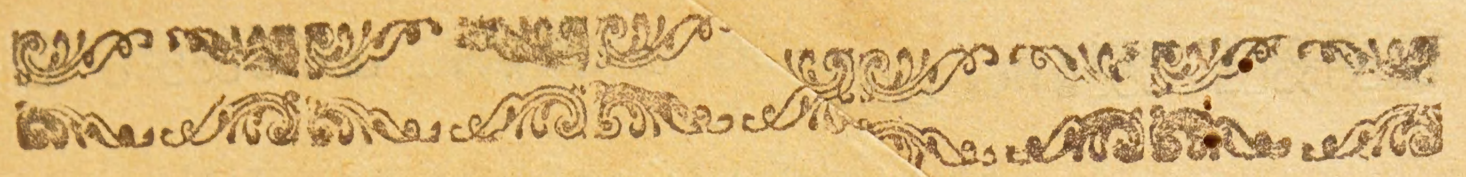
வீராசாமி நாயுடு

அவர்களது

வித்தியாவிநோதஅச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷக்ஷமஸ்

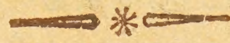
ஸ்ரீமஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் கும

கோ. சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

தண்ணளிமிழற்றுபைங்கற்பகனன்னீழலிற் றனியரசுபுரியிந்த்ரனும் தலைசேரும்ராமநாதபுரநற்சமஸ்தானமாநேசரென்னும், அண்ணன்மதவேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர்அமராமகிலத்தினோர், அகமகிழ்ந்துட்கொடத்திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரருட்புவிதுதி, பண்ணவருமுயர்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியம், பதிமருவுவித்துவான் சச்சபாலயரெனப்பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும்புலவர்புகல் கவிகளாங்கடலைபவரிணையின்மதிமந்திரத்தால், இனிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப்பாடலையெடுத்திங்களித்தனரோ,

தலைமைபெறமதிசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் தகுராமநாதபுர நற்சமஸ்தானமதனுக்கு முயர்பரம சிவனடிதனக்கு மானேசர்வழுதி. தானென்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரிபெய் தகைமையதனாற்பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள்தனுமாரர்புகலவளவில்கலைகளுணர்தில்லையம்பூர்ச்சந்த்ரசேகரகவிராஜபண்டிதருமவண், காஞ்சிமாநகர்மேவுமுசிதகனவித்துவான் கச்சபாலயருமவர்தம், கருத்தின்படிக்குச்செய்திகுவோமெனக் கணங்கங்கணங்கட்டியே, கனைகடலிடைப்பலவிடக்களிற்சிதறிவெகுகாலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அலகினற் பொருடனைக்கண்டெடுத்ததினடிசெலர்த்தமிவைதாருமாறு. அவனியில்வழங்குமெண்ணறுதனிப்பாடல்களவைக்குணமுற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவர்கருததிற்கணுவுமவழுவாதனந்தநுறையதிநுட்பமாய், ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த்தகிலமெல்லாமபுகழவச்சிற்பதிப்பித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங்கல்வித்திறததையோர்ந்துணராதுவித்தைக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணலிழிவெண்ணவருமுகவனுளிரகங்குன்றினின்றான். உயர்முனிவனெண்சாணுடம்புமொருசாணினுமொடுக்கிஞனிவர்புலமைதேர்ந்துரகவெந்தொருகாலருந்திவிழியிமையாவலோடியதமுற்றனனரோ,

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று,

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாட்சமஸ்து,

சாத்துகவிகள்

இவை,

சென்னைத்துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில்தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது,

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியோர்பெறு தமிழ்க்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பண்ணருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்த
துங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வண்களமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி தமிழ்கம்பராதியாம்
காவலரென்னு நன்முகில்பருகி
ஓவரவிங்காங் கொழுக்கியகவியாம்
தண்ணுறுமமுதை மண்ணவர்செவிபால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னாடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகிபதிறகமாய
பலர்புகழிராமநாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
திரியலர்மடங்கல் சற்குணமேரு
அறிவையற்கருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுருகலிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழுவும்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புவிமிசையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுசென்ன
அரியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மன்னுதில்லைபட்பூ வென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழித்தகனியினை
வான்கவிகவ்வுபூ உமந்திக்கீந்து
தானா - நீர்க்குத் தண்டலையுடுத்த
மணிப்பைப்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணகிரிநறுமலர்க்குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெரியனன்
வழுஉக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழுஉவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இஃது

காஞ்சீபுரம்- பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
வித்வான்-காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரோயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
யீண்டுளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலநிகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவாபின்வரு மறிஞர்களனையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணியெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களனைவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென வுவப்புறாஉம்பாண்டிநன்
னாட்டுளவிராமநாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூயகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடும்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மதித்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றருள்.

சேதுபதியெனுஞ்செல்வேன்செங்கோல்
கோடாவகைசிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறித்தென் றெறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாற்றியும் தோச்சிநன்னூலெகாடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயரதனாற் றணபதியிவனென
மண்புவியோர்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக்
என்றுரைசெய் வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிபபுறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலுமன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர்ச் செங்காப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரறிஞன்
புத்தியினாய்ந்தபொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலானிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர்பண்டுகெண்டிலாச்
சீருள்வரியாற்றிகழப்பதித்தனன்
கனிதமிலாவளங்காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ்மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதகபிப் பெயரினன்
உரியவுல மும்மப்புறற்பொருட்டே.

இஃது
சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில்தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது

நேரிசை-ஆசிரியப்பா

திருமலிகூடற்பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராமல்வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமாகீள்கரிமருப்பும்
வல்லுவரென்னுந்தெள்ளுநாற்கதலியும்
சீருயரௌவையாரெனுஞ்சாலியுஞ்
ஒட்டக்கூத்தராம்வட்டவாரிசமும்

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவுறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம் பானிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவமையத
தாங்காங்குதவிய பாக்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தங்கெழீ இங்குநன்மணியின்
வர்க்கமதனைப் பெறசம்மியன்போல்
வடித்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்துவிருத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசரேறவிரை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்க்கற்பக வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
பலவளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேகருராம காதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வந்தவதரித்தமைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்துமொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமியென்னும்புரந்தரன்
நன்னயமாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினில்
மல்லலம் புனத்தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசபண்டிதனுலாசுறத்திற்றிருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையுந்தாமரைவாவியும்
மன்னியமணலியென்னுமாநகரோன்
சால்புறுகின்றசைவசிகாமணி
பாவியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
திருவுறுநல்லொளிசேர்குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவியபெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவியவனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்சூழாங்கண்டுவகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையுட்பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துமகதசா ஈ ஆஜ்ஜென்னும்பாடசாலையில்.
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்·
சு சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்,

சொல்லேம்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்த்துண்மை
தொடர்பெருநேர்திருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புழக்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்துச்சேர்த்த
செல்லேபர்பூநகத்தினிபசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனிபவெனப்பயத்தற்கியநூலன்றிச்
சிலகிளித்தத்துருற்றுபலகவிதைச்செம்பொன்
றிகைமறைந்தங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லைபம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்க்க
தெள்ளிதருநாவனெனு ஞ்சணங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினிபதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெடக்களித்துளங்குர்திறந்தந்தானற்
றொல்லைபம்பூர்சதலைனயுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந
தூய்மையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொன்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணிப்பதிப்பபெரியதம்பிவேளே.

இஃது-தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகம்கவில்பொய்யாமொழி யௌவைகயர்துரைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டிச்சிற்பதிக்கவெல்னப்பொன்னுசாமித்தேவன்பொறைபான்மிக்கோன், சிற்குணன்றுள்டணிபண்டன்சொல்லச்சந்திரசேகரனுங்கவிராசன்திருத்திநல்க, எற்றுலவுபெரியதம்பிமணவிராசன் இருஞ்சிலைமேலெழுத்துப்போ லியற்றினனே

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்ட மணிமாடமேனிலையின் முகிலுலவச்சிறப்பிலோங்கும், திருக்காட்டுப்பள்ளியெனுமெழிலூரன்செங்குவளைச்செழும்பூந்தாரன், கார்கொண்டவேங்கடகன்மலையானேர்பாலிகதியுடையோன்தன்னல், சடவுலகம்புகழ்ந்திநல்வேளாடர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன்,வார்கெண்டமுலைமாதர்படலூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீரன்,வாய்மைபெறிராமசாமிக்குரிசிலோனைப்பான்வருடக்காரும், ஏர்கொண்டவன்பினொடுருள்செலவிட்டருஞ்செயயுளி தனிப்பாடலெழுதினவத்தடைபெட்டேபிதிபொன்றுதந்துபுகழ்நாட்டினனே.

சாத்துக்கவிகள்-முற்றுப்பெற்றன.

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

---*---

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவிலுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
போரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினல்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்,

---*---

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாய்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்,

சிலேடைகள்

ஆமணக்குக்கும்-யானைக்கும்,

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம்.

வைக்கோலுக்கும்-யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்தபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோல்மேனித் திருமாலைராயனவரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம்.

பாம்புக்கும்-வாழைப்பழத்துக்கும்,

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கும் நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டால் மீளாது-விஞ்சுமலரத்

தேம்பாயுஞ் சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும் வாழைப் பழம்,

பாம்புக்கும்-எள்ளுக்கும்,

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றிற்பரபரெனும் பாரிற்பிண் ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது

பிண்ணாக்குக்கு-பிணகுள்ளாக்கு.

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்,

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண் ணுப்புமே லாகும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம்.

அரி-காற்று-அரிபடல்

முகுந்தனுக்கும்-முறத்துக்கும்,

வல்லரியாயுற்றிடலால் மாதர்கையிற்பற்றிடலா லு,
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுக்குமேயாகும முறம்,

சந்திரனுக்கும்-மலைக்கும்.

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வயன்டணிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்வாமலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து.

காய்க்கும்-தேங்காய்க்கும்.

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீங்கானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு

மீனுக்கும்-பேனுக்கும்

மன்னீரிலேபிறக்குமற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில
மீனும்பேனுஞ் சரியாமே.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித் தழுவுதலாற் கால்சேர வேறுதலால்
எட்டிப்பன் னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க் கள்ளை யருந்துதலாலப் பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து. ௰௧

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையா னீரிற் குளிக்கையான் மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற் கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரை வென்ற திருமலைராயன் வரையில்
வெற்றிலையும் வேசை யாமே. ௰௨

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும் ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்கு மவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த் தீதகலப் பார்த்தலால்-மேவும்
எதிரியைத் தன்னுள்ளாக்கி யேற்றசரத்தால்
சதிருறலா லாடி யரசாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

ஓட்டங்கடியதா லுள்ளவரை மேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தால் நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற் குட்டியுறக் கட்டுதலாற் றெட்டுதலால்
கூத்தியார்க்கு நேராங் குரங்கு, (ஓட்டம்-உதடு) ௰௪

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்,

ஓடுஞ் சுழிசுத்த முண்டாகுந் துன்னலரைச்
சாடும் பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான் றிருமலைராயன் வரையில்
ஆடுபரி காவிரியாமே, (துன்னலர்-பகைவர்-மலர்) ௰௫

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்,

கட்டிப்பிடிக்கையாற் கான்மாறிப் பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத் திரும்புகையால் வண்கீரைப் பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே, ௰௬

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்,

செய்புட்டிடை பதிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டு முட்டும்
ஐயமறத் தாழ்ப்பா ளடர்க்குமே-துய்யநிலை

தேமேவுபுகழ்ச்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமைக்கதவு நேராம். ௧௭

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலேயேறுதலினாலும் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடைய தாதலால் உம்பர்களும்
தேசிற்சேர்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையுநேராம், ௧௮

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்,

ஆணிவரையுலைபுரா லாலுறுதிப்போதலால்
கோணக்குருமருந்துத் தோய்க்கிடலால் சேணிலத்தி
செப்பார்க்குதவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள் ௧௯

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்,

நீரிலுளவால் நிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்-காருமனும்
பல்வினைபாற்றுதலாற் பாரிற்பொருவான்
வில்விஷ்ணு வெற்றிலை. (பல்வினை-பலகோலம்-தந்தகோபம்) ௨௰

பூசனிக்காய்க்கும்-பரமசிவனுக்கும்,

அடக்கிச்சேர்தலால் கட்டெலுத்துக்
கோடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டே-வடிவுடைய
மாதணைந்தைப்பூண்டு கவினத்தலும்பெற்றதனால்
பூசனிக்காய் சிவனைப் போற்று. (கந்தி-காம்பு) ௨௧

ஓடத்துக்கும் நிதம்பத்துக்கும்,

பலகைபரித்தலால் பதுமனிலைதக்கும்
கலபிலைநகைவளரித் தள்ளும்-உலகறிய
ஓடமுமொன்றேற புளர்தம்மேடைக்கர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர், ௨௨

காண்டகத்துக்கும்-பெண்குறிக்கும்,

இட்டபட்டோங்குதலை வின்பிலைக்கிளாதோன்றுதலால்
மட்டுப்பிரிது மறைக்கலையால்-முட்டத்
தெருவேடர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
காண்டகமும்பெண்குறியுங் காண, ௨௩

அரகரதிருச்சிற்றம்பல வானுமக
தாருபவசேசிற்கு பரசேத

கவிதைப்பாதே கவிதைப்பாதே
கவிதையபாதே கவினே, உச

இந்தோதிலகநுதல் ராமராமாவனைக்
கோக்தோகளைபழுலை கோவிந்தா சந்தமும்
வேலோவிலோவிழிகள் வெங்கடைரங்கவசி
ருலோகாருரா யருே. உரு

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறுவேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு, உசா

இ-டு-வாப்பாடியது,

ஓ, கா, மா, வீ, தோ, வுணைப்பன், டு, டு, டு, டு, டு,
காகார்குடந்தை கர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பர்கடமிடுவ ரேறுவன்பர்க்குக்
கொடுப்பரணிவர் குழைகளு. உஎ

எடுப்பர்-ஓடு, கடமிடுவர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர் வீடு, குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கை-யடங்குமெனப்பாடியது,

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங் கும், உஅ

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்றுபாடியது.

மாயன்றுயின்றதுவு மாமலரான்சொல்லதுவும்
ஏயகுருந்திற்கொண் டேறியதும்-தூய
இடப்பாகன்சென்னிமின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். உகூ

மாயன்றுயின்றது - பச்சைவடம், மாமலரான்சொல்-பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியது சேலை, பரமசிவன் சிரசின்மேலேறியது,சோமன். பச்சைவடம்-ஆலிலை,

கின்னரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்பிரிந்தானென்று மந்தாளிலேமூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பாங்கையினால்-கூடலிலே

கன்னரிவாசிக்குநடைப்பயிற்றுமென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி, ௫௰

பொன்னுவளையிலைகாய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு மும்பர்கோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிளையப் படுத்ததுவும்
அக்காளெறிந்ததுவு மன்பினிறந்ததுவும்
பொன், னு, வளை, யிலை, காய், பூ. ௫௧

தோய்க்கான்மேய்த்தான்குடையாத்தூக்கினான்மேன்மேலாச்
சாய்க்காளெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால், ஆய்ந்துசொல்லும்
மன்னுவரத்தில்வரு மால்சாயிகாதாகேள்
பொன்வளையிலை காய்பூ, ௫௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்றுபாடியது.

வாகமணமேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆநிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுருவும் சிதரனுர்
தான்கொண்டளக்கதுவுங் கண்சச்சிங்காவலா
கேள்செழுங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௫௩

ஆமணமேறியது-செங்கழு-மாயன்றுயின்றது - நீர், ஆடுதடுத்தாண்ட
வுரு-கிழும், தான்கொண்டளக்கது-கு (கு-பூமி)

நாநீநூநேயென்றுபாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்னெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை-புரையறவே
யானுர்விழியீர், ம, ல, ர, ண, வொற்றிற்குப்
ஆனலா, நா, நீ, நூ, நே, ௫௪

நேரம-நெஞ்சில், நூல்-மார்பில், நீர்-முடியில், நாண்-அரையில், நே-அ
ன்புநேமெய மருவிபது.

சமையமமலைகுலுங்கப்பட்டது.

மாரணைக்கவெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணிபுவெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாய்விடைச்சி பருமத்தினலடித்த
புண்வாவிமொய்த்த போது. ௫௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுகட்புப் பகைகாட்டுமெனப்பாடியது,

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுகை நிலையின்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன்செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றுமழைகாட்
டுங்கடுகட்புப்பகை காட்டும். ௩௬

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுகையால்
இன்னிலத்திற்கோட்டேன் றிருக்கையால்-மன்னுசுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனுநேராவரே ௩௭

நாலுகை-தொங்குங்கை, சுளம்-வெல்லம்-நெற்றி.

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவண்ணோபயறு செங்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுமணிநாற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றாழம்பூவே கறி, (கல்-மலை, தாழம்-ஆழமானநீர்) ௩௮

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகாநங்காண்மேடமிடபம் மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம் விர்ச்-சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வகையறுமிராசிகளாம். ௩௯

தை மாசி பங்குனியாகுமென்றுபாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன் ஊணதும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனிமாதம். ௪௰

பாணர்க்குச்சொல்லுவது-தை, பைம்புனலைமூடுவது-மாசு, தாணுவுரித்தது இபம், சக்கரத்தோனூண்-கு, எம்மானையேத்துவது-உனி, ஈசனிடத்து-மாது; சிரத்துப்-ஆம். உன்னி உனியென்றாயிற்று,

ஞானசபைகனகசபைசிற் றம்பலம்பே
ரானந்தக்கூடந் திருமூலட்டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாக்கரநா றகோபுரம்பொற்
கம்ப மண்டபஞ்சிவ கங்கை. ௪௧

சந்துதீர்த்தந்திருச் சாளரவாயில்விர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்பு-பங்குனிமா
தத்திருநாடீர்த்தந் திருவிளுதல்கோயில்
உத்தரபாகந்திருவா ரூர். ௪௨

அப்பாகுமரகோட்டக் கீளைசெவிலிமேட்
டிப்பாகற்காய்பருத்திக் குழிநீர்-செப்புவர
சற்காற்றுக்கம்பத் தடிவிற்றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல்யார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவில் மாலவதாரஞ்சொன்னது;

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலென்
இச்சையிலுன்சென்ம மெடுக்கவா-மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவாவாய் ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசர்செந்தா
மரைக்குளங்கங்கை மகங்கா-விரிக்கரையின்
ஓரங்கிழக்கோட்டங்கா ரோணமங்கைகாதியார்
சாரங்கபாணி தலம். ௪௫

மன்னென்றெடுத்துமலுக்கென்றுமுடித்தது;

மன்னுதிருவண்ணு மலைச்சம்பந்தாண்டார்க்குத்
தன்னுந்தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்-மின்னின்
இலைக்தவிடமாத ரிவன்குடுமிபற்றி
வலைத்திழுத்துக்குட்டா மலுக்கு. ௪௬

சோ கா மா ஏ வா தா வென்றுபாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லின்மனைகூட்டியுமை
பாகார்ந்ததில்லைப் பரமேசர்-வாகாய்த்
தரித்தாரெரித்தார் தறித்தாருதைத்தார்
உரித்தார்கணைபடைத்தா ரூர்க்கு. ௪௭

சோமன் காமன் மாயன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயன்.

(கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது.)

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்குமடியில்
பிட்டைப்பாக்குப்பாகம் பெண்பாக்கும்-முட்டநெஞ்சே
ஆரணனுநாரணனு மாறிமறையுந்தேடும்
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு. ௪௮

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது,

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல-மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே. (விளக்குமாறு விளக்கும்வழி) [illegible]

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரியதனைவேயுத்த கையாவளையேர்
தரியயற்குமெட்டா தவையா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநெஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௨

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைபச்சடியாய் பண்ணுள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீ யுமி. ௫௩

கூதிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூதிக்கொப்பாகவென்றே போய்விடுமே-ஆதி
நரக்காட்டகவரியை நச்சரபமாக்கிச்
சுருக்காவிடினஞ் சுணி. ௫௪

சீத்துப்பூத்தென்றுபாடியது,

அப்பூநஞ்செஞ்சடைமே லம்புலியைப்பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ்சீத்துப்பூத் தென்னவே-யெப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூணரா, ௫௫

பாற்கடலிற்சென்றாளெழும்பப்பாடியது.

சுத்தபாற்கடலினடுவினிற் றாளிதோன்றியவதிசயமதுகேள், மத்தகக் கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதருந்திறமாற்றம், வித்தகக்கமலை செவியுறக்கேட்டாள்விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக், கைத்தலமலரான்மார்புறப்புடைத்தாளெழுந்ததுகலவையின்நெந்தாள்' ௫௬

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநச்சங்கரனார்
அடற்புலிக்கு - , க் களித்தனராமதுகேட்டு-நெஞ்சில்
நடுக்கம்வந்துற்றதுகை காலெழாளினைத்திபெண்ணை
இடுக்கடிபாவாய்ச் சுருட்டியேகடியம்பலத்தே. ௫௭

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன் கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்-மற்றயவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ௫௬

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும்-திருமுட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்பான வாறு. ௫௭

நாலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற்பத்தொன்பான்-மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுபத்துநாலாடலுக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற் சொக்கன். ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதோ-சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய், ௫௯

குரங்கனைவில்வீழ்த்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
காஞ்செறியப்பாம்பலரன் கவ்வ-விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபேர்செட்டைக் கிடம். ௬௰

கீராவாய்நெற்றி நெருப்பாவாயக்கமிரு
கூறாவாய்மேனி கொளுந்துவாய்-மாறாக
நட்டமாலாய்சோறு கஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பா யினி. ௬௧

சுருக்கவிழ்க்கமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா-திருக்குடந்தைக்
கோட்டானைநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய், ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்-பெருமாள்
இருந்திடத்திற்சும்மா யிராமையினாலேயோர்
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். ௬௩

வாலெங்கே நீண்டவயி றெங்கே முன்னிரண்டு
காலெங்கே யுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராயர்போற்றும் புலவீர்காள் நீவிர்
கவிராயரென் றிருந்தக் கால், ௬௪

நச்சரவம்பூண்ட தில்லை நாதரே தேவரீர்
பிச்சையெடுத் துண்ணப் புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேன் குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற் றுன்முழங்கும்
மேளமேன் ராசாங்க மேன். ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதி லரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளி யெழும் ௬௬

இஃது-துதியும்-வசையும்.

மாயனாற்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறினா ரென்றே-நேயமாய்
கன்னன்பொழியுங் கயற்கட்காரிகையாளோயோ
அன்னமிரக்காமலிருந் தாள். ௬௭

எட்டொருமாவெண்காணி மீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற் பாய்ந்ததே சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறிவீதிவரக் கண்டு. ௬௮

மூப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும் பறிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென். ௬௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது. ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதங்கூறியென்றுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமல்-மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யாம், ௭௧

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ-சீலமுடன்
நாட்டிலேவீற்றிருக்க நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருக்கக் கால், ௭௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினேழானதே-மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநிலவாய்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டேகேட்டதில்லை காண். ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெறுவயிறனாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமையிவை. ௭௪

கூத்தாள்விழிகணெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண் முழுநீலம் மூத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டம்பு. ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே-தன்னமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீபயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கும்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எந்நேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
பாதம்போங்காத வழி. ௭௭

ஆறுப்பதிஞறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமா சும்மா வெறுமாகளிகிளர
வந்தமாசந்தமா மா, ௭௮

ஆடாரோபின்னிபவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாரும்
மெய்க்கேபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தால் கால். ௭௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலை பொன்மலையுமேயிருக்கத்-தெள்ளுநமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையின்மேலதாநிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினார். ௮௰

கல்லதொருபுதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவா சொல்லவா-தொல்லை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்-வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையேமுன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத்-திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோமேச ரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வாறுரை. ௮௩

நேற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றூராளென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சுகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான்மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீர்தமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதன்னைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினாராம். ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சிகாண் ௮௬

காட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாகின்
ஆட்டுக்கிரண்டு காலானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டையிட்டுப்
போமோசெல்லாயப்புலி. ௮௭

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ-சிலமுடன்
ஞாட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரேசீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால், ௭௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்கால்பதினேழானதே-மானேகேள
முண்டகத்தின்மீது முழுமலர்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டேகேட்டதில்லை காண். ௭௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாள்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி-சப்பைக்கால்
அண்ணன்பெறுவயிற ஞானமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. ௭௪

கூத்தாள்விழிகளெடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண் முழுநீலம் மூத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தான்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டம்பு. ௭௫

என்னைக்கொடுத்தா விரக்கமுனைக்குண்டோ
வன்னக்கமலமுகவல்லியே-துன்னமதக்
காட்டானைக்கோட்டுமுலைக் காரிகையேநீபயந்த
கோட்டானைத்தானே கொடு. ௭௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கம்
பின்னேயிருந்திரண்டு பேர்தள்ள-எக்கேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
பாதம்போங்காத வழி. ௭௭

ஆறய்ப்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா-வேறுமா
எந்தமாக்கும்மா வெறுமாகளிகிளர
லந்தமாசந்தமா மா, ௭௮

ஆடாரோபின்னிபவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்-தோடாரும்
மெய்க்கேபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தால் கால். [illegible]

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்-தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுகளையேனருந்தினார். ௮௦

நல்லதொருபுதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவாசொல்லவா சொல்லவா-தொல்லை
மதுரைவிக்கினேச்சுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக்கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில-வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு சிற்றுவிடுமென்று
முலைக்கறிவிப்பாரிலையேமுன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியக்கச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகலத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத்-திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச ரன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வாறுரை. ௮௩

நேற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றுரானென்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
சஞ்சுகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வஞ்சியரேசென்றான்மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பனைத்தீசனார்
பெண்டீர்தமைச்சுமந்த பித்தனார்-எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினாராம். ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சிகாண் ௮௬

காட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாகின்
ஆட்டுக்கிரண்டு காலானாலும்-நாட்டமுள்ள
சீர்மேவுதில்லைச் சிவனேயிவ்வாட்டையிட்டுப்
போமோசெல்லாயப்புலி. ௮௭

வாடியடியாருடனே வானவருந் தானவரும்
ஓடிபயந்தீர்த்தருஞ் சுண்ணி.

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தோரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மீதில், ௫௪

காவலனெங்கள் கவைப்பாஞ்சோழேசன்
மாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவலனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாறுங் குரங்கு. ௫௫

பொன்னஞ்சடையறுகப் புல்லுக்குப் பூம்புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத் தாவுமே-அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றவுலந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று, ௫௬

ஏய்ந்ததனங்களிரண்டு மிருப்பாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
மூக்கலச்சிதம்பிக்கு மூதேவியாள்பமலைக்
குக்கலுச்சிக்துங்கலைச் சிக்கு, ௫௭

கந்தசூடக் கொண்டகணை காலுஞ்செரிந்தமதன்
றுஞ்சிசுடி கண்ணிலும்வெந் தெய்வானே-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலமுத்தி முந்தமிட்டுசற்றே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக் கால், ௫௮

நீத்தானுங்கண்ணிலே நீத்தானுன் கையிலே
நீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே நீத்தானுன்
மெய்யலாமபுள்ளிருக்கும் வேளுராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச் சேர்ந்தாள், ௫௯

வெண்ணெய்த்திருடியுண்ட வேணிபரனிருக்கக்
கண்ணனிடமெல்வைத்த களவோதுசொல்-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றானரன், ௬௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்தசரக்குனிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகளைக் கொண்டுபோய்-கெட்டுதற்கே

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகடன்பகடு
பாயும்பகடெண்பத் தைந்து. ௧௱௧

தண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டாங்குறைபயிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெருக்கடொறும்
ஆடிமுதலானி வரைக்கும் ௧௱௨

நாராயணனைநாராயண னென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால் நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வாளென்பேன்
நாரென்றானாரென்பேன் நான். ௧௱௩

வாழ்த்ததிருநாகை வாகரனதேவடியாள்
பாழ்க்ககுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௧௱௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயறாகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண், ௧௱௫

மண்டலத்திலுளரும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ-தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்னுநகர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௧௱௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம், ௧௱௭

பண்புளருக்கோர்பரவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்கானாற்காலி-திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீள்வாகனநன் னிலம், ௧௱௮

சதுரரங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

கூட்டிப்புழுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து, கரு-ச

அன்னவயல்சூழ்திருக்குமாரநாரெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிரமிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான, கரு-ரு

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதியுடையநூற்றுவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்த தாழ்வு, கரு-சா

கோளரிநக்குமூர் கோள்கரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்-நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான். கரு-எ

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினுங்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்கா லாணை-வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்ட பதி, கரு-அ

கம்பத்தான்-இராவணன்; கடையிற்கட்டினான்-வாலி, அம்பைத் தாவித்தான்கால்-அரிதாள்,

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கொய்தவிர் வாளர் பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரினிதாயிவருமைக
காத்திடுவரெப்போதுங் காண், கரு-கூ

சாரங்கம்-மான், வில், கஞ்சன்-பிரமணன், கம்சன், உமையாயர்-சிவன், மையாகர்-மால்,

கட்டளைக்கலித்துறை,

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழக்
கண்ணீருமவற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான் திருப்பணந்தாள்பட்டனே, கசய

வெள்ள [illegible] நமையொன் றுண்டாளவாயினின் மேவுமெங்கணம்
பிள்ளைகொருதலை யன்றே தருநம்மைபி ; த்ததிலே

கொள்ளிக்கண்ணன்றிட்டியாலோர் குரும்பைகுறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்த விரண்டிளநீர்க்கச்சுறைந்ததுவே. ௧௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாணரவர்க்கெதிரொ
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென்னீகிளையேல்
சூட்டுற்றமுப்புறஞ் செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்னோவிடங்கானீட்டல்சொல் வழக்கில்லையே. ௧௪௨

பாரூரறியப்பலிக்குழன்றீர் பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்க வென்றாலுமுள்ளூருமொற்றி
பேரூரறியததியாகரென்றேபெரும பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப் போய்விடுமம்பலத்தே. ௧௪௩

வாணியன்பாட வண்ணான் சுமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளி முன்றொழத்தீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக் கருமான்றுகிறனைக்கொண்டணிந்த
வணியனான வன்றட்டான் புறப்பட்டவேடிக்கையே. ௧௪௪

வாணியன்-பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்-வைரவன், செட்டி முருகன், சேணியன்-இந்திரன். கடற்பள்ளி-மாயன், கரும்பைக்கோணியன்-மதன், கருமான்றுகில்-யானைத்தோல். தட்டான்-காண்டற்கரியபரம சிவன்,

கழியும்பிழைபொருட்டள்ளிநன்னூலங்கடலினுண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்காலகொண்டு வண்கவிதை
மொழியும்புலவர்மனத்தேயிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக்கவி காளமேகம்புறப்பட்டதே. ௧௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லலார்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணர்க்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே. ௧௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந் நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தூங்குமதிலொருமாவேற்ற முண்டசுரர்முனிவர்
ஆங்கவர்செப்பிற் கடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமரங்கத்திருப்பெட்டகத்து ளொருபணியே. ௧௪௭

சத்தாதியைந்தையுந் தாங்காதசெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுஞ்செய்ய வம்பலத்தேகண்டுங்களிரு

பத்தானவன்மைந்தன் பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே. ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந் தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
லிரண்டுடையோனுமெதிர்சென்றகா லெதிர்த்தார்தமைக்கண்
டரண்டெழுமைவர்க்குத் தேரூர்பவன்கொளனைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே. ௧௪௯

மாக்கைக்கிரங்குங்குருகும் வளர்சக்ரவாகப்புள்ளுந்
தாக்கச்சரபங்குழைந்த தெவ்வாறுசகுலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித் திருவறச்சாலையிலன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் கீழேயிருக்குங்கருங்குயிலே. ௧௫௰

தென்னைக்குஞ்சோலைக்கமலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான்
என்னைக்குமன்னியெரியொக்குமந்த வெரியிலிட்ட
பொன்னைக்குங்கொன்றை கரியொக்குமவணுநற்பொற்பணிசெய்
மின்னைக்குங்கங்கை கிழக்கொல்லனைக்குமவ்வெண்பிறையே. ௧௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகும் பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன்றுலாத்தினி லேறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சோற்றினி லேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக் கனலேறிவந்ததுரங்களத்தே. ௧௫௨

கரி-கணபதி, (பெண்பை-சாளி)பொன்மிகும்பை-பெருச்சாளி, எரியொன்றுசெல்வன், முருகன்-துலாம், (துலாஸ்நானகட்டமமாயூரமாதலால்) மாயூரமென்னு-மயில், நாகமின்-உமை, சோறு-அன்னப்பட்சி நரிசம்பு-சொந்தக்கனல்-நந்தி.

இருந்தாரைகேள்வனையோங்கு மராவையெழுபுனலைத்
திருந்தாரைவன்னியைமுன் முடித்தோன்செயயவேளைப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன் சுந்தரன்றாதன்சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்டதிப்போன மதியம்புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரைகேள்வன்-சந்திரன், வாலி-திருந்தார்-ஆத்திமாலை பகைவர், வன்னி-பத்திரம, ஓராக்கல்-முடித்தல்-சரித்தல்-கொல்லல், வேள்முருகன், மதன்-சுந்தரன் தூதன்-சுந்தரற்குத்தூதன், அந்தரனாகிய இராமனுக்குத்தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற்றாரிற் சோமியமுதுகண்டு
ராரபணமன மலாகிறுள் மற்றைநான்முகனும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான் விண்மாசனுருவழிக்கான்
பேராணவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம் பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்

பறவாததும்பிகறங்காத வெங்கரிபண்புரண்டே
இறகாததந்தியுருகாத மாதங்கமிக்குறுதல்
நிறவாதசித்தூரம் பூசாக்களட நெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாதவாம்பல்வலஞ்சுழிக்கேவறப் பெற்றனனே. ௧௫௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிறை கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவருமுகவனுங்கண் ணீராறானான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தானுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமேயென்
றயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றானே. ௧௫௬

சோலைமணங்கமழுகின்ற கயினாற்றுப்பெருமாளேபழிகாராகேள்
வலையென்றால் வேலை பதினாறுநாகைக்குமேலாயிற்றென்
கோலையுறிக்கதுவன்றி நம்பியானைவயுகூடச்சுமக்கச்செய்தாய்
காலையினியார்சுமப்பா ரெங்காளுமுன்கோயிலுசந்தானே. ௧௫௭

வீமனெனவலிதுகுத்த திருமலைராயன்சீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகமபுகுந்தான்சங்கபாணி (லேறிச்
பூரிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கயிலைப் பொருப்பி
சோமனையுந்தலைக்கணிந்து வடவரைத்தண்டாலாழஞ்சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே மூந்நூறு நானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளக்கவிகாளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு, ௧௫௯

தெய்வப்புலமை-

ஔவையார்

அவ்வவ்வமயங்களிற் கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முந்தாவினையவல்லார்க்கரிதோமுகில்போன்முழங்கி

பத்தானவன்மைந்தன் பொய்த்தேவிலைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே. ௧௪௮

திரண்டிமையோர்தொழுந் தென்னரங்கேசர்முன்செங்கைகளா
லிரண்டினையோனுமெதிர்சென்றகா லெதிர்த்தார்தமைக்கண்
டரண்டெழுமைவர்க்குந் தேருர்பவன்கோளனைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே. ௧௪௯

மாக்கைக்கிரங்குங்குருகும் வளர்சக்ரவாகப்புள்ளுந்
தாக்கச்சரபங்குழைந்த தெவ்வாழுசகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித் திருவரச்சாலையிலன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் கீழேயிருக்குங்கருங்குயிலே, ௧௫௰

தென்னைக்குஞ்சோலைக்க மலைப்பிரான்செஞ்சடாடவிதான்
என்னைக்குமன்னிலரியொக்குமந்த வெரியிலிட்ட
பொன்னைக்குங்கொன்றை கரியொக்குமவணுகேற்பொற்பணிசெய்
மின்னைக்குங்கங்கை கிழக்கொல்லைக்குமவ்வெண்பிறையே. ௧௫௧

கரியொன்றுபொன்மிகும் பையேறக்கற்றவர்சூழ்ந்துதொழ
எரியொன்றுசெல்வன்றுலாக்கினி லேறவிருண்டமஞ்சு
சொரிகின்றநாகமின்சோறறினி லேறித்தொடர்ந்துலவா
கரியொன்றுசொக்கக் கனலேறிவந்ததுங்களத்தே. ௧௫௨

கரி-கணபதி, (பெண்பை-சாளி)பொன்மிகும்பை-பெருச்சாளி, எரியொன்றுசெல்வன், முருகன்-துலாம், (துலாஸ்தானகட்டமமாயூரமாதலால்) மாயூரமென்று-மயில், நாகமின்-உமை, சோறு-அன்னப்பட்சி கரி சம்பு-சொக்கக்கனல்-நந்தி.

இருந்தாரைகேள்வனையொக்கு மராவையெழுபுணலைத்
திருந்தாவைவன்னியையும் முடித்தோன்செயமேவேளைப்பண்டு
தருந்தாதைதாயகுன சுந்தரன்றாதன்சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்டதிப்போன மழம்புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரை கேள்வன்-சந்திரன், வாலி-திருந்தார்-ஆத்திமாலை பகைவர், வன்னி-பத்திரம், ஓராக்கை-மூர்க்கதல்-சார்ந்கல்-சொல்லல், கேள்வருக்கன், மதன்-சுந்தரன் தாதன்-சுந்தரற்குத்தாதன், சுந்தரனுகிய இராமனுக்குத்தாதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாற்றாரிற் சோமியமுதகண்டு
ராபணமை மலாகிறுன் றைவானறுமதும்

ஓராயிரமடலூர்ந்தான் விண்மாரனுருவழிக்கான்
பேரானவானவர்கோனுங்கண்ணாயிரம் பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்

பறவாத தும்பிகருகாத வெங்கரிபண்புரண்டே
இருகாலுகர்ந்தியுருகாத மாதங்கமிக்குறுதல்
திருகாதசித்தூரம் பூசாக்களடமெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாதவாம்பல்வலஞ்சுழிக்கேவறப்பெற்றனனே, ௧௫௫

கம்பமதக்கடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிறை கண்டுவாடி
உம்பரெலாம்விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவருமுகவனுங்கண் ணிராறுனன்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்மால்
பயமடைந்தா னுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவிலைப்படைத்திடுவ தவாதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றனே. ௧௫௬

சோலைமணக்குமழகின்ற கயிறெற்றுப்பெருமாளேபழிகாராகேள்
வேலையென்றுல்வேலை பதினெறுநாளைக்குமேலாயிற்றென்
கோலைமுறித்ததுவன்றி நம்பியாளைவுகூடச்சுமக்கச்செய்தாய்
காலையினியார்சுமப்பா ரெங்களருமன்கோயிலுசந்தானே, ௧௫௭

விமனைவலிதுகுத்த திருமலைராயன்சீர்த்திவெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகம்புகுந்தான்சக்கபாணி (லேறிச்
பூமிதொட்டு வானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கயிலைப் பொருப்பி
சோமனையுந்தலைக்கணிந்து வடவரைத்தண்டாலாழுஞ்சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே மூந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம் பாட்டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளக்கவிகாளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு, ௧௫௮

தெய்வப்புலமை-

ஒளவையார்

அவ்வவ்வமயங்களிற் கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல் லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோமுகில்போன்முழங்கி

அதிர்வருகின்றயானையுந் தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங் கிழவியுங்காதங் குலமன்னனே. ௧

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டும்-அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனும்வேம்பேனு நன்று, ௨

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்-யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடையா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோன்றவிளமுலையாள்-இவ்வளவா
னந்தவுடலாணலமேவு மன்மதன்றன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள், ௪

ஐயமிடுமின்னற நெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிட்டுண்மின்-தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோய்ந்து மறும். ௫

அற்றதலைபோக வறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ-வற்றும்
மரமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி. ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்-நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௮

சுரதந்தனிலிளைத்த தோகைசுகிர்த
விரதந்தனிலிளைத்தமேனி-நிரதம

கொடுக்கிளைத்தழைத்த கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம், ௯

நம்பனடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்-வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங் காண். ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடே குலராமன் றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது, ௧௧

வெய்தாய்நறுவிதாய் வேண்டளவுந்தின்பதாய்
நெய்தானளாவி நிறம்பசந்த-பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தையிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வன்கணாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தை நீடும்வண்டதி
றலைக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல் ௧௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்று புயர்மரமாய்ச்-சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயத்தின்பழமாய்ப்
வண்டுபோகினிற்கபலா, ௧௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத்தினைதந்தான்-சோழாகேள்
உப்புக்கும்பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்பிக்குமென்றனுளம். ௧௬

நட்டோமாக நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திரப்போனும்-முட்டவே

கூசிகிலைகில்லாக் குலத்தொருவுங்கூடிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். ௧௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்க நாணுதே
மானொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றி யெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லாளிட்ட வமுது. ௧௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடோடத் தான். ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனும்
ஏறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

கானொந்தேனொந்தேன் கடுகவழிநடந்தேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணாந்த காவிரிசூழ்நாட
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபறித்த பறியும்பழையனூர்க்
காரிகொடுத்த களைக்கட்டுஞ்சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவி மும்மதத்துநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காணாய்-பரிவுடனே
கண்ணாலவோலை கடிதெழுதவாராயேல்
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

சேரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊராளவுந்தான்வருக வட்டாதே-பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனனாடன்சோழன்
தகாதென்றானங் கிருந்து-சகாதே

கடிதின்வாருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விசயப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகுந்தொன்று தேம்பாதே-தையலர்க்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியவிரோன்பாகார்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவல்-திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணை முதுநீர் துகளித்துத்
தத்திவரும்பா மலைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலை தெய்வீகன் திருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நாள்வயலரிசியாகுமூர்-எந்நாளும்
தேங்குபுகழ்படைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவலூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே-நல்ல
குலாமலைவேர்கண்ணைப் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது-அந்தந்தடிநீண்டிசையாமையின்

ஐந்தடிக்கலித்துறையெனலாம்.

திங்கட்குடையுடைச் சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்து நின்றார்மணப்பந்தரிலே
சங்கொக்கவெண்குருத் தீன்றபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண் முற்றி படிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும் பனந்துண்டமே, ௩௧

ஆயன்பதிபி லரன்பதிவந்துற்றனக
மாயதுறாதுங் கருவிபாகனும்-தாபசனீக்
குன்றுபோல்வி ழ குவிமுலையாட சாறு...ன்
இன்றுபோய்சென்று மிரு. ௩௨

[illegible]ப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான் றன்னைப்
[illegible]ப்பாடியான்கேட்சப் பொன்னொன்றோடொன்-றீந்தான்
[illegible]பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
[illegible]மறிவார்தன்கொடையின் சீர். ௩௩

[illegible]ற்றுப்பத்தாயிரம் பொன்பெறினு நாற்சீலை
[illegible]ணுக்கீணைத்துவிடும்-மாற்றலரைப்
[illegible]தப்பொருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
[illegible]வுக்கிழியாதென் பாட்டு, ௩௪

[illegible]சிச்சோறும் வதுகுணக்காய்வாட்டும்
[illegible]மொனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
[illegible]லுனார்பூதன் புகழ்ந்துபரித்திட்டசோ
[illegible]வுலகும்பெறும், ௩௫

[illegible]விடவினிடாமை பேதன்றெதிரிற்
[illegible]ளையாளிற் பேய்நன்று. நேசமிலா
[illegible]த்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
[illegible]நிற்சாவதே நன்று, ௩௬

[illegible]பரியாகிக் காரெருமைதானும்
[illegible]முழப்புடைவை யாகித்-திரிதிரியாய்த்
[illegible]ரக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
[illegible]ரக்காலாள்வான் கொடை. ௩௭

[illegible]டல்பெருனே பலர்மெச்சவாழானே
[illegible]நன்மணக்க ணுடானே-சேடன்
[illegible]ரும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
[illegible]மலர்க்கென்ன காண். ௩௮

[illegible]லொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
[illegible]லொன்றுவர் மனிதரெல்லாஞ்-சாலவே
[illegible]ப்போல முகமுமகமுமலர்ந்த
[illegible]கண்டறியோ நாம். ௩௯

[illegible]மணவு கல்லாதுலகளவென்
[illegible]டந்ததே யோதுகின்றன்-மெத்த
[illegible]கூற வேண் புலவீர்
[illegible]வெண்சாண். ௪௰

நூலெனிலோகோல்சாயு முற்றமரேல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடிசாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. ௪௧

செம்மான்கரத்தனருள் சேயேகொடியோனே
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்கும் கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்கும்கூந்த லனை. ௪௨

மதியாதார்முற்றமதித்தொருகாற்சென்று மிதியாமைகோடிபெறும்,
உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியார்தம்மனையி லுண்ணாமைகோடிபெறும்,
கோடிகொடுத்துங்குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல்கோடிபெறும், கோ
டானுகோடிகொடுப்பினுந்தன்னுடைநாக் கோடாமைகோடிபெறும். ௪௩

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதொன்று மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூரைத்தூறாரியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடுகரையின் புற்றில்
வளர்ந்தமடற்பனைக்குள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத் தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை-அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற் கூலிபின்சென்றும்
ஈயானெச்சம்போ லறு. ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்கும் காலறுவான் றன்கிளையும்
எச்சமறுமென்றா லறு. ௪௮

வழக்குடையானிற்ப வலியானைக்கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்

சுற்றமுங்காணுந் தொடர்ந்தழுகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்றுலறு, ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குலவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன்றீயாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுளதாற் றயையுளதால்-ஆனபொழு
தெய்ததோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிகட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலிதண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காறெருமைமேக்கின்ற காளைக்குநாணேற்ற
பேரிரவுக்குஞ்சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கின் னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே. ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதுகாவினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௩௬

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான்முகன்படைப்பு
நான்முகன்கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோபுவியிற்சிறுமண்
புவியோவரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோவிறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோதொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே. ௩௭

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிதுமானுட ராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௩௮

மாடில்லாவாழ்வு மதியில்லான்வாணிபங்
[illegible]ல்லான்செங்கோ னடாத்துவது கூடுங்

குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லான்விடும் விழல். ௫௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவே துதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில், ௬௰

ஆலைப்பலாவாக்க லாமோவருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ-நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்க லாமோ. ௬௧

நிழலருமைவெய்யலிலே நின்றறிமினீசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காண்மின்-டழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாலிரண்டிற் சோமன்கொடியருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின் போய். ௬௨

காசினியிற்பிள்ளைக் கவிக்கம்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெதும்பைபுலி-ஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்குவெண்பாப் புலி. ௬௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டுபொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பானைநினைந்திம் மூன்றும்
விட்டதேபேரின்ப வீடு. ௬௪

தாயோடறுசுவைபோம் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும் போம். ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்புசூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு-ஆய்ந்த
அறிவோர்க்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லத்
துறவிக்குவேந்தன் றுரும்பு, ௬௬

மேற்பார்க்கமைந்தரூண்மூவாவெருதும்விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாயச்சாலுநன்னிலமு முண்டாகியுமின்னிடத்திற்

பாம்பாக்கியவதிகேங்காறிருந்தும் பசிக்குழன்றீர்
எற்பார்க்கிடாமலன்றோ பெருங்கோவிலிறையவனே. ௨௬

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிலங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
உன்னையும்பாடுக வென்றனையெங்ஙனம்
பாடுதுமியாங்க ளிறுபடுசெங்களங்
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலவவாய்ச்சிய ரிளமுலைபுல்லீர்
புலவர்வாய்ச்சொற் புலம்பலுக்கிரங்கிலீர்
ஊடருண்ணீர் கோடீர்கொள்ளீர்
ஓவாக்கானத் துயர்மரம்போலத்
தாவாக்கனியிற் றோன்றினீரே. ௨௭

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
நெல்லியிலையுதிர்ந்து நிற்பதென்ன-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு, ௨௮

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிகலியாணத்
துண்டபெருக்க முரைக்கக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேன் தள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன். ௨௯

ஆகச் செய்யுள்-௨௨௯.

ஔவையார்முதலியஎழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்,

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செய்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றோ
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ. ௧

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

கற்பித்தான்போனானோ காக்கக்கடனிலையோ
வற்பனையன்னா யரன். உ

அதிகமான்

கருப்பைக்குமுட்டைக்கும் கல்லினுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்ற முதளிக்கு மெய்யன் உறப்பெற்றால்
ஊட்டிவளர்க்கானோ வோகெடுவாயன்னாய்மேல்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௩

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றாயருந்தத்தானருந்தும்
அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சரியம்-மண்டி
அலைகின்றவன்னா யானுடையவுண்மை
நிலைகண்டுமேயிருந்து நில், ௪

கபிலர்,

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர்-நண்ணும்
நமக்குப்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
தமக்குத்தொழிலென்ன தான. ௫

வள்ளியம்மை.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவன்றான்
இன்னும்வளர்க்கானோ வென்றாயே-மன்னரவஞ்
சூடும்பெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவிளை
ஆடும்பெருமா னவன்- ௬

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து-பூழியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோருடைத்து.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வையைவயங்களிற்கு [illegible] பாடற்பிரட்டு.

—*—

எவ்வுயிருக்காக்கவொரு விசனமுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யாதொருவ னல்லவோ-வவ்வி

அருகுவதுகொண்டுங் கலைவதேனன்னே
பெருகுவதுதானே வரும். ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க-நாவில்
இழைக்கிறானை நடுமேழைபறிவேனோ
குழைக்கும்பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயமென்றுரைத்தீர்நாயேற் கடுக்குமோவருளிலேனைப்
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலன்களையொடுக்கிக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து முபர்பரவெளியுள்ளாக்கி
வெய்யவன்மதியும்போல விரவுவனையராவர் ௰

ஞானவானென்றுசொன்னீர் நாதவிந்துங்கடந்து
கானலைவனையுஞ்சுட்டுக் கடுவெளிபரமானந்தந்
தானெனுமவையிரண்டுந் தவிர்ந்துதன்வசமுங்கெட்டு
மோனமுங்கடந்தேயப்பால் முடிந்தவர்ஞானியாவார். ௰௧

சாதியிலேதொண்ணூற்றொன்பானுஞ்சாதி
சமயத்திற்பதின்மூன்றுஞ்சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடையநீதியாகும்
நிலைமையிலேவேதாந்தநிலைமையாகும்
ஆதியிலேயெங்களூர்கருவூராகும்
அங்கத்திற்போயடைவோம்பேரூர்தன்னிற்
சோதியிலேபரஞ்சோதிக்கூட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்குமெங்கள்குலஞ்சுக்கிலமதாமே. ௰௨

எந்தவூரென்றீரிருந்தவூர்நீர்கேளீர்
அந்தவூர்ச்செய்தி யறியீரோ-வந்தவூர்
முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமாய்
அப்பாலும்பாழென்றறி, ௰௩

இல்லுமில்லென்றுசொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புல்லறிவோடுவாங்கப் புலைகொலைகளவுமற்றுச்
சொல்லுதற்கரியஞானச் சுழுமுனைமுடியின்மீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்களிற்பார், ௰௪

இருமிருமென்றுசொன்னீ ரேற்குமோவேழையேற்குத்
தருபொருளுணர்ந்துசைவசமயமுமனைத்துநீங்கி

மருட்டுவினையுநீங்க மாசிலாவுண்மைஞானம்
பெருந்தினரிருப்பர்பின்பு பொருந்தவிறப்பார்தாமே. ௰௮

போமெனவுரைத்தீரென்னைப் பொறியொடுபுலன்களைத்தும்
ஆமெனும்விச்சையோடு மங்ஙனமழித்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனூர்பதியைவிட்டுத் தூங்குவர்போவரன்றே. ௰௯

அடிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
படிசொற்றவறாதபாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. ௨௰

ஆகச்செய்யுள்-௨௬௪.

மகாகவியாகியகம்பர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதஞ்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல். ௧

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியாந்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும்-உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகுமுள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியரண்பள்ளியணையே யவன்கடைந்த
வாழிவளையின் மணித்தாம்பே-யூழியான்
பூணையுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணையகல நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சீறியதன்மேலூருந் தெய்வத்திருநாணே
ஏறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமந்தபடவரவே பங்கயக்கண்ணன்
விரங்கிடந்துறங்கு மெல்லணையே-ஈரமதிச்
செஞ்சடையான்பூணுந் திருவாபரணமே
கஞ்சுடையாய்தூர நட, ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலையெடுத்ததிண்புயத்து வண்ணான்சீராமன்
கலையெடுத்தகோத்திதனைக் கண்டு, ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ரார்தான்கைகொடார்
ஆரார்தான்சத்திரத்தி லாராதார்-சீராருந்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்புகானவாசலிலே தான். ௯

கொற்கையாண்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானுனகதை போதாதோ-நற்கமல
மன்றலைவாரி மணிவாசலைப்பசைக்கத்
தென்றலேயேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

போரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வரோ-போர்புரிய
வல்லான்களங்கன் வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௰௧

உலைக்குரியபண்ட முலந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான்-றலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனேயென்ன பகை. ௰௨

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாதகர்கோன்
வாணன்புகழுரையாதாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கில்லாத கொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கில்லா வரசு. ௰௩

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோரூணம்-உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பல்க்குழன்றன்பாண்டியனின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு, ௰௪

மோட்டெருமைவாவிபுக மூட்டிவரால்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்பனூர். ௰௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே-கற்றோர்
திறந்தாங்குந்தாங்குஞ் செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்ட வரசு. ௰௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்க்கெல்லாம்
அந்தவிளநீரைமுலையாக்கினான்-சுந்தரஞ்சேர்
தோற்றமிகுவல்லிக்குத் தோப்பைமுலையாக்கினான்
ஏற்றமிதில்யார்தா னியம்பு. ௰௭

இருந்தவளைப்போனவளை யென்னையவளை
பொருந்தவளைபறித்துப் போனான்-பெருந்தவளை
பூத்தத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநன்னாட்டின்
மாத்தத்தன் வீதியினில் வந்து. ௰௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான் பூழியான்
அங்கைமெழுகென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலக்களத்திற் சென்று. ௰௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடக்குக்
கிடகர்வடகடலென்பர்-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதனின்
முன்கடைநின்றார்க்குமுரசு. ௨௰

தினைவிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செந்நெ
றனைவிளைத்தார்முற்றமது தானுங்-கனையு
முரசுணங்குச்சங்குணங்குமூரித்தேர்த்தானை
அரசுணங்குமச்சுதன் முற்றம், ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையாறுதிங்க ளிருந்தான்-முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்பா வச்சுதாவுன்றனில்
வாலிக்கிளையான் கடை. ௨௨

அரசனகளங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்நாள்-முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவிந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தலையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரேயாவி
கலையினுமென்கண்டிரந்து காட்டேன்-வலைகொடுபோம்
வல்கண்ணன்மாவிசையன் மால்யானைதன்னொடும்வந்
தென்கண்புகுந்தா னினி. ௨௪

பாண்டியனைப்போர்மாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென் னுள்ளே யறியேனே-மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரிவாணவனது
பேர்மாற்றுவதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானைத்திங்குரலும் கேட்டதற்கு ஞட்டம்
பொருந்தாயிரவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்னாது மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணாபுகழ்வரு மேகம்பர்-வாணன்
கரும்போதகமேறின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போதகமே வரின். ௨௭

படுபருந்துஞ்சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ்சென்றுய்
கொங்கழுகுமிகப்பேயுங் கூடிவடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறு போம், ௨௮

என்சிவிகையென்கவிகை யென்றுவகையென்கவச
மென்பரியீதெனகரியீ தென்பரே-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௨௬

சேற்றுக்கமலவயற் றென்னுறைவாணனையான்
சோற்றுக்கிரிசிதரச் சொன்னக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாவைதந்தான் கற்றவர்க்குச்செய்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன். ௨௭

தேருருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி நிரைசெணர்ந்துவருமன்னரின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவுபாணகேள்
வாருமிமாத்தகுமகீருநாம மாதேவனு மாநகர்காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவரலாகுமேகுமவன்முன்றில்வாய்
திகழிலர்சிகரமாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமயர்வேப்புநிற்கும்வளர் பனையுநிற்குமருகிலே
ஆசநிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திநிற்குமடையாளமே, ௨௮

அலங்கலணிமார்ப னுறையூர்க்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சேரர்க்கோசோழர்க்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரர்க்கோயார்க்கோ விலங்கு. ௨௯

பரப்போதனாலமொரு தம்பியாளப்பணிமறியத்
தூரப்போனதம்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத் தாதைபொருதயிமாய்ந்தனனெஞ்
சுரப்போவெனக்கிங்கினியா ருவமையுரைப்பதற்கே. ௩௰

கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளகெரிய-பெண்டாவி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங்கை, ௩௧

கன்னிக்கலசமுலையாடன்காமற்குரோசபெருசத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென் றியார்பகர்களாயினல்வேந்தே
மின்னுக்கெழுதிமிடைக்கெழுதி மேனிபொருட்கெழுதிருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேன்யான் பொய்யுமுரையேன்புகல்வேந்தே

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே. ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தோதமிழை யோதினேன் என்னை
விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு. ௩௭

அன்றையிலும்வையமகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருத்திக் கொண்டாயோ-என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளங்காதுங்கா
நடந்தாயோநாலா றடி. ௩௮

காதமிருபதுநான் கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெல்லாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெலாமபட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெலாம்பொம்மன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கோங்குநாட்டைக் கனவிலும்நினைக்கொணாதே. ௪௰

குமிண்டியுமபண்ணையுங் கூடமுளைக்கின்றகொல்லைக்கப்பை
திமிண்டியுமூதியுந்தின்னவல்லோரிந்த நீணிலத்திற்
றுமிண்டியங்காயதன்னை மொட்டையம்பாலெய்யுஞ்சூரர்கண்டீர்
கமிண்டியிற்பள்ளிக ளத்தனைபேர்களுநல்லவரே. ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச் செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமக்கள்வாசல்வழிப் போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப்பாரோமேயெந்நாளுங்
காப்பாரேவேளாளர் காண், ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிகரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநேமி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவாரிங்கிலையே
விற்கொண்ட வாணுதலாள் வேம்பேதருங்கூலி
நெற்கொண்டு போமவுகில்லாய் நெடுஞ்சுவரே. ௪௪

விருத்தம்,

தேரையார்செவ்விளநீருண்ணுப்பழிசுமப்பார்
நாரியார்தாமறிவார் நாமவரைநத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங் கொல்லிமலைநன்னாடா
ஊரைவாழ்மூ - வுலைமூடிதானிலையே. ௪௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மாதர்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெல்ருய் மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுந்தேருவையேயென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே ௪௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
வில்லம்பிற்சொல்லம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாவின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௪௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளமமைக்
கரைத்துவழிசாதனைத் தொட்டப்போய்-உரைத்தும்
மறைக்வழிபறிபாத வன்மைபயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்தி கொண்டு, ௪௮

காலப்புபணிகர்காராளர்தம்மைக் கடலுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமால்
கோலமதிமுகத்தாலே முகந்தனன்கூடலிலே
சூலைக்கரப்பனையான் றலைமீதுசுமந்தனனே. ௪௯

கல்லன்காடுகனில்விளையாக் கடுகநிலத்திற்றன் பூளையா
அல்லனிருந்தகாங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமனைகட்டாறுங் கேடித்திரிந்துங்காணுக
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ் சொற்றினைசுமந்து திரிவாயே. ௫௰

கம்பர்சற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கின்புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வென்னகண்மாளிற கண்ணுறங்கிலையோ கோ
கோவுறங்குகடைக்கலைக்கல தீபவெள்ளைகுகடிவாய்
ஆவுறங்குபசாரசஞ்சல மஞ்சலென்னலைடுக்குமே. ௫௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்-கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையமபெறும் ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமே குலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேபசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்வெவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்கார நடையழகி
பொற்றேரிருக்கத் தலையலங்காரமபுறப்பட்டதே. ௫௩

வெங்கண்சிவந்து வெடிவான்முறுக்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்கவருங் [illegible]யனையிரணியனைப்
பங்கம்படவரங்கீண்ட யுதிரம்பருகுநர
சிங்கமிருக்குதுகாண் கெடுவாயென் றன்சிந்தையிலே, ௫௪

வீரமுண்டோமதன்கையம்பினால்வெந்து வீழுகைக்கு
நேரமுண்டோவஞ்சிநேர்பட்ட காலையிலெஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோசொலவொண்ணாத காமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையமேனை யென்னபாவமினிசசொல்வதே, ௫௫

உருகியுடல்கருகி யுள்ளீரல்பற்றி
எரிவதவியாதென் செய்வேன்-வரிபரவ
நஞ்சிலேதோய்ந்த களினவிழிப்பெண்பெருமாள்
நெஞ்சிலேயிட்ட நெருப்பு. ௫௬

வாணன்புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை-வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள், ௫௭

நில்லாதபல்லும்பறிபட்டகூந்தலு நீண்டகரிப்
பொல்லாதவழுக்கும் புடைவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத் தேட்பினுமற்றுத்தியங்கியொன்றும்
இல்லாதபாவிதனக்கார் துணைபொன் னிராட்டினமே. ௫௮

வாசமலர்மங்கை போல்வார்மருதவனத்
தீசனடியா ரெழுபதின்மர்-நேசத

இரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்மேனீட்டுவர் பொற்றாள். ௫௯

இடைக்காட்டார்பாடியவூசிமுறி,

ஆற்றங்கரையினிலிருந்தமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கம்பந் தம்பென்னக்-காக்கைக்கே
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனாரின் மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன் மனைவி.

சேனைதழையாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்தவருந்சேற்றின்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி.

நெற்படிவிளைகழனிபுடைசூழ் நன்பலிவாழ்சச்சன்
கற்படிபனைத்தாளான் பெரியராங் கணகணகணவென்
விற்படிவாணுதலாள் பனைவிரின் மினிமினிமினிமினி
சொற்படிவேலைசெயும் வேளாதுங்குமிதுரிதுரிதி ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிகாவுங்
கொட்டுவார்கையினின்றுகூத்தாடுர்-சுட்டால்
அரகராவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீதுரை. ௬௩

தென்னவாமீனவ சீவிலிமாறாதுரை
மன்னவாபாண்டி வராமா-துன்னுஞ்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௬௪

மார்ப்பைங்கார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவென்றி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குங்கல்வேல்ச் சீவில்மாறு தமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீர மாறு. ௬௫

தேம்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலுந்தா வேண்டாமோ-மின்பாயும்

வேலையிலேவேலைவைத்த மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தாண் மான். ௯௬

இலந்துபுகழா னறையேகம்பவாணன்
அலசைவரும்வாரமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வண்சைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான்வேட்பு. ௯௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக்கதிரா முகம்பார்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். ௯௮

கலைபான்முலைமூடிக் கண்வலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர் காமவரவிட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலேநீராடிவா. ௯௯

ஆக-செய்யுள் -௯௯.

—(+)—

இலக்கணக்கவிகளாகிய.

ஒட்டக்கூத்தரும்புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

———○———

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங்கல்வியல்லோரைத்
தலைபாகக்காப்பதுவு மலர்நாவில்வாழ்வதுவுஞ் சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணனுவிருந் தாயிரம்புயக்கடுணிந்து முயர்சிவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்த ருயிர்பெற்றிடநீ துயைசெய்வாயே ௧

நிலைதந்தாருலகினுக்குமியாவருக்குமானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைதந்தார்வணிகருக்குச்சீவனஞ்செய்தி டவென்றேறகையிற்றந்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேகவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்குமொட்டக் கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான் தந்தாரே

பத்திக்கொண்டிருக்கும் பதரிப்போயலயப்
பைம்பொற்றூரசைசிந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்தக்கொண்டமதிக்குந் திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மாதுபரணை
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்சினநேவள்
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

இரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீன்றெலளையாளும்
புரவலர்மேனீட்டுவர் பொற்றாள். ௮௯

இடைக்காட்டார்பாடியவசிமுறி,

ஆற்றங்கரையினி லிருந்தமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கோ கோ வெனக்காக்கைகளே
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனின் மகன். ௯௰

ஏகம்பவாணன்மனைவி.

சேனைதமையாக்கிச் செங்கோலாக்கிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்தவருந்தேற்றில்-மானபரன்
பாவேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர்தங்கண் முடி. ௯௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி.

கெற்பவிளைதழனிபுடைசூழ் கம்பலிவாழ்ச்சன்
கற்படிபணைத்தோளான்பெரோசங்கலாகணைதவள்
விற்படிவாணுதலாள் மனைவியின் மினிமினிமினி மி
சொற்படிவேலைசெயும் வேளாதுந்துமிதுரிதுமி ௯௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவார்கையினின்றுகூத்தாடும்-சட்டால்
அரகராவென்னுமே யம்பலசோமாசி
ஒருநாள்விட்டேனீதுரை. ௯௩

தென்னவாமீனவ சீவிலிமாறாதுரை
மன்னவாபாண்டி வீரராமா-துன்றுஞ்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௯௪

மார்பைக்கார்க்கல்லமுத்து வண்ணக்கார்க்கல்லைதந்தி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநல்வேல்ச் சீவில்மாறா தமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீர மாறா. ௯௫

வேப்பாகிலுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேப்பாகிலுமதுவே வேண்டாமோ-மீன்பாயும்

வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்புயத்து
மாலையிலே மாலைவைக்கா ளென் மான். ௬௬

இலகுபுகழ் மாறவே கம்பவாணனை
அலைகடலுங் காவிரியுந் தந்தே-உலகறிய
வானவர்கோன் சென்னிமிசை வண்கைவளை யெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேட்டு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முன்னிலைக்கதிரா முகம்பார்த்த தல்லின்று
சொல்லற்க வெதெல்லாஞ் சொல். ௬௮

கலைபான் முலைமுழுக்கன் னவலைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர் காமவலைவிட்டோமோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலே தோய்ந்த குறைதீரத் தூயசிவ
கங்கையிலே நீராடிவா. ௬௯

ஆக-செய்யுள் -௬௯.

இலக்கணக்கவிகளாகிய.

ஒட்டக்கூத்தரும்புகழேந்திப்புலவரும்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணி நீயுலகி லிருப்பதுவுங் கல்விவல்லோரைத்
தலைபாகக் காப்பதுவு மவர்நாவில் வாழ்வதுவுந் தந்தியமே யன்றோ
சிலைவாணர் விருந்தாயிரம்புயக்கணித் துமுயர்சிவனுற்றோன்
தலையாகக் கொடுத்திடுஞ்செங்குந்த ருயிர்பெற்றிடச் செய்வாயே ௧

மலைதந்தா ருலகினுக்கு மியாவருக்கு மானமறைத் திலைக்கத் தந்தார்
கலைதந்தார் வாணிகருக்குச் சிவனுஞ் செப்பி-வென்றேறு கையிற்றந்தார்
விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்தரென் கவிக்குக் கவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்கு-ஒட்டக்கூத்தனெனப் பெயரினையுந்தான் தந்தாரே

பத்திக்கொண் டதிருக்கும் பதரிப்போயலயப்
பைம்பொற்றுரைசிங்கப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண் டமதிக்குந் திரையாழி நெடுமால்
வடிவாகிப் புவிகைக்கொண் டருண்மாறுபாரனை
முத்துப்பந்தரினிற்சங் குருகோக்குந்தினைவேள்
முருகற்குப் பொதியைக்கோ முனிகற்றுஞ்சடிலக்

கொத்தற்கும்பதுமக் கொந்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழுக் கேன்கொடியுங்காளமுமே ௪

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென் கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்றநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்குநாள்.

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டுநாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை,

மாங்குயிலாள்வில்லி தன்னம்பினுற்காம்பவாரியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையாண் றினுணும்பர்மதியாற்
றிங்குறுமோநல்லெழில்குன்றுமோமாகொம்புசீர்கெடுமோ
காங்கெயனேசொல்ல களங்கனேகம்பைக்காவலனே ௬

காண்டகண்டக்தொளிக் கஞ்சியமான்கருங்குழிலே
திரண்டவெள்ளத்திற் பிணமீதுசென்றகள்சேர்ந்தவனே
அரண்டவினைபங்கொடு மீளக்காம்பற்றலங்கொலுசால்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்காணைக்குலோத்துங்கனே ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவைதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிக ரம்புலியோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொருமீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோவம்மானை
உறையூர்க்குநிகரான கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை ௮

புகழேந்தி,

திருநெடுமாலவதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியின்மேலிருப்பதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளித்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறைந்ததுயிலோவம்மானை
கரையெதிரேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குநிகரிய கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடிக்கதுஞ்சோழன் பதக்கனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பக்சேளிலோவம்மானை ௯

ஒட்டக்கூத்தனுஞ்சோழராசனும்பாடியது,

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்த பிரானென்பர்நீணிலத்தில்
பாடும்புலவர்புகழொட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே ௰

ஒட்டக்கூத்தன்,

இன்னங்கலிங்கத்திகல் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுன்றனயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௰௧

புகழேந்தி,

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்தாமபயகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றேதளை, ௰௨

புகழேந்தி,

சக்கம்பயிலும்புலவோர்கதலித்தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக் கண்டார்பெருந்துய்யனைத்துத்
தத்தம்பிறகிடும்பார்வேந்தர் தங்கட்டபகுட
சத்தம்பசத்தகைகாண் கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மாணிற்குமோவிந்தவாளறிவெங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
காணிற்குமோவிவ்வெரியுந்தணன்முன்மனை கடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கணன்சுறாமுணம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திற்றார்மன்னனே ௰௪

புகழேந்தி,

மானவனானந்தவாளரிவெங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானவனனவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனவனானந்தவெங்கண்சுறாமுணம்வீசுபனி
தானவனானக்கதிரவனறோற்றநற்றார்மன்னனே ௰௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

நானேயினியுன்னைவேண்டுவதில்லைநளினமலர்த்
தேனேகடாடந்திருந்திவாய்திறவாவிடிலோ
வானேறனையவிரவிகுலாதிபன்வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்கும்நின்கையிதழாகியதாமரையே ௰௬

புகழேந்தி,

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்தநுண்ணிடையேந்துவள்ளக்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகைமானாபரணனின்வாயில்வந்தாற்
பிழையொன்றிரண்டுபொறாரோகுடியிற்பிறந்தவரே ௰௭

ஒட்டக்கூத்தன்,

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளைவேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத்துளியோடிறங்குஞ்சோணாடர்
கள்ளக்குறும்பர்குலமறுத்தகண்டாவண்டர்கோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டம்பேதைபெரியமதியுமிழந்தாளே. ௰௮

ஔவையார்.

ஒட்டாவொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர்பலவின்கனியைப்பறித்ததென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர்தனைக்கொண்டெறியுந்தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்தகோவேராசகுலதிலகா
வெங்கட்பிறைக்குங்கருப்பிறைக்கும்மெய்ந்தம்பிறைக்கும்விழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்,

புள்ளிநக்குத்தார்மார்பன்பூம்புகார்வாழ்களியேம்
சுள்ளிநக்குங்களையுண்டுஞ்சோர்விலேம்-உள்ளபடி
சொல்லவாவாலிதுரோபதைகையைமுக்கரித்த
தல்லவாமகபாரதம் (வாலி-அரவக்கொடியையுடையதுரியோதனன்) ௨௰
என்றுபெறுவெண்யானீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்றதீபமே-என்றும்
செருப்படுக்கத்தோல்வாங்குஞ்சென்னியகளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாப்புயம். தோல்-யானை ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர்குறைகடற்புக்கிலர்சோககப்
பூக்கண்டுகொட்டியும்பூவாதொழிந்திலபூமுழுதுங்

காக்கின்றமன்னகவிபொட் டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பர்கள்ளா தமிழ்பாடியபாவலரே. உ௨

கருமான்

செல்லன்புதல்வன் றிருவேங்கடவன்செகத்தருவாங்
கொல்லன்கவிதையைக்குறைசொல்லுவோ ரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பருங்காட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன் கவியிருப்பாணிகொண்டே. உ௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டபோக்கென வெல்லும்வல்லூரின் விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடு மிக்குதிக்குறும்பொட்டையாய்ப்புலாய்
கண்பொட்டையாயினும் மம்பட்டனென்கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந் திடுக்கிடப்பாடுவனே,

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாரடா
கூனையுங்குடமுங் குண்டுசட்டியும்
பானையும்வனையுங்குசப் பையல்யான். உ௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியே தென்றபோதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தம்பெட்டவாயைக்கிழித்திந்த வாச்சியினாற்
கன்னசந்தங்களினிக்கவியாய்ப் பைக்கடாவுலனே. உ௬

தட்டான்.

திகிரிவட்டக்குடைச்செங் கோலபயன்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டக்கூத்தபட்டனோநா ணப்பணைக்கவியின்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்டகை யோட்டிலுருக்கிச்சுத்திப்
புகுதவொட்டித்தட்டிமேலணுகாவண்ணம்போர்செய்வனே உ௭

ஒட்டக்கூத்தனும்புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுமுதுகுக்கிடான் கவசம்-துன்றும்
வெறியார்தொடைகமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கினென்று. உ௮

பரிபும்புகழுமெவர்க்குமுண்டா மிந்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றுல களங்கதுங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெம் சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகிய தோ வுனை வெல்கின்றதே. உ௯

இக்குகளெட்டுகையந்துக்க முற்றுத்திக்கிட்டலா
தைக்கடற்சட்சாங்கை தக்கவிட்டுபோர்க்கிடமாமதா
இக்குமுற்றிக்கணுச்சற்றவிட்டுத் தெறித்திட்ட முத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிக் கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள்-௩௪௫.

—*—

கவிவீரராகவமுதலியார்

தென்பொழிந்தவாயான் திருவேங்கடத்துடனே
ஏன்பிறந்தான்கண்ணுக் கினியானே-வான்சிறந்த
சீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாள் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யேல்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேயாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சும்மா கலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியா சிசைதையில்வாழ் தானனைப்போல் யாழ்ப்பாணன்யான்பல்லைவிரித்திருந்தக்கால்வெண்சோறும்பழந்தூசும்பலியாமற், கொல்லவினைத்தேதனது நால்வாயைப்பரிசென்று கொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கும்நால்வாய்க்குமிரையெங்கே தூரப்புவேனே. ௩

மூன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாகமுயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரியையென்றாயினம் பேசனுறும்
இந்நாட்கொழுநன்மனை யென்றாயினமின்னமுமோர்
சின்னாளிலெமபடியோ வையகீயின்றசெப்புகவே. ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லைமானில்லை
ஏழுமராமரமோ வீங்கில்லை-ஆழி

அலைபடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச்செப்பு ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையும்ராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுவென்றிறைத்தாற்பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்ட கலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே. ௭

மாதரணிமென்முலைதோய் மாராசிதம்பரபூ
மாதரணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதர்
மறுகிடத்தேயம்பொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந் துரைப்பெண்வா. ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லிணைய
விண்கலக்குங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுன்
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றன் பேர். ௯

வந்தனந்தமென்னூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுன்
அன்னமனங்கொண்டியவே யாங்கு. ௰

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவையாநீ திக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீ திக்கு, ௧௧

பங்கஜன்மேன்மேவியசௌ பாக்கியசுபமானளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்தளங்களிட
மாமரஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிகமஸ்
காரஞ்சிதம்பரயோ கா. ௧௨

இன்னங்கலைமகள் கைமீதிற் புத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலத்தனிற் புக்கிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக் கவிவீரராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக் கற்றுணர்மருந்தமிழ்மறையுமோ. ௧௩

முன்னாட்டுத்தவராசனியுஞ்சேடனும்வான் மீகனுமுன்னில்லாமற்
தென்னாட்டுமலைபிடித்துப் பாரித்தும்புற்றிடத்துஞ் சென்றுசேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப் புலவருனக்கெதிரிலையே கவிவீரராகவாநீ
பொன்னாட்டுப்புலவருடன்வாதுசெய்யப்போயினையே புகலுவாயே, ௧௪

கோளரவேந்துலகிலித்தப் புதுமையுண்டோவெனமொழிந்தகுமுறுகேள்
யாளவைவந்தனைத்தோய்ந்த கற்புடையபாஞ்சாலியணைந்தவீடன்
வாளரிபோலருகிருந்தமலயவெற்பிலிருந்து வந்துமாமுனைச்
சாளவாசலைத்திறந்துவரவழைத்து முலையாரத்தழுவினாளே. ௧௫

பணிபாரத்தோசையிலக்கொங்கை தோய்ந்திடப்பார்ப் [illegible]பல்லவி
பணிபாரத்தோசையிலாச்செத்தவர்வாய்ப் பிறப்பார்களென்றோ
பணிபாரத்தோசைமுன்னோனுக்கிட்டேத்திப் பழிசெய்தவன்
பணிபாரத்தோசைவராகாரன்றேர்க் கென்னயாவயிதே. ௧௬

வீரஞ்சொரிகின்றவெள்ளாயுனக்குப் பெண்வேண்டுமென்றால்
ஆருங்கொடாருங்க ளப்பன்கபாலம்மான்றிறடன
ஊருஞ்செங்காடுநின்றன் முகடியானையுங்கிளையோன்
பெருங்கடம்பனுமன்றாய் நீநிற்கும்பெருவயிறே ௧௭

கட்டுச்சோற்றைப்பறிகொடுத்தபோது பாடியது.

சீராடையற்றவைரவன் வாகனஞ்சேரவந்து
பாராருநான்முகன்வாகனந்தன்னைமுன்பற்றிக்கௌவி
நாராயணனுயர்வாகனமாயிற்று நன்மைமுகம்
பாரானைமவாகனன் வெந்தவயிற்றினிற்பற்றினனே. ௧௮

ஐமவாகனன் - அக்கினிதேவன்

பாண்டியன்மாலைகண்டாய் மகளேகிளைப்பார்த்தவர்க்கு
வேண்டியபவின்பமிகவருமோ வெண்ணெயேதிருடித்
தாண்டிக்குதித்தவற்கோ தண்டராமன்றடவரைமேல்
ஆண்டியிருப்பிடந் தாதனிருப்பிடமாம்பின்னே. ௧௯

சோனையுங்காத்துநல்லானையுங் காத்துத்துரோபதைதன்
தானையுங்காத்தடைந்தானையுங் காத்துத்தடக்கசலி
மானையுங்காத்தனுமானையுங் காத்தும்பவில்விழும்
ஆனையுங்காத்தவனே யெனைக்காப்பதரிதல்லவே, ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப்பொய்யாச
த,மெய்யருக்குப்பொய்யுரைததற் றோப்பிறைபோற்றவந்துறையு மிடியு
ண்டாகும்,துய்யதாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வருணமயிணிதொ
லையாவென்றும்'உய்யவருடேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தானரகமது வுண்
மைதானே, ௨௧

ஆகச்செய்யுள் ௩௯௫,

படிக்காசுத்தம்பிரான்

அடகெடுவாய்பலதொழிலு மிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திட்டுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தடமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே ௧

பெற்றுளொருபிள்ளை யென்மனையாட்டியப்பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றுதுஞ்சிகுடிக்கத்தரமல்லபாலிரக்கச்
சிற்றூருமில்லையிவ் வெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றாதரவல்லையாவல்லை மாணகர்காளத்தியே ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்புள்ளையும்பாலென்றழாமற்பசியெனுஞ்சொல்
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசித்துச்சதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாநகர்காளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்,

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்குங்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலே தங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவாராமலே யன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமால் சீதக்காதிவரோதயனே ௪

தேசித்துவந்தகவிராசர்தங்கட்குதித்தளித்தம்
பூசிக்குமின்னைப்பொருளொன்றுமேமற்றப்புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சூதாடப்பார்க்கும்வேசிக்குமவேலைசெய்யுந்
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதிதயாநிதியே, ௫

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்ன காய்த்துப்பலனென்ன கைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன்வேள் சீதக்காதியொருவனுமே. ௬

காய்ந்துசிவந்தது சூரியகாந்தி கலவியிலே
தோய்ந்துசிவந்தது மின்னார்நெடுங்கண்கடொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர் நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்தது மால்சீதக்காதிதிருக்கரமே. ௭

தோட்டாளன்காயற்றுறை சீதக்காதிசிரந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்பம் நாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவர்கடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான் சமாதிக்குழிபுகுந்தே. ௮

தேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூரர்க்கம்மியின்மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குக் கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளுக்கு மூவர்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையே யெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக்கெத்தனைதான் புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டானகுணம் வருமோநடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடைவைகுளிர்தாங்குமோநடுச் சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே. ௰

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன் குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம் பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதருவொத்தாய்ரகுநாதசெய்துங்கனே. ௧௧

முன்னநின்னன்னை முலையூட்டி மையிட்டுமூக்குச்சிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளியுநாளல்லவே யென்னைக்காயபதற்கே
அன்னமுமஞ்ஞையும் போலொருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ்சின்னவன்றானோ செந்தூரிலிருப்பவனே. ௧௨

முற்கரையப்பறையேற விட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதித் திருங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியை வெங்கெங்குதிக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேன் செந்தூரனுக்காரத்திலே. ௧௩

இன்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவங்குபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்ற சூரனை வென்றசொககேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே. ௧௪

காட்டிற்சிறந்ததிருமலை யாதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற்கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்றொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யிசைதாவென்றுகூப்பிடுதே. ௧௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் போராய்விளங்குதேவேந்திரனென்னு
கண்ணுக்கினிய துரை சீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்ரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான் புலவோர்முகம்வாடியதே. ௧௬

மறந்தாகிலுமறைக்காசுங் கொடாமடமாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவதென்னவிருந்தாவதென்ன விறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாருங்காயற்றுரை சீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர் தமக்குமபிழைப்பில்லையே. ௧௭

என்னைக்கன்றுமுத்தனைக்குளிக்கு மிறைவனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கன்றிப்பின்னனைக்குதவா வணபுளாய்வருந்திவாடுவனோ
முன்னனைக்கொன்றுபின்னனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுருமற்
றன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்த கவுத்துவாகாயலாதிபனே ௧௮

கல்லடிக்குமுளியிரண்டு காதடிக்குளடிப்பதெனக்கவிதைகேட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப்பறையழக்குநெஞ்சர் தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்கும் கல்லடிக்குள்விரும்பிநின்றபெய்யனின்ற
செல்லடிக்குக்கடவரையிற் சோடிக்கலைபடிக்குஞ்செந்திலானே ௧௯

குட்டுதற்கோபிள்ளைப்பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக்குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய்முடிந்துதலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாட்டாக்கவிதைதனை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோதறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத்திரியலாமே. ௨௰.

செக்காதிரின்பேரில்தசபெறுபது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
தென்காயற்பதியானேசெக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியோனாசை
மனங்கொண்டுமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமாநவிரண்டு
தனக்கொடுத்தவுடைமையெல்லாமகள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே. ௯௯

ஆகச்செய்யுள்-௧௮௭.

சர்வஞபுலவர்

கிளையாளன்சேதுபதி ரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய்
இளையாக்கலவிபிடத்து கம்பீசமெடுத்துமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசற்றேவளையு மகுடமன்னர்
தளையாடியகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே. ௧

பானுகிரணம்பார்க்கும் பங்கேருகமிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்-வானமுகும்
மையைப்பார்க்கும்மயில்கள் மாவிசயானைக்காக்கள்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கள். ௨

பாலைவேலான்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றோதுவிப்பான்
பாலையிலாள்பின்னென் பதிவாளோ-சேலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூ ரானக்காங்க துரை
காடுதனிலென்னிரா மின்னுள, ௩

பஞ்சு-உளியென்றுகோபிப்பாள்.

அலைபாய்கடுபேடா ணடங்காயான்
இலையென்பதோர்காறு மில்லை-கலைசேர்ந்த
சாலைமுத்துக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார் சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலே சேர்ந்தசற்குணாலிசன்
கல்லதருமேகமல நிதியாஞ்-சொல்வலே

மூட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான் பத்தானதுவே. ௫

கர்ப்பிசெல்வைப்பன்றென்றின்பின், அவனோடுசேர்ந்து ஆ- ஒன்றுஇர ண்டாயின. மணி- மூன்று நானகாயின- தரு- ஐந்து- ஆறாயின- மேகம்- ஏழு- எட்டாயின- திதியம்- ஒன்பது- பத்தாயின.

ஆகசெய்யுள் ௩௱௨.

காளிமுத்து.

நெல்லச்சொன்னபாணத்தைக் கைம்மாவைநிதிதமும்
வெல்லச்சொன்னவலர்க்கீயுங்குழந்தைவிசயநின்பாற்
செல்லச்சொன்னவென்னைப்போவெதம்மையலைத்திர்த்திடென்று
சொல்லச்சொன்னாந்தமின்னல்பன்னண்மலர்ச்சோலையிலே, ௧

பழுத்தான்மாத்திறப்பறவையைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுத்தான்வழங்குங்குழந்தைவெண்கொங்கையைக்கூருநாள்
அழுத்தாகவேளையில்வெங்கீர்பன்னீர்மதியும்மழல்சேர்
கொழுத்தான்மதனுங்கொழுத்தான்பருவக்குறிப்பறிந்தே ௨

பொன்னூர்மருமத்தன் பூம்பாவைவேலப்பனருள்
மன்னுகுழந்தைக்குருநாதநீதனைரோதயனை
பன்னுண்மலர்க்குழம்பின்னறொர்நாளும்பரிந்தனைய
கண்ணுளிந்நாள்வரச்சொன்னேன் மின்னுண்மணநாளென்னவே. ௩

மாகமழைக்கரன்பூம்பாவை வேலப்பன்மைந்தன்மின்னூர்
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன் வெற்றியினின்மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக்குழன்மாதே விரித்துப்படமெடுக்கும்
நாகமறைத்துக்குழ னமக்கினலமல்லவே. ௪

போதத்தைமேவுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போர்மதன்செய்
கேதத்தையுந்துயிறைகத்தையுந்தனக்கின்னைதநிறை
மோதத்தையுந்துயிலாததைகயும்மபன்புட்டுதென்றல்
வாதத்தையுந்தரியாதத்தையுஞ்சொல்லவாதத்தையே. ௫

வண்டாங்கிசைபயின்மாலையின்வேலப்பன்மைந்தனிதி
கொண்டான்கிளையவளர்த்தான்குழந்தைக்குவட்டின்மின்னே
பண்டாங்கிசையினண்மால்கொண்டுபோபன்குளத்திறைக்
கண்டாங்கியைக்கிழித்தாலென்னபாவநகருதுவதே- ௬

பாம்பன்-அரவாபரணன்-குளத்தினடுக்கண்நெற்றிக்கண்ணாகிய அக்கினி தாங்கி-அவன்வாகனமாகிய ஆடு.

வணக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
தனக்குன்றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோதமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்குமபாரிக்குமபூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே.

ஆகசெய்யுள் ௩௯௯.

பாண்டியன்கலித்துறை

சுராராஜசம்புவைரியென்மாதுசரீரமெல்லாம்
பொராராசரத்துக்கிவள்பொருட்டேபசும்போற்கிரண
சுராராசதிவ்வியகிரீடவிபாடத்துடித்தடக்கைப்
பராராசராவணராமாபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காளைமுகிறகுலமெல்லாம் விளங்குகடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையே விளைநெல்வயலில்
வாளைகுதித்துவளர்பூங் கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௨

ஆர்க்குங்குளிருநிலவுடர் கோனின்வலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்குமொரு வெளுப்பாய்நின்றுவிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே- ௩

கூரம்பொறுக்கவிழியாள் கதலிக்குருத்திவிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலளே யிந்தி. னிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயமீதிலாயிரநாவுரக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெள்ளைநிலா
எறிக்குமபொழுதுவந்தாயிலையேயிலங்காபுரிமைக
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்துஞ்சரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பகமாறாபராக்கிரமபாண்டியனே. ௫

சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுசுட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதலாய்பிணர்ச்சர்பசுஞ்சோங்

கரும்பேய்க்கும்மென்முலையாரமுதூட்டியடர்ந்துகொல்ல
வரும்பேய்க்குவானுதவுங்குலசேகரமன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப்புயல்வீரமாறன்புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர்செல்லாமென்செய்யவாரிந்தநானிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணங்கரிற்பூமணம்யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந்தித்திக்கிலென்னாகுமற்றமதுரங்களே ௭

எண்ணீர்மைநாலுக்ககத்தியனாமிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றிவிரகல்லவேயிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைதேரும்பராக்கிரமமாறன்பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோகும்பயோனிதமிழ்கற்றதே. ௮

காம்புவனம்புக்கதோளாட்குநின்றன்கழுத்திலிட்ட
வேம்புசனக்கும்விதியில்லையோவெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்கவுரலோடுகட்டத்தடைப்பட்டுச்சீப்
பாம்பினடிக்கின்றமாலேபராக்கிரமபாண்டியனே, ௯

கடந்தூங்குவேழப்பிடர்க்கேவரக்கண்டுகண்கண்முத்து
வடந்தூங்குவாடும்கிளிக்கென்செய்வேன்மணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின்படத்தின்மிசைதிமிதித்தியெனப்
படந்தூங்கவாடும்புயலேபராக்ரமபாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகீர்தலைசாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதைநற்றுறையிற்றெங்குமுப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொற்கையாங்குலசேகரன்கூடலிலென்
உடம்பழுக்கும்சிறையம்பழிகாருணர்ந்திலரே. ௰௧

மற்றொப்பிலாக்கொடைச்சண்பகமாறவைரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டுண்டடங்காதகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தியடங்காதுநின்னுடைத்தோடழுவக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காதிதுகைகண்டதே, ௰௨

விருத்தம்,

ஒருவானுதல்பண்டுளங்களிக்கவுயர்வான்முகடுகிழித்தெறிந்து
மருவார்தருவின்மாங்கொணர்ந்தமதுரைவடிவேலதிவீரா
அரவார்வேம்பின்பசுங்கண்ணியந்தியிறைவிச்சுருளென்று
இரவாதிருக்கவீயளித்தற்கிரங்காதிருந்தாயிதுநாளே. ௰௩

இரட்டையர்,

தேங்குபுகழார்க்கூர்சிவனேவல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கஞாயமோ-போங்காணும்

கூறுசங்குடோன்முரசுகொட்டோசையல்லாமற்
சோறுகண்டமூளியார்சொல், ௰௪

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிக்காலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகன்னாயகனானால். ௰௫

வேயீன்றமுத்தர்மனைவெட்டினனேயிடையன்
தாயீன்றமேனிதயங்கவே-பேயாசேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. ௰௬

மாங்காட்டுவேளாளன்மகளைமருமகன்பாற்
போங்காட்டியின்பம்புணர்ந்தானே-ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்தீண்டலுற்றின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. ௰௭

குன்றுங்குழியுங்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமகெனகோவே-ஒன்றுங்
கொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங் கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடி. ௰௮

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்,

காணென்றாலஞ்சிருக்குநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்ணின்றபாணமே-தாணுவே
சீராரூர்மேவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்த நேர். ௰௯

ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே-பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தணலாய்வேகுதேயையையோ
மண்ணின்றபாணமென்ற வாய். ௨௰

கட்டளைக்கலித்துறை

புராதனமானதமிழ்ப்புலவீரிந்தப்புன்குரங்கு
மாமரம்விட்டிங்குவந்ததென்னேவகைகேட்டிலையோ
தாதலம்வென்றதமிழ்மாறனையுந்தன்தம்பியையும்
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே, ௨௧

ஆகசெய்யுள்-௪௨௰,

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய அகவல்

ஆடெரிபடர்ந்தகோடியிரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறும்பால்காணாமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயானும்
நின்முகநோக்கிவந்தனங்குமணா. ௧

குமணராஜன்.

அந்நாள்வந்திலை யருங்கவிப்புலவோய்
இந்நாள்வந்துநீ நொந்தெனையடைந்தாய்
தலையினைக்கொடுபோய்த் தம்பிகைக்கொடுத்ததன்
விலைதனைமீட்டுன் வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாந்தையிலேவாளு மகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போவிரண்டுளதே - வேந்தர்
முடிததழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படிததழும்புன்கையிலே பார். ௩

வெம்புங்காலை வெதும்புவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடிவிலையெனச்சிந்தித்தான்
உம்பர்நாடுமுலகினுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக் கியாவருரிமையே. ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோ உலகாற்றத்-தேற
வறியையேயானாலு மென்கவியைமாற்றச்
சிறியையோசீர்க்குமணா செப்பு. ௫

வில்லைவளையாதே மீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முல்லைமலரம்பையென்மேன் மோதாதே-நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன்மதா. ௬

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன் வதைக்கின்றான்-அந்திக்கு

முன்னாமே சென்றெனது மோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யானே, எ

தங்கடனமிருக்கத் தாரேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாருலிக்குங் காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். அ

இடுவோர்சிறிதிங்கிரப்போர் பெரிது
கெடுவாய்நமனே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு. கூ

மையூருங்கண்ணார் மயக்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன் கண்ணுணை-செய்யூர்
வளவனையினான்பிரிந்தவா றுனக்குச்சொன்ன
உளவனையினானென் றுணா. (வளவன்-நயினான்.) ய

ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதே யான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதோ-ஊழி
இரண்டதோகங் குறின்கரனுந்தேரும
உருண்டதோ பாதாளத்துள். கக

அரவங்கரந்ததோ வச்சுமரமிற்றுப்
புரவிக்கயிறுவிப் போச்சோ . இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோ தீவினையோயாங்கியெனச்
செத்தால்விடியுமிரா, கஉ

முலையுங்குழலு முளைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
இராப்பளியானெறிவருஞ் சேவின்மணியோசை
இராப்பழியுங்கொள்ளா ளிவள். கங

பாண்டியன்றானேன் பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்தியகொன்றானேனே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானே னோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேனானே னுனக்கு. கச

முட்டத்துப்பன்றி முளைவித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் குடங்தேனே தொட்டு

மருங்கிலேசக்கெடுத்த மாலேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்க வா, கரு

வேறு.

மாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க் குரசாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியோடாசார நண்பினயந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்போய் கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிரட்டிப்பறிவிடையோர் செய்யுமாண்மைகளே. கசு

குழற்காலரவிந்தங்கூம்பக் குமுதமுகையவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றோ நின்றிருக்குலநீயவன்றன்
அழற்காலவிர்சடைமீதே யிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கைதவனே. கஎ

பட்டானைதைவண்டுபாடுங் குழற்கண்வலிதன்
றூட்டாமறையைத் தொழுதேனினியென்றலேயில்விதி
தீட்டான்கருமுகில்போலேவரு மங்கச்சேட்டெருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான் வந்தாலும்வணங்குவனே. கஅ

சிமானுநாமகள் கோமானுமேத்தித்தினம்பணிந்து
பூமாலேசாத்தியரத்ன சபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலேசாத்தினின்றே னவனுன்மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னுவினியாமா வென்பாலினியெய்துதற்கே. க௯

தடங்கொண்டகல்வில்லின்மெல்லெனப்பூட்டித்தமதூரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்திவிடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பிற்பழகியபின்மலேப்பாவைதன்னே
அடங்கொண்டவொற்றித்தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே. உ௦

விடங்காட்டிக்கண்டத்திற்றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினேப்புற்
றிடங்காட்டிவாலேயொருபுறங்காட்டிவெண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழிலாரூர்த்தியாகர்தமதுபொற்றாட்
படங்காட்டியாடிநின்றுருலகேழும்பணியென்னவே, உக

புரங்கனேமாலேச்சதுராননத்தனேப்போகியைமுப்
புரந்தனேச்சாதித்திமையாத நாட்டப்புலோமிசைவாழ்
புரந்தனேமானுந்திருவொற்றியூரின்பொன்மணிக்கோ
புரந்தனேக்கண்டனன்காணேனுதிக்கும்புரந்தனேயே. உஉ

வெண்பா.

நல்யம்புலியணிந்தோ னுளதனுக்கெட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

இலட்டியாளே முன்னுலக மேழளந்தோன் மைந்தன்
குடையானதன்றோ கொடிது. (அம்புலியணிந்தோனுள் ஆகினை)

எட்டாநாள்-அத்தம்-கை-வில்-புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம் - பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வரனறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்கொள்ளும் விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலைபாவருக்காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுககாமாட்சிகாண். ௨௫

சோரவிட்டபுயன் றென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும் போர்செய்வோர்-கோதும்
கொடியிடையார் தமமாற் குணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்ட துயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான்-மன்மதன்-கண்ணாற்போர்செய்வான் பரமசிவன் இவர்கள் கொடிமீனம்-இடபம்-இவற்றிடையிலுள்ளது - மேஷம் ஆடு.

அப்பிலேதோய்த்திட்டெடுத்தநாமதனைத்
தப்பினமைந்தது தப்பாதோ-இப்புவியில்
இக்கலிங்கம்போனாலென் னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல். ௨௭

ஆக - செய்யுள் - ௨௭.

பட்டணத்துசுவாமிகள்

காப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்துநவநிதியுந்தேடி
நலமொன்றுமறியாதநாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்றபற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுக்கொன்மரத்திடுக்கிற் காலனுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப் பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீரே. ௧

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்,

ஐயனின்சென்னிமிசை யுறைகின்றமடமங்கையாரென்னவுமையினவும், அன்னதொருமடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித்தெழுகொழுந்துதன்புனலெனத், தூயவொளியானனங்கரியவிழிகாது வாய்த்தோயத்திதுண்டோவெனச், சொல்லருங்கமலமர் சாவிமலர்கொடிவள்ளை தூயசெங்குமுதமென்னப், பொய்யெனவினைத்தூற் கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடையுண்டோவெனப், புற்புகன்றைசலமதெனவேமறுத்தப்புகன்றிடுதிங்காயெனத்தையலவளேலென்னகாவெறுமெணங்கியென்றன்பினுறுபொறுத்திடென்றே சங்காரனுரைத்திடத்திருவுளமகிழ்ந்த சிவசங்கரியுமைகாக்கவே, ௨

அரனவனிடத்திலேவைங்காண்வந்துதானையவென்செவியைப் பிடிவும், அறுமுகன்கிள்ளினனென்றே சிணுங்கிடவுமத்தன்வேலவனை நோக்கி விளாவுடன்வினவவே யண்ணனென் செணாளியில்விளங்குகண்ணென்னினனென், வெம்பிடும் பிள்ளையைப்பார்த்து நீயப்படிவிகடமேன் செய்தாயெனமருவுமென்கைக்கீளமுழமலக்காவென்னமயிலவனகைத்துசிற்கமலைபாயனுதவவருமணையவளைநோக்கி நின்மைந்தைப்பாராயெனக்கருகரியகடலாடையுலகும்பலவண்டங் கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி-கணபதியைமருகனைத்தகமகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைகாக்கவே, ௩

அம்பிகையான்றன்னைநோக்கி யுன்றாரண மரவமெனவுமையைநோக்கி, அரியாவசயனத்தையரவுநவமானத்தை யறியார்கொல்சிறிதுமென்ன, நம்பிமனைதொறுமிரக்குனுமாண்டு நீயென்னநான்றுதனமியேனென, நவையுறும்பொம்புகன்றிரெனப் பாரதநடந்ததேதெரியமென, வெம்பியொருவன்பிரம்பாலடித்தானென விளங்கிழையொருத்தி தாம்பால்விசினதுசொல்லென்ன வென்றாரம்பெண்கண்மிதுச்சற்றை நீக்கினையெனப், பம்புகற்பினிலோ ரிரட்டிப்புகேட்கினது பதருமனீர்களெனப்-பரமருடனிவ்வாறுவிளையாடுபச்சைப் பசுங்கொடியுமைக்காக்கவே. ௪

அச்சுதனளிப்பனிலமுமதுநேபண்வித்தையருளுவன் டலபத்திரன் அலமுதவுவன்சமன்பகடுவனத்தமக்காளதோ ரெருதுமுண்டே, மூச்சிரவயற்படையினைக்கொழுவதாக்குவோமொய்ப்புடனிழுத்திறுக்க, முந்தியவடக்கயிற்றுடன்மற்றுமகன்பர் முன்பேயிரந்துகொள்வோம், இச்சையுடனதினைபகனையணுகியசுந்த னினிமையொயேயாநமேய்ப்பேன்,

ம்

இனியுழுதுபயிரிதென்றுநன்றிசைவிட்டிரந்துண்பதீனமெனவேகச்சுழ
லைமாதுமையுரைத்திடும்புத்தியைக்கைக்கொண்டுளத்திலிதூற்-காரியமெ
னக்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுதலுமைகாக்கவே ௫

கவுரிகமலாயரனிரந்த சோறிதுவெனக்கமலைமண்கண்டே னைக்கா
ளைபொன்றேயாற் கெனமாடுமேய்த்ததைக்கட்டமடைய ஞரோவெனச்சி
ஞெருவர்துதென்ன வந்தாதுசென்றகதைசெப்பி லொருபாரதமெனவ
சேரொடுதிருடிஞனரளெனக்கட்டுண்டசெய்திகா மறிகோமென. சசை
யினடமாடிஞனரனென்னவவ்வாடலாவமறியாதோவென - ஆலமதைவ
னன்னரனென்ன மண்ணுண்டவனையறியோமோவென, விவரமொடு
மலைமகளுமலர்மகளு மிலர்மகளுமிவ்வாறு விளையாடுமிவர்களிணையா
மவிவருபுத்ரமித்திரகளத்திருடன்மேன்மேலுமிகவாழியே, ௬

கிறையவுளதோ வெளிதோகொளுவோம்
பிறையையுமுடிக்கணிந்த பெம்மான்-உமையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரிபாவாய்கீயுங்
கிருக்காட்டிப்பள்ளியெமக்கு. ௭

அடுத்துவருக்தொண்டனுக்கா வந்தசனைத்தாளால்
அடர்ந்ததுவுஞ்சதியமேயாகுல்-எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காயென்னை மடிபிடிக்தமாபாவி
சாங்கனிக்காதித்தன்வரத் தான், ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குச்சோழன்
முடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு - வடகமோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் தில்லைதோன்மேற்கொள்ள
ஊருடையானென்னு முலகு. ௯

விருத்தம்.

செய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனையரசைப்
பாய்கொண்டானும்பணியும்பட்டீச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொள்ளலா நூறுவயதுமளவும
பேய்கொண்டாலும் பெண்கொள்ளலாகாதே. ௰

கிட்டையிலேயிருந்துமனத்துறவடைந்த பெரியோர்கணிலன்று
ளைக், கிட்டையிலேதொடக்குமுகதிபெறுமளவும் பெரியசுகங்கிடைக்கு
ங்காம, கட்டையிலேமதிமயங்கிச் சிறுவருக்குமண்ம்பேசிவிரும்பித்தாலி
கட்டையிலேதொடுத்துநக்கட்டையிலே கிடத்துமட்டுஞ்சவலைதானே

திருந்துதமிழிலக்கணவைந்திணக்கோவைவிருத்தகிரிச்செல்வற்கோது ம், பெருந்தகைமையுடையம்யாபவிடுமோலெவெங்கனூர்ப்பிடாரிகாண்க, இரும்புவியுலொருமநங்கைக்கொம்பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குகீரம்,மூருங்கைதனேலேரோடுங்களோந்தனேயென்றுலுனக்குமுறைநன்றுமோ.

இவர்பிதா,

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பற்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெக்தைக்கியான்வாய்த்ததுவுமிகவென்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனேவாய்த்ததுவைந்தாகள்வாய்த்ததுமே ௰௩

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனேயுண்டுகண்டசுவைமுதிர்ச்சியாலே தன்னியலைமுழுதுமுரைத்தமையாமுன்னினேக்கவர்ந்து தடங்காடத்தி,மன்னவனுண்டானென துமாதவத்தின்வலிதீர்மண்ணின்மீதே, என்னுடன்வந்தவதருந்தவிளங்கருணேப்பிரகாசனென்லுங்கோவே. ௰௪

காணியென்பதைநாரியென் றுரைத்துநகையால்
வேணுவானதுவளோந்துபோய் புகுந்ததுவென்றூற்
காணலாவதோருநவமெக்காரியைக்கண்கால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பண்ண வனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லிமிருவரிடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியு மணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுகிகர்த்தேன் காண். ௰௬

வேலையசுவாமிகள்,

ஆண்டலனுலெனேயொவ்வாய் விக்தையினிற்றமையனினுமதிகமென்றே, பூண்டவுலகந்தனிலுள்ளுளார்புகல்வதுகேட்டிருந்து மென்பதுமைதானே, காண்டகுகன்மணியேநல்லிளங்கருணேப்பிரகாசக் காளாய்நீதான், மாண்டனே யென்றறிந்திருந்து முயிர்தறித்தோன்யானுமிகு வன்னேன்சேனே. ௰௭

சத்தி முத்தப்புலவர்.

காராய்காராய் செங்கனூருய்
பழம்படுபணேயின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்காறூராய்

நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே. ௰அ

வெறும்புற்கையுமரிதாக்கிளைசோறுமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமார்பிடந்தமில்லைமுன்னாளென்னிருங்கலியாம்
குறும்பைத்தவிர்த்தகுடிதாங்கியைச்சென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்யானைக்கவளங்கொள்ளாமற்றெவிட்டியதே, ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்,

அஞ்சலிலன்றகாதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையுமப்புலிச்செஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங்கனைகழலுஞ்சிலம்புங்
கடுவனைப்பொழிதிருமுகமுங்கண்களொருமூன்று
நஞ்சமையுண்டமணிமிடறுமுந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியுமறிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே. ௨௰

அவர்மனைவி.

ஆக்கையெனுங்குரம்பைபனைத்தனையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறவுயிர்க்குயிராய்விடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைவிளங்கொளிவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனந்தவக்குறைகண்டுபடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணர்க்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பகத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௨௬௭.

—(*)—

பலபட்டைச்சொக்கநாதப்புலவர்

—+—

இன்றுபடியளக்கு நீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையீச்சுரருக்-கொன்றுக்
குரைக்குமறையீந்தா ரொன்றதனுக்கென்றே
வரைக்குமறையீயா ரவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடொறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங் கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாமணைதுயின்மால் பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பரதேவா ௨

முக்கணனென்றரனை முன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற் குள்ள தரைகண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரை மற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாறெண் ணறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான் பாகத்தேபச்சைமான்
வேணியினிலேயோர் வெள்ளமான்-காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந் திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கே யிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை

வான்பணிந்தாலவனென்பே யுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றன்றலையே சொல்லுந்தாரணியுன்
பரன்பணிந்தாலவன்கண்ணே பரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார் சொல்லுவர்சொக்கநாயகரே. ௫

மெய்க்கேயணியும்பணியே யென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையே யரைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்த வுபாயங்களாவெமக்குங்
கொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டு முபாயத்தைச்சொல்லுங்களே. ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோ டென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கழியுங்காலங்களளாமல் விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட் டையமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தே பிரபுப்பட்டனரே. ௭

பண்டோரரியபறைபாடுங் கூடற்பசுங்கிளியைப்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிண்டு
முண்டோவிக்கிடம்போதம்மைகோ யின்முன்னேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றடை தட்டக்கொள்ளுவனே. ௨௪

செகத்காபெனவந்ததெனளழகே தென்கைலையெனு
மகத்தார்பணிபுங்கயற்கணம் மேனின்னயனத்தினால்
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமறைக்கொருவண்டானது முத்துமூக்குத்தியே. ௨௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின் மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசரை மேவியன்பாய்
சுகமதுதங்கெணையாள் கயற்கண்ணிவின்சுந்தரமா
முகமதியீன்றகதிர்மணியோ முத்துமூக்குத்தியே. ௨௬

பொன்னேமலையத்துசனகிய புயலின்றெடுத்த
மின்னேயுனதுதவனத்தையெ வெண்மதியமெனத்
தன்னேயொத்தாலொரு தாரகையர்னதுதான்விரும்பி
முன்னேகிடக்கினம்பார்க்கின்றதோ முத்துமூக்குத்தியே. ௨௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ் சொக்கர்வந்திதரும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்து பெருமகரக்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன் கைக்கொடும்பிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர் பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அங்குவடப்புனையானந்தவெள்ளத்தை யங்கயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப் பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைபக்கடம பாடவிக்கண்புலோத்தெழுந்த
கொக்கைக்கண்டாலன்றித் தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே. ௨௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப் போய்பொழுதில்
என்பால்வரவெதிர்நின்றுபேசவு மென்றலைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்ட தெல்லாந்தருவயே
அன்பாகவந்திடுமாள் கலிகாலமென்றட்சுவனே. ௩௰

உரையேனும்பேரையுணரேன்சீரை யுணக்கருநிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன் வினைபக்கடந்தகுணக்
கரையேயருட்பெருவாரிதியே மதுராபுரிக்குத்
துரையேபழகியசொக்கேசமிழ் தந்தகர்தரமே. ௩௧

முக்கட்பராபரைசொக்கப்பிரானெனு முன்னவனே
டொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலகுநிதியுற்றுமிகச்
செக்கச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாத தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர்சொர்க்கத்தினையெட்டிப்பார்ப்பவரே, ஙஉ

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணம்மேயிம்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதனதுதுயர்நின்பாற் சொல்லியேசலிக்க
ஒட்டார்செய்ப லாகாதுபாருன்னடிமைதன்னை
கட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதே பழிவெகுநாணிற்குமே, ஙங

விரித்தான்சடையைமகாமேரு வாசுகிவில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தையெரித்தான்பரகுரு தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுரித்தான்பகிரண்டத் துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரைதரித்தான்சவுந்தரபாண்டியனே: ஙச

மைக்காற்குழல்பெண்வடிவானைத் தென்னவன்மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கிலாத் தானைமாறங்கையானவளைக்
இக்கார்தொழுங்கயற்கண்ணையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபாகத திருப்பவரே. ஙரு

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்ட கொங்கைவரைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங்கயற்கண்ணிபாக முங்கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சன்னை யிட்டுநகைக்
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயென்றாருக் கழுவப்பவனே. ஙசா

பொன்னேபொருந்தற்புதமே பொலிந்தமென்பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந்தேனே திருந்தருட்சின்மயமே
அன்னேயமுதேயருளே யமரர்க்கரும்பொருளே
மின்னேவியன்சுடரே மதுராபுரிமீனம்மையே. ஙஎ

செட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லை இரக்குழலில்
பூட்டேறுமில்லையிதெல்லா மெய்பாவிலைப்பூரணவரங்
கேட்டேனதற்குப்படியிலையே யினிக்கெட்டகவுகான்
பாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரை மனோன்மணியே. ஙஅ

உள்ளக்கவலையெலாம் விள்ளும்போதனை யுமனம்
எள்ளத்தனைபிரகாசிருந்தாவெளியே னினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினிலென்றாலும் போவதுகானிலைப்பொன்
வெள்ளத்தழுந்தன்னுங்கிள்ளாய் கடம்பவனவல்லியே. ஙகூ

எப்படியெப்படிச் சொன்னலுநானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படிநீயிருக்கின்றவநிச்சயத்தை
இப்படியிப்படியென்றாகிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படிசெப்படியம்மா மதுரைச்சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னை தலைகாமுவாயிரங்கண்ணுஞ் செல்லும்பொல்லேன்
தப்பக்கவறத்தொழு நாலுஞ் சொக்கர்தடம்புயத்துக்
கொப்பத்திரண் டொங்காயுன்னவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்டுகண் வேண்டுங் கண்டாயென் முகத்தினுக்கே. ௪௧

அடியார்கரத்துமதுரேசரேயும்மைத் துள்ளியசேற்
கொடியானடித்தனங்குற்றமன்றேகுழைக் கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்டபிட்டையெல்லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற்கரைத்துவிட்டீரவள் வல்வினையே, ௪௨

கரஞ்சொன்னகண்டதெக்காளோ தொடுத்தகவிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந்திருந்ததிவ்வேளையுதவுனக்கே
பரஞ்சொன்னேனின்னம்பராமுகமேயிது பத்துலட்சம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணு வாய்சிவகாமசவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொளமற்றொருபாதியுமையவள் கொண்
டிருபாதியாலுமிறந்தான் புராரியிருந்திடியோ
பெருவாரிதியிற்சிறைவாவிற்சர்ப்பம் பிலத்திற்கப்ப
தருவானபோஜகொடையுன்கையோ டென்கைதந்தனனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுன்பூமணஞ்சொற் பொருளாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சுவையெள்ளுமெண்ணெயும்போலொத்த காதலரைப்
பெரும்பாதகல்லன்னங்கள்கா சலத்தைப்பிரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர்மதுலை செக்கெனத்தோன்றினையே. ௪௫

அரும்பாக்கியக்கொங்கைபாலாக்கியவுங்களப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப்பித்தனையாக்கியவ்வேந்திழையைக்
கரும்பாக்கியென்னையும் வேம்பாக்கிவ்வண்ணங்கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோ மகனேயுனைப்பெற்றதுவே, ௪௬

கலவிமேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதிகாய வெங்காமவெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாம்பசும் பூதியம்போம்
கண்ணுக்குழைக்குச்செவியாக்கையற்ற கடைதிலனைம
பெண்ணுக்குவார்தமைப்போ லோதிலாரும்பிரிபவரே. ௪௭

உனக்கின்றியான்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழுவதிலேன்வண்மைமேற்சாமயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்து விம்மியிருக்குமுன்றன்
றனக்குன்றிலேறிவிழுவேனின்னால் குற்றமடாததில்லை. ௪௮

கண்ணாம்புதீட்டலல்லாள்காட்டல் மோதிரஞ்சூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிராணுனிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணாடுவிரற்கேதாமுமேலாபருக் கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல்செய்வணிகாசெந்தில் காத்தவனே. ௪௯

திணம்போதத்தள்ளிப் பெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடந்து புராணுவர்காண்பிறக்கீட்டிவைத்த
பணம்போனபின்புவிவேகமுண்டாகு மப்பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும்போதுங் கறுப்பாதென்மாவையிற்காவலனே, ௫௰

ஏவைக்குங்கூன்சிலைதொட்டானனங்கனிருவிசும்பில்
தீவைக்குந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காவைக்குங்கண்மணிகஸ்தூரியின்றகறுப்பன்வரை
மாவைக்கும்யாவைக்கும் பூவைக்கும்போதுவடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னாகத்தார்பணிமாபோன்கரந்தைப்பொருப்பில்வரும்
மின்னானமுகங்கண்டனஞ்சாயல்போற்பெற வேண்டியன்றோ
வங்காடகமலர்கடன்மேருவணி மயிலும்
தனாலயனரிசங்கரன்வேலைத் தாங்கியதே, ௫௨

குண்டைக்கொருத்தனைக் கூத்தாடும்பித்தனைக்குண்டுணிமைக்
கண்டக்கருப்பனைப்பிள்ளையைத்தின்னி யைக்காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பரயனையோதேவனென்றுபகருவதே. ௫௩

ஆர்ந்தங்கரும்பள்ளி பாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
நைந்தம்விடைச்சிகுறத்திக்குமாமிநவில்வலைச்சி
சந்தம்புகழுக்கச்சிபஃப்பனோயோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பார்ச்சியையோசிவகாமியென்றேத்துவதே. ௫௪

கிலமேழுாங்தகெடுமால்பணியுமிலாபொன்னம
பலகேவதில்லைப்பதிடோாயர் டணிலைாயில்
கலமேதிமிரைலமேசங்கயேகற்ாயல் ணமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுநீருமெண்சஞ்சலமே. ௫௫

போரடக்கயம்பிடியென்றான் மதனும்பிப்பூவையுமா
தாடக்கரூஞ்சற்றறிந்திலளே மலர்த்தாள்வணங்கா
மூரடக்கவுடக்கொடி மன்னர்வெற்றிமுடிபிடுங்கும்
கரடக்களிற்றண்ணமலை வடலைமாநகர்க்காளத்தியே. ருசா

கவியாகுமாறினைப்பெற்றோன்புலவன்கற்றோனையாப்
செவியாரக்கேட்டங்குணர்வான்சகோதரன்செந்தமிழ்க்கு
தவியாகருமைவதிவான்பதியவன்றானிலைபோல்
புவியாகுமன்னனுக்குமொன்பலமாமந்தப்பூங்கொடிக்கே, ருஎ

சோராதவேடன்செருப்பாலடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வாயுமிழவுமச்சிட்டம்போடவு நீண்டசிலைத்
தாராலடிக்கவுங் கண்ணீர்ததும்பவுந்தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோதிருக்காளத்தியப்பனுக்கே. ருஅ

ஓட்டாகவொட்டியுங்காற்பொன்னின் மாட்பொன்னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணிசெய்யாதிரான்செம்பொன் மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக்கடுகிளைவாகிறை காட்ட வல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன்சர்ப்பத்தையே. ருகூ

ஏராட்டுபூந்தொங்கன்மோகனக்காற்றுக்கினியசுகம்
பாராட்டநானினியாளல்லவேபசு மென்குழலி
தாராட்டவுஞ்சகிற்பால்பிள்ளைக்கூட்டித்தடவிமஞ்சள்
நீராட்டிமையிடப்போமோவெனக்குள்ள நேரமுமே. சாய

விருத்தம்.

மட்டாருந்தென்களந்தைப் படிக்காசனுரைத்ததமிழ் வரைந்தவேட்டைப், பட்டாம்பலசூழ்ந்தாலுமுழுவலைப்பரியவாக்குமபாங்கதவேட்டைப், கொட்டாலுங்கைமணக்குஞ்சென்றனுவாய்பணக்குந்தூயசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபண்டி விடர்தினைதானே. சாக

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பாவையாற்றயிலும்
மாலெங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதக்கைக்கண்ணைக்குந் செங்குன்றையூரனெங்கே
ஆங்கோயிரவல ரெல்லாம். சாஉ

ஊனைச்சுடுமோ விலகந்தனைச்சுடுமோ
ஆனைச்சுடுமோ வறிவெனை-நேரே

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையமோயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா, ௬௩

நற்றோரணவிதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
சற்றோர்தமக்களிக்கும கைக்கையகை - மற்றோர்கை
வேங்கைபலகைமுகை வேட்கைபுலகைநகை
காங்கைகயமுகை விமுகை. ௬௪

போககீபோர்புயலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலார் விக்கேனும்-பேசுமென்மேல்
வட்டிலலையென்வறுமை பாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுத லால். ௬௫

காலையரவிந்தங் கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலைபரவிந்த மயக்காதோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையீர் பாண்டியனூருளை
அழிக்கின்றதென்றோ வது. ௬௬

பாண்டியனூர்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி,

ஆக-செய்யுள்-௬௬.

பொய்யாமொழிப்புலவர்

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலி லணிவளையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ. ௧

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலகத்தியனாய்ப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைகவில்புலவர் சிகாமணியாய்த்-துதிசேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துறையூரெனுந்தலத்தில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய் தான். ௨

அகவல்.

வாழிசோழவேள் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெறி மாளிகையின்வயிற்
கட்டளக்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
எ[illegible] நெடுந்துயில்கொளச்

செல்லக்கிடமி னெனக்கிடங் கருகெனக்
சொல்லியண்ணபன் றனிச்செல்பவனே
நானுமேகுவ லெற்றுணையவர்க்கே, ௩

வெண்பா.

அன்று நீ செல்லக் கிடவென்றாய் பாயிமையோ
டின்று நீ வானுலக மேறினாய் - மன்றல்கமழ்
மானோக்கும் வேல்விழியார் மாரனே கண்டியீர்
நினக்கா செல்லக் கிட. ௪

பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையாற் - கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித் தமிழோர்
வீறணையே சற்றே மிதி. ௫

உங்களிலே யானொருவனொவ்வுவனோ வொவ்வேனோ
திங்கட் குலனறியச் செப்புங்கள் - சங்கத்தீர்
பாடுகின்ற முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு மொக்குமோ
ஏடெழுதா ரேழெழுவீ ரின்று. ௬

பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே - மின்போலும்
மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவேன் முட்டைக்குங் காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விழுந்த துளியந்தரத்தே வேமென்றும் வீழின்
எழுந்து சுடர்சுடுமென் றேங்கிச் - செழுங்கொண்டல்
பெய்யாத கானகத்திற் பெய்வளையுஞ் சென்றனளே
பொய்யாமொழிப் பகைஞர் போல், ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளு நாற்பொருளு முப்பொருளும் பெய்தமைத்த
செம்பொருளை யெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளைத் - தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியதென்பர் சிலரியானிவ்வுலகில்
தாய்மொழியதென்மேன் றகைத்து. ௯

சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பிரண்டுமென்றே
வாய்மொழியைப் பாரு மறையென்பர் - வாய்மொழிபோல்
ஆய்மொழிகள் சால வுளவெனினு மம்மொழியுந்
தாய்மொழிய வென்மேன் றகைத்து. ௰

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௧

அகவல்,

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும் பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான் மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படி யெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ் குலவியுருடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க
பணபால்யாழ்பயில் பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன் பன்றன்பால்
காண்பதுகருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே, ௰௨

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்-சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குங்கீரனோவென்கவிதையைப்
பாரிற்பழுதென்பவன், ௰௩

நக்கீரர்,

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழுதாமோ-சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோ மரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழோமினி, ௰௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி,

கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல் விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவுயர்தெங்கின்பழுத்தாற்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாலைநாடா

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளே, ௯௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைகாறுங்கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமான்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினோமென்
றிருக்குமதுதக்கவன்றுநிலவால்வெந்த
விவளையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே ௯௬

சேமங்குருகையோ செய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமப்பராங்குசனோ நாரணனோ தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு, ௯௭

சங்கத்தார் அகவல்,

சாலைஞாயிறு கடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்களனும் வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கள் முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமூற் வெவ்வேறுறைந்திக்
குணமுடைஞருங் கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர் கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலம பசையறவற்று
விழித்தவிழியெலாம் வேற்றதுவிழியா, ௯௮

அறவுரையன்றி மறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்த வூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத் தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத் தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத்திருக்கண்டீர்
வந்துதோன்றிய மாநீதிக்கிழவன்
நீலஞ்சேரி னெடும்பாலாறன்
ஆலஞ்சேரியினுஞ்சடையன்

பிறந்தூர்பிறர் கேடுவினையான்
பிறர்பொருள் வவ்வான்
மறந்தும்போகான் வாய்மையுங்குன்றான்
இறப்போகா தெம்மையிங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம வழுதி
இருந்தனமிருந்தன மிடர்கொடுத்தனனே. ௫௪

திருமழிசையார்.

கணிகண்ணன்போவென்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணனீயிங்கோராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்புலவன்யான் செலகின்றேனீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள். ௫௫

ஆக செய்யுள்-௫௫.

—*—

சொக்கநாதப்புலவர்

—+—

விருத்தம்.

சீக்கருத்தமுகிற்பரத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாவென்று, மோர்க்குறிப்புமில்லாததொண்டவளநாட்டிருக்குமுசிதவேளே, ஆர்கருப்பனென்றுசொல்லியழைத்தாலுநாமுன்னையன்பினாலே,பேர்கறுப்பனிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால்வெளிப்பனெனப்பேசுவோமே. ௧

பிள்ளையவதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லைபிணியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளிலதுசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டகட்டளவகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாவைவனற்கருப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே, ௨

எல்லப்பனம்மையப்பன்றநதிருவேங்கடராமனெழிற்றிராமன், வல்லக்கொண்டமனுமனைமாவைதிவங்கடேசனைப்போல்வரிசைதந்தான், செ

ல்லக்கம்பிடிநடப்பினைமாலையிலலையில்யானைகறுப்பண்ணன்றெருவிநின்சே, பல்லக்குக்காலுமக்கானைதுமைக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே. ௩

மெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களித்தசெங்காட்டிவிமலனாரே, மையிலேகோய்க்கவிழிச்சங்கனைமான்றலைக்கறியையுண்டமாயாவி,நெய்யிலேதான்சமைத்துக்கொடுத்தேநந்தும்படைத்திருக்குநீர்தானின்று, கையிலேமழுவெடுத்தாற்பொய்யாமோபிள்ளைகொன்றகளவுதானே. ௪

துப்பரையுமரகதநின்கொழுந்தரையுமொன்றாகத் துலங்குமெய்யரா, செப்பரிடபுசியதனைக்கரிக்குமுத்தராபதிபிற்சிவனேநீதான், அப்பரையும்விழுங்கியொருபிள்ளையுந்தின்றுற்றுமலேயோவின்னும், கப்பரையுங்கையுமாய்ப்புறப்பட்டாய்நல்லதிருக்காட்சிதானே. ௫

அடிபட்டீர்கல்லாலுமெறிபட்டீர்க்கனைக்குமாளாயந்தப், படிபட்டும்போதாமலுதைப்பட்டீரிப்படியும்படுவாருண்டோ, முடிபட்டசடையுடையீர்கழுக்குன்றீர்முகற்கேகணன்மூட்டமோனை, யிடிபட்டேபொறுத்திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே, ௬

செல்லாருமபொழில்புடைசூழ் புலியூரம்பலவாணதேவாவுமைக், கல்லாலும்வில்லாலுஞ்செருப்பாலும்பிரம்பாலுங்கடிந்துசாடும், எல்லாருநல்லவரென்றெண்ணியருளீந்தகென்னவிழுச்சியொன்றநந், சொல்லாமன்மலரால்விட்டெறிந்தவனைக்காய்ந்ததென்னசொல்லுவீரே. ௭

நல்லானையிடமருவுந்தியாகையாவுமதிடத்தினியாயங்கானேனும், கல்லாலேயெறிந்தோர்க்குஞ்செருப்படியாலுதைத்தோர்க்குங்கடிந்தும்பாரில், வில்லாலேயடித்தோர்க்குங்கொடுத்தீரேயல்லாமல்விழிநீர்சோர,எல்லாமுன்செயலென்றேயிருப்போருக்கியாதேனுமீகிலீரே. ௮

பண்காணுந்தமிழ்ப்புலவீரினத்தோடேயிணைந்துசேரும் பரிசேபோலத், தண்காவிமலர்த்தடஞ்சூழ்காவிரிநாட்டொருபுலவனாகாளீர், கண்காணக்கரவான்மேல்வெண்காடைவிற்றற்றுக்ககண்டோமந்த,வெண்காடையிட்டபுறத்தேபச்சையன்னமலர்நிருக்குமங்கண்டோமே. ௯

இந்திரன்கலைபாயென்மருங்கிருந்தானக்களியுமாம்விட்டகலான்,எமனென்னைக்கருதானையெலுமருநின்றுதியம்பெனுத்தலைமெனமெய்தான்'

அந்தமாம்வருணனிருகண்விட்டகலானகந்திலின்மக்களும்வானும், உமி லமைதாகுமமுதினைக்கொள்வோம்யாரெமக்குளாருலகிற், சந்ததமிருமணி சைலயைப்பெற்றுமரிதிநிராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெய்மையிலேசெசா சற்கிர்தநிச்சாளுநகோப்பைபணுதவும், மந்தரபுயதாளைறிப்பையராயா மகிழ்வொங்கிலியிலாவன்றோ, வாகிறாந்தும்பராருக்கினைவனேமாசி ௰
லீசானபூபதியே

வண்டிகிண்டியதொங்கலோ தூணக்கெழுந்திமேணிலமோ
மன்னுநூபுரமோபயோதர மூருவாளவர்கணிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுக மமுதவாயிதழ்தும்பியோ
அரிகையாயுதமோபிறந்திடமன்னமென்னவுலாவுவீர்
கொண்டலண்புமுதாரமுந்தவறுதகோகனகானனன்
குத்திபல்லவராயமேருகுளத்திப்பையன்வரையின்மேல்
துண்டவெண்பிறைவேணிகச்சிலைநாணணைப்புகலாவிடின்
தாரமோவதிபாரமோவொருசேரனுக்கொருதொங்கலே ௰௧

(தூணக்கெழுந்திமேணிடம்-கீழ்காற்று-கொண்டல்-மேகம் ஒதிநூபுரம்-சிலம்பு-மலை-கொங்கை) (வானவர்கணிகை-அரம்பை-வாழ்தொடை] அண்டர்பூபதிவனிதை-சசி,சந்திரன்முகம்)தும்பிவண்டுதேன் இதழ்) அரிகையாயுதம் ஆழிதிருப்பாற்கடல் துண்டவெண்பிறை சூடிகைச்சிலைநாண் ஆதிசேடன்வாசுகியென்னுமிடன்((சேரன்தொங்கல்-பனை) (மடல்லேறுவேனென்பதுகருத்து)

சந்திரனுக்குடனானந்தனதனுக்கோர்கன்னானந்தருவினீழல்
இந்திரற்கோபக்குறியாமிபமனுக்கோபுமுககாலகமிராவியின்ற
மைந்தனுக்கோகான்முடமாம்வனசனுக்கோர்தலைகுறைபாய்வாழ்வராயின்
பந்துமுளமானிடைவிதிவிம்மோவாலவாய்ப்பதியுளானே ௰௨

கட்டளைக்கலித்துறை

அட்டாவதானமுந்தொல்காப்பியமுகப்பொருளும்
தொட்டாகிதொட்டப்ரபந்தமெல்லாகமைச்சொல்லிச்சொல்லி
ஒட்டாரசைகட்டிக்கப்பல்லக்குக்கொமலைபொடிதவிழ்ந்த
தட்டாரப்பையலரிகரபுத்ரனைச்சண்ணிலரே ௰௩

பண்டனைப்பண்டனைசெய்நுபெம்மானைப்பணியணைக்கோ
தண்டனைக்கண்டனைசெப்புமுக்கண்டனைதகண்டனைமு
தண்டனையண்டர்பிரானுக்கிருமருகமேறுமாக்கணி
ணடலைக்கண்டனையாய்நெஞ்சேமுத்திகொடண்டயே ௰௪

துளைபடு மாமரமோரேழுமெய்தவன் றூதுகவி
உளைதங்கு வாரிதியோங்கிகடந்தொளிர்தாள
வளைபடுவாவிமணவையமன் கூத்தன்வந்து கவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழையுந்தாண்டினதே ௰௫

ஆங்காதராதலமெங்குமொருமிக்கத்துய்த்தநர
சிங்காதராதரந்தானந்தேனைகச்சேலம்வங்க
கெங்காதராரின்புகழ்கேட்டசைப்பன்கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுகருச்செய்தானிலைமலர்மேலுதத்தனே ௰௬

புரசைவடமலையப்பசவிருட்கயம்பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமாலையப்பாலுஞ்செல்லமுற்றகத்துஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பின்வைத்ததிருக்கண்ணவனார்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கேகாரிந்திரனே ௰௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுரமில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரிமூடக்கரியாள்கொண்டகோலமென்றே
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்மேருவிலங்கிருப்ப
போதிச்சவரிவட்காமோவறியலின் பூங்கொடியே ௰௮

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றநோபமைச்செல்லவென்றால்
அல்லறமிழைப்புப்பிழைந்துவிட்டார்முப்புரதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யயாட்டாதனீரந்தமேவிளைந்தனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டரிதுவோவுய்படைத்தொழிலே ௰௯

துயிலையிலையிடர்தன்னையிலைதெவவர்குழையிலை
பயிலையிலையிருட்பாதியிலைபசும்பாலனைத்தை
அயிலையிலைவயதாகையிலைகமக்கார்துணை தான்
மயிலையிலைவளர்சிங்காரவேலர்மயிலையிலை ௨௰

போதாசிவக்குருநாதாகலவைபுழுகொடுசெவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கிவாய்த்திடுமின்
பாதாருகற்செற்றவேல்விடுத்தாயென்பகையையறக்
காதாயனையிரங்காதாசிவகிரிக்காங்கேயனே ௨௧

காப்பிட்டபிள்ளைக்கதிர்ப்பிச்சைசட்டவலையைக்கனாமேன்
மாப்பிட்டவெக்கமயிலேச்சனைபலையானையின்னைக
டைப்பிட்டகின்றுகுனிந்தொருமேலக்கொம்பற்றடவிப்
பூப்பட்டசன்னிச்சமுமைக்கினுந்தையப்புயலண்ணனே ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்தநஞ்சங்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றியசூலங்கண்டோமருளுங்குறையில்
நம்பரைபாகமுங்கண்டோமவாதிருகாமஞ்சொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம வெண்காடனைவாழ்த்துக்கனே உ௩

மாட்டேறு ஏருமதியேறுசென்னியுமாமலரோன்
ஓட்டேறுகையுமுடையார்தடக்கிடமோங்கியநெற்
றூட்டேறுசங்குஞ்சொரிமுத்தைமுட்டையென்றேகமலக்
காட்டேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே உ௪

நெருப்புக்கறுக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர்நீள்கனகப்
பொருப்பக்குனித்துப்புரமெரித்தார்இடம்போர்க்களிற்றின்
மறுப்புக்கண்முத்துப்வளர்கழைமுத்தும்வனக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்துமதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே உ௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய்குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொருநன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகாசெந்தில்காத்தவனே உ௬

வெண்பா.

வேளுக்குவாம்பரியும் வில்லுக்குநீலமுஞ்சேல்
வாளைக்குங்கண்மடவார் வாய்க்கூடும் நாளும்
மருதப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருதப்பனையேவணங்குவார் உ௭

சிந்தாமணிசங்கு தேனுமலர்த்தாமரைசீர்
ஐந்தருவுமின்னவையாயிருக்க-வந்தேதான்
கச்சவிடமேயுண்ட கண்டாகண்டதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்னபேசு உ௮

அந்திக்கார்வந்துபாலாற்றுவாரன்னைபிறி
வந்திக்கார்வந்து வழக்குரைப்பார் கந்திக்கார்
கசிக்காளத்திக்கார் கல்லுரைப்பார்சனகக்
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண் உ௯

இப்போதென்றாலு மிராதுளமானேயிக்
கப்போதென்றாலுங் கசக்கும் விருப்பாரும்
காசன் [illegible] டல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
[illegible] ௩௰.

பாரிலே நீர்சுமக்கப் பண்டேபோ ராகவிடை
ஆரவடஞ் சுமக்க வாற்றுமோ மேவிச்சீர்
புடைகளாந் தகொள்கைசேர்ந்மேற் பூங்கலைபற்றுசத்தி
இடைக்கலைத் தம்மலைத்தவரா ரின்று ௧௧

வெங்காயஞ் சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியா ரே ௧௨

என்னெஞ்சு கல்லாகு மென்றறிந்தக் கல்லுமையாள்
பொன்னஞ்சரணம் பொருதென்றே முன்னான்
இடத்தாளே யம்மியினை மேலேற்றுக் கல்லக்கடா
இடத்தாளே யஞ்சாதே யின்று ௧௩

முன்னே இரண்டுமலை முற்றியபின்னாறுமலை
ஈங்கோர வென்மதலைக் கெட்டுமலை என்னாளும்
பைங்காகஞ் சூழ்மதுரைப் பாலுநின்பாதமுக்கின்
என்னாக மென்னு மினி ௧௪

கன்னக வொருத்தியையுங் காரிருவர்முலனையும்
தொங்கும்மணி பொறுக்குமோ சங்கம்
குழையவரால் பாயுங் குருகாடர்கோவே
பழையவராலென்ன பயன் ௧௫

கன்னங்கயண கொக்கென்றுளாத்தளவில்
அங்கம்பசலைக்கிற மானதே செங்கை
வளைநெகிழப்பாதி மறுத்ததென்னேநீ த
உளநெகிழப்பாதி யுடைத்து ௧௬

உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்ச் சக்கரமன்னவா உன்னுடைய
பொன்னாகத்தின்கையர்நம் போகச்சத்திலைக்கண்
டென்னாகத்தீர் புரிகையால் ௧௭

ஒருவர்க்கிடமாயுகந்திருக்கப்பாயல்
இருவர்க்கிடமாய் தென்னா ருருவலனாக்
கன்னாட்டிலின்றுடன் கண்டன் கரிகாலன்
தன்னாட்டிற் புதுமை தான் ௧௮

அம்பலவாணின்றொருகாலாடி னலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்கு மூர். ௩௯

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனே யின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கா. ௪௰

இக்கலிகடைகிற்பதரிதென்றனையும்மானை
சக்கேதமாகச் சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரையிற் பைங்கொடியீர்கொங்கையின
ஈரதிராகண்டவெண்ணீர். ௪௧

காளத்திகண்டதந்தை காளத்திக்கேற்றியிலே
காளத்தியுன்றன்கரத்திலே-நாளத்தி
அங்கமெங்கும்வெவ்வழலையாறறிஞன் ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும்பெண்ணொருத்தி கண்டு. ௪௨

மேவிநூடனேவிமயும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன் கூடாநாள்-தேவர்
இரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா இரா. ௪௩

ஆக-செய்யுள்-௪௩.

அம்மானை

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனைசரித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெறுவயிறு வீங்கினர்மாணம்மானை
மெத்தப்பெறுவயிறு வீங்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலவோமம்மானை
இரவுபகல்குட்டுணர்க்கிங் கேச்சுண்டோவம்மானை. ௧

விரும்பாரும்பூஞ்சோலை மேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வகாகாணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

௧

இரப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோமண்ணுண் டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தையாதிகும்பேச்சுரனார்
கோதாடுமென்றுதனைக் கொன்றெரிந்தாரம்மானை
கோதாடுமன்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
மாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயில் மண்விழுந்ததம்மானை. ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சிநகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டேயாமாயின்
எல்லார்க்குந்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்த லுமையாண்பனமகிழ்க்
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாகக்கனிகா யில்லையோவம்மானை
இல்லாமற்கல்லா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருந்துங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லானொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை, ௬

ஆரத்தடவயல்சூ ழாமாதைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கருக்காந்தி யானிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை, ௭

மாசிலாத் தண்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டகர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
வீசவுழைவேழ்க் கவர்க்கில்லையே யம்மானை
இல்லாமற்றலையுரக்க வேண்டுந்தம்மானை. ௮

வற்றாதவைகையிலும் வாள்விஜயன்றன்கையிலும்
பற்றுமலண்ணலடி பட்டனர்காணம்மானை
பற்றுமலண்ணலடி பட்டனரேயாமாயின்
பெற்றாரில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளைமதியுடைய பித்தர்காணம்மானை. ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரான்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பனேவம்மானை
தையலுக்குநல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமிதன்னி லியப்பாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குமுகமாறு லரிப்பரிதோவம்மானை, ௰௧

மாந்தரொடுவிண்ணோர் வணங்குதணிகாலத்தான்
பொந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகன்காணம்மானை
போந்துதலையோட்டிலிரப் போன்மகனேயாமாயின்
காந்திவிடுமாடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாரவெற்படைந்தாற் காசரிதோவம்மானை. ௰௨

பாலாறுசேரும் பரமர்திருவிரகோலர்
காலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாரம்மானை
காலாறுசேரி நடுப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாமையோடெலும்பு தொட்டதுண்டோவம்மானை
தொட்டனரென்றேமறையோர் தொட்டிலாகாணம்மானை. ௰௩

கோணமலையுடைய கோதையிடப்பாகனார்
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலர்காணம்மானை
சேணுடர்போற்றுதிரு வம்பலரேயாமாயின்
ஏனதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குங்குசமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை, ௰௪

அண்டரெல்லாம்போற்றுகின்ற வண்ணமலைநாதர்
கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்டாராமாயின்
உண்டவிடமெல்லாமே லூராதோவம்மானை
ஊறுமென்றேயுண்ணா முலையாளுளம்மானை. ௰௫

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாளுமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்டிலது பூதானம்மானை. ௰௬

வில்வந்திருடிச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்தநிறை செல்வர்காணம்மானை
செல்வந்தழைந்தநின்ற செல்வரேயாமாயின்
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இரர்தார்விதிதலைவன் றேறலாலம்மானை. ௰௭

தீமைக்கடல்விடைத்தத் தேர்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரேயாமாயின்
ஏமமுடிமேலாவ மேறுமோவம்மானை
ஏறுந்தாவன்புறத் திருந்தக்காலம்மானை. ௰௮

இருவருக்குங்காண்பரிய வீசர்மதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையுடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறாலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. ௰௯

அடர்ந்துவாழுங் குடந்தையாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேறு மாடுதானுமாயின்
கடந்தபாதம்மிரண்டுங் காணாரோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவானாற் காண்பாரோவம்மானை. ௨௰

கொண்டறிகற்சோலைவளர் கும்பபுரிவாழானார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரோவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தராமம்மானை, ௨௰௧

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவதாமித்தாயார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞானக் கரும்பதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லாஞானக் கரும்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானுலைதனி லாடானோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தனன்காணம்மானை ௨௨

விருத்தசடைதில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரர்க்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேருற்றாரம்மானை ௨௩

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்காணம்மானை ௨௪

பாட்டுவரிச்சுரும்பர் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்னை யறிந்தவரம்மானை
அறிந்தனகாண்காற்புலியு மறைபாம்புமம்மானை ௨௫

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறமதனைச்
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
கன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென்றுங் காணார்காணம்மானை ௨௬

மாலறியாக்கள்ளனவன் வந்துமன்றுளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானம்மானை
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தானாமாயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பதம்மானை ௨௭

கற்றச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணொன்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படராதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை ௨௮

செம்பொன் மலைவல்லி மலை சேரவிருந்திருக்கக்
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சிதானம்மானை
கம்பர்விரும்புவதுங் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அன்னந்திருக்கம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை ௨௯

ஈசன்பசுவாகியே மன்றொருகன்றாகி
விசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
விசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலுங் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை ௩௰

ஒற்றியூர்த்தியாக ரொருபெண்பாற்சுந்தரனை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுரைத்தாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியம்பண் ணென்றுரைத்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவென்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேகோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை ௩௧

அக்கரவப்பூண்டிருந்த வங்கயற்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காவிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குத் தோட்டியோவம்மானை
தோட்டியென்றேகாமனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை ௩௨

ஆரவயல்சூழருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப்பெண் கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாரும்புடைவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினர்தாருனைத் தார்புடைவையம்மானை ௩௩

திருப்பார்திருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவருடன் கலப்போவம்மானை
கலவார்மாகன்னியவரவர் காவல்கொண்டாலம்மானை ௩௪

மன்றாடியாமெங்கன்மா மாசிலாமணியார்
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரகாணம்மானை
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றாமற்பெண்ணொன்கை கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை ௩௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
சுந்தரிடமாபிடினைக் கைபிடித்தாரம்மானை
சுந்தரிடமாபிடினைக் கைபிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேகையினின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை ௩௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவனத்தாரப்பணைக்கடவில்
இட்டகற்றாளேறுங்கணை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றாளேறுகணை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றாணீரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்து வில்லானதம்மானை ௩௭

தந்தைபிடித்தரியத்தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடக்குயந்தமீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடக்குயந்துமீண்டதேயாமாயின்
மைந்தனுமப்பு மணைக்கதோவம்மானை
மாதையரன்வல்லபத்தால்மணந்ததுகாணம்மானை ௩௮

நாவென்றானந்தி நக்கநற்சாபங்கற்சாபம்
பாணக்காண்மண்டின்றபாணங்காணம்மானை
பாணக்காண்மண்டின்றபாணமேயாமாயின்
சேர்நறுபுரமெரித்தசேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச்சிரிப்பல்லோவம்மானை ௩௯

பொன்றிரணந்திக்கிரந்தசூழ்பூம்புகலூர் கன்னில்வளர்
தந்திமுகன் பெருவயிரன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன் பெருவயிரன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக்கிரையெங்கேவம்மானை
என்றல்லோவிசனிரக்கலுற்றானம்மானை ௪௦

தென்றிருபுரப்படைத்திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளலைமெல்லாமுழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளவுலகெல்லாமுழுதுண்டாராமாயின்

மாற்றானடிக்க வடுவிலையோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவற்கு வடுவரிதோவம்மானை, ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
கிட்டுகின்றவேகசங்க கிராகிகாணம்மானை
கிட்டுகின்றவேகசங்க கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பல்கூற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுமென்னுவாசாற்றுக் கோழுழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலரார்சூடுதைத்தபாரவடமலையர்
அதிதுணைத் துதிலமகண்மேலாசைகொண்டாரம்மானை
அதிதுணைத் துதிலமகண்மேலாசைகொண்டாரேமாயின்
விதுமுகத்துமலர்மானை விட்டனரோவம்மானை
விம்வாரோமாலானுன் மேதினிக்குளம்மானை. ௫௬

மனஞ்சேயாமறின்மு மாறுமற்றண்டலையார்
தினங்கீரைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாரம்மானை
தினங்கீரைமாவடுவுந் தின்றுவந்தாராமாயின்
கணங்கொண்டுமெய்யினல் காணுமோதாவம்மானை
கண்டதுகாணெற்றியிலே கண்ணெறிச்சலம்மானை. ௫௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டாரிளங்கீரை மாவடுவுமம்மானை
உண்டாரிளங்கீரை மாவடுவுமாமாயின்
பண்டோதான்றின்று பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லைத்தாயானூர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை, ௫௮

பொன்னேறுமார்பர் புகழ்சேர்திருவரங்கர்
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாரம்மானை
எந்நேரமும்பாம்பி லேகிடப்பாராமாயின்
என்னேயுலக்குவிட மேறுமோதாவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருடனேறினாலம்மானை. ௫௯

எந்தவுலகும்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றாணடிப்பாரம்மானை
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றாணடிப்பாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றதனி லாடினதேனம்மானை
ஆ[illegible]னோர்காணமாற் றறிவென்றேயம்மானை. ௬௦

நேயமிகுமாயவ்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமாமாயின்
காயமுழுதுங்கருக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுத்தான்கருப்பு காட்டினதேயம்மானை. ௬௧

மத்தமதிசூடி மயிலைவிருப்பாட்சிலிங்கர்
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவெல்லாஞ் சுடர்வடிவேயமாயின்
மைத்தகத்திற்றிங்கள் வயங்குமோவம்மானை
வயங்குமிருகண்ணாய் மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

காமருங்கண்டர் கயிலாயநாயகனார்
பாரதியக்கையிற் பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரதியக்கையிற் பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக் குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோபங்காளிக் கொப்பித்தாரம்மானை. ௬௩

பையரவஞ்சூடுதிருப் பட்டீச்சுரநாதர்
கையலாங்கங்கை தனைத்தரித்தாரம்மானை
கையலாங்கை தனைத்தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேலதோவம்மானை
வேவுமோவன்னிகையில் வீற்றிருந்தாலம்மானை. ௬௪

ஆனபணக்கா ளழகிக்கயன்வகுத்த
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததுகாணம்மானை
மானத்தனம்வளர்ந்து வாய்த்ததேயாமாயின்
ஏனதனின்வட்டப்பா டிருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைத்தால்வட்டப்பா டில்லையோவம்மானை. ௬௫

பேரானபேரூரிற் பிள்ளையார்வேம்படியில்
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனம்மானை
சீராகவாழுஞ் சிவன்மைந்தனாமாயின்
கூரானகொம்பொடிந்த குற்றமேனம்மானை
ஒர்ந்தல்லோபாரதமு முண்டாச்சுதம்மானை. ௬௬

அண்டர்புகழ்பேரூரி லாறுகத்தன்முன்னோன்
பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமங்காணம்மானை

அம்மானை

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப் பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள் குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாத்புலவமெல்லாம் போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோ வாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோ வாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்தி நடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றுளிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சதாகாலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரென் றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்ப்போரூர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஒசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத் தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்ற தலைமாணம்மானை
அம்மான்மகளென்றே யறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௰

வீசுபுகழ்போரூரில் வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநேராக கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராக் கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரர்
பாடிகிரிகாதருக்குப் பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிகாதருக்குப் பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந் தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாட வறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந் துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைததிருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலக்கக் கூடுமோவம்மானை
கூடினதுந்தேடினதுங் கோடிபணமோ யம்மானை, ௭௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயனார்
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவீடா வமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிகளா வாடினர்காணம்மானை எச

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலா லுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலையும்பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலையும் பட்டதுகாணம்மானை எரு

அப்பார்வயல்சூழணிவிரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பார்தெவாகருஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்கசகாயர்காணம்மானை எசு

நாடுதிருக்கோவனல்லூர்நபர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்கமாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியைவைத்திருந்தாலம்மானை எஎ

சங்கரனாராபத்சகயனார்சத்ததமும்
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாரமானை
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிறல்லோவவர்தேகங்காய்ந்ததுகாணம்மானை எஅ

மன்னரையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேரனார்
என்னுருமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மாயின்
என்னுருமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னுமவிவாகமவர்க்கேனில்லையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை எகூ

அத்தர்நெடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுத்தரனகாணம்மானை

கவிசெட்டிநிருபதிகாப்புகழ்மணியுடைசைமுடனங்கவிதுரைத்தனன்
செவிசெட்டிபாலடைக்கண மதுரைநாயட்டேடாவிருந்தேர்கண்மாயினே ௧

பாங்குயர்பனிக்குமேடை சொல்லுவிலகரமாருகக் குருத்திரையாகிய
பகர்விலாக்கற்றைபகடியாமுமெய்படரிருட்குழாங்குடைகரியா லுக்கியசெக்
கருள்ளியின்னலா வுயர்பெரும்பனிசெகமேய்புனையாக உருவிலெண்ணுங்
கோலமனைவிடொலவவ பருக்குரைநெருங்கொலேவுலாயவாய்த்துன்கியவி
ழிழுக்காம்புடைக்கவிருக்குமபுநகரம்பெயற்குழுறும் அலருடைத்துமிறும்
கவருடைக்கழிபுக்கொதுவியருப்பமிருடைதம் காக்கொகைப்புனைபுனைவா
கின்றுகண்ணளிபொப்புமாருமிலே தாண்டவராயபாண்டவர்துறைக்கு
வில்விர்க்கோவலராயப்பனை ௨

மெய்யாரப்புலிகளைப் பொருவிலாட்டை
மிகவெயிற்றிருதுமைபருகக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்திரையாதிராம
பாதியசக்கரத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாரத்தடமுடைக்குறுக்கலைவளரும்
திருக்களவீச்சரமேசேர்ந்தீர் தாங்
கையாரவழுவெயிற்றுக்குடிறுநும்
கனவுமமைக்கொண்டோநான்காணப்பிடுமே ௧

மான்பிடித்தீர்முயன்பிழைத்தீர்பொருத்தகலை
மன்றுவனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊன்பொருத்தயானையைக்கொன்றுரித்திரிப்பால்
உரப்பாணத்தலைக்கறிக்குமுயற்றீரயா
மீன்பொறித்தவிழிமடலாட்கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனைச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொலிக்குங்களத்திருகதவுமனை
கழுக்கன்றவைகுச்சுலவுக்காணத்தானே ௨

பருப்பதங்களொவ்வொருநாள்பாவுக்கல்லவோயாதபாரமேறுகவிப
டக்காப்போதிகைகீ செய்தபணிவிடையையென்னசொல்வேனோபாதரும்
பொ[illegible]ரகலமுத்திருளப்பசாமியின்றுப்பாதுன்னைக்கருடைனிநவர்
ருப்படைகொன்றுட்பணிறுப்பருப்பொடைலபுங்கமலமுமேந்தர்மே ௩

சேதுபதிராசமுத்துராமலிங்கநகரார்செயங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவனாதிக்கம்
கோதுபாமரங்களைகொருணிகர்மும்மதக்கோல்யானைமற்றோர்
மோதுமெருமைப்புலிக்காடுகள்வியாண்களுந்திரிந்தால்போசந்தானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞாலத்தவரும்புகழ்கூடற்றாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்புயல்வண்ணன்கஞ்மலர்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
சீலத்தகளைமபாடியாளென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
மூலக்குரியல்லவோகாமம்பாதெனச்சொல்செய்தே. ௭

வியக்கச்சாப்ரதுமென்றுசந்திரனும்வெஞ்சனிக்கும்
பயத்தவதுமென்றபானுவும்வந்துபணியச்செம்பொன்
கயத்தருசெல்வக்காழகாசலாநுகண்டுமைத்துச்
செயத்தக்கதாண்மதியாதவரென்னதிறிந்தனரே. ௮

பொருகோட்டுவாரிவிலத்திற்றுனைக்கெட்டபூரியரைத்
தருக்கோட்டுக்கொடுமென்றுரைத்மென்பயன்வருந்தண்டமிழ்ச்
வருகோட்டுத்திங்கள்மறைக்கூத்தர்தில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருகோட்டுக்கற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெற்றிவிலக்கம்

வன்மைநறேசாலைமலைப்பாகாரிவந்தாலிவருக்
கன்பிடாதவிக்காமக்கமவிமோதலின்றுல்
பணிபெழுவினர்போவிங்கேவளையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்திரிதிற்றேடிப்பிறந்திடுங்கோதையரே, ௰

படைத்தாமவெற்கண்ணளிகண்ணீர்ப்பாவாகப்பாலைபொங்கி
உடைத்தாலுடைத்தற்குபாயமுண்டோநறையூற்றிதமித
தொடைந்தர்மெனம்யாற்கும்பாரிகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுகவையையாறல்றவே. ௰௧

ஏழேழுசங்கதமுடனிருந்தாலென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்நமையுற்றுமொனிடோசொக்கப்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகைத்துதைகப்பாவித்தவைதுகறுப்பர்
வாழேழுகத்துகப்பாவித்தமணிமுடியே, ௰௨

காவலான்றுங்கைத்தலத்தன்னைல்செல்லூரன்கலிங்குநம்மை
மாவென்றழுத்திட்டபேரிமேலன்மையானவழிழப்

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர் தப்பக்கவிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமவிட்டடைடயிதுவே. ௯௩

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருங்கிரிபட
நடக்குந்துரங்கத்தரைசீதக்காதிகன்னுட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயயிலே
இடக்குங்கவியும்பராரசரத்நகிரீடமுமே. ௯௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூகலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னுவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடையிருந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. ௯௫

மாதகத்தத்தும்புகழான்பகைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமோர்பணிலென்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னரிலைமுன்மொழிந்தவரே. ௯௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதரிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமீயாதலோபரிடத்திற்கென்றே. ௯௭

கிட்டாதுபெண்குடிமாக்கக்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிகள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பரங்குன்றிருப்பவனே ௯௮

மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பரராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சும்பதப்பாவைநல்லீர்படைவேள்பசழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும
கஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனதுநயனங்களே ௯௯

வெண்பா

பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால் ரா
இருமைபயானந்தரக்கனிப்பாங்களாம்பன்
பிரமையானந்தரங்கண்டோர் ௱

பங்கயமுமேரிசளும்-பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந் தணிகையே-திங்களுதற்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் செவ்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன்சேர்பு ௨௧

சொல்வாரார்வள்ளியுடன்றேய்ந்தருண்மூத்தையனுக்கு
வல்லாரர்மனையென்மையறனை-வில்வாய்ந்த
தெள்ளிருக்கும்வேளூர் சிறுகாலுண்பானுமிசை
புள்ளிருக்கும்வேளூர்புகுந்து ௨௨

கேலெடுத்துக்கோதூரத்துங்கோப்பாண்மன்னன்வடி
வேலெடுத்துக்கோத்தூரத்தில்விட்டிலனே-சால்படைத்த
பூபாலனானலும் போமோபுராதனத்திற்
கோபாலனான குணம்

கட்டளைகலிப்பா.

விதுவயம்பதியோசையைப்பேரிகவிகையெனும்மதன்வில்லிலெண்டேற்றினன்' மதுவயம்பதிவேகமோடெய்துகுவலயமீதுகைவைக்கவெண்ணுளனோ,குதுவயம்பதினலுட்புகழ் பெறுங்குமணன்கன்னன் கொடைகளைமாற்றிய,புதுவயம்பதிவேங்கடராயன்பாற்புகலிவ்வேளையிசென்றன்கைப்பூவையே. ௨௩

ஆக செய்யுள்-௭௰௨.

—*—

சுப்பிரமணியப்புலவர்

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகியிளகிமணிமார்பிட மெலாங்கவர்ந்துவட்டமிட்டடியிட்டுநாளுக்குநாண்மேல் வளர்ந்துபூரித்துமுத்து,மாலையிட்டிருமாந்துபட்டவர்த்தனயானை மத்தகத்தோடெதிர்த்து.வாதிட்டுமல்லிகைப்பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்திவரையை,போரிட்டுமைந்தர்கண்மனத்துரைரிட்டுமேற் புளகித்துச்சிராத்தப், புதுற்செப்பினைத்தேழைமக்கொண்டுபொன்னினைப்பொடியாவராவிமீதிற், பெட்டிட்டதென்னவேமேதமற்படர்ந்துசெம்பொற்சரிகைவேலையிட்டு,புனைதருரவிக்கையையிறுக்கிக்கிழிந்துப்புறப்பட்டுவாசனைப்பூந்தாரிட்டுவரவரப்பளபளப்பாகியுயர் தங்ககிண்ணத்தையொத்துச், சந்தனம்புனுகுகஸ்தூரிகர்ப்பூரஞ்ஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சந்தரகாவிச்சேலைவல்வாட்டுக்குடதம்பியண்ணந்திடையினிற் தாங்கவெனக்கனக்தேங்கிமன்மதனிஞ்சலாமிட்டுநிற்கவுந்தான் சீரிட்டுநின்றுதைலவணங்காமற்றிரண்டபூண்முலைகளுன்றன்,தி

ருமார்பிலணியவேளாருகிமேலேதவஞ்செய்கின்றதொக்குமென்னுஞ் சிது
ரராமநிரகையாள்வந்தாள்பார்க்கின்றுசேவித்துகிற்கிருள்பார்திகழ்வடுக
நாதநுரைமெச்சுப்ரதானிசிவசுப்பிரமண்ணியராசனே ௧

நையாண்டிப்புலவர்

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
கற்கம்பத்தடியானுந்தூக்கவசையானூர்நாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகநாதனையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை

செங்கைவரிச்சிலைதங்கமலைகச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குவைத்தாலுமப்பள்ளிக்கொண்டான்றமிழ்க்கீவனென்றே
இங்கெளிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திசைசுருட்டுங்
கங்கைக்குழத்தரித்தேயொளித்தானுமைகாதலனே ௩

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாளிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமென்னார்நுவல்பாற்கடலோ
மாலாவணரணிபொன்னுடைகண்டிவளைத்தக்கதே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றும்மான்றக்கே

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிக்கொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுயார்க்கவெல்லுமே ௪

எல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரங்கலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனுமயானருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமசந்திரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிற்பாதாளந்தேடியடங்கினரே ௫

—*—

இராமசந்திரகவிராயர்

வணக்கம்வருஞ்சிலநேரங்குமரகண்ட
வலிப்புவருஞ்சிலநேரம்வல்லசெய்யக்

கணக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டையாடப்போந்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கர்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாளிருந்திரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே ௭

மாசற்றதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயல்கணைதைத்திடவந்தெய்த்தனையோ
காசத்தனைபுண்ணானதுபட்டத்தனையளவாய்க்
கையத்தனையானதுகண்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படிகடவாதவண்மனையெப்படியானாள்
மதனன்சிலைகறியர்தவண்மயலெப்படியானாள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயாதமிழறியும்பெருமானே

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபேர் பூர்வகாலத்துப்புண்யவசத்தினால், நெல்லுகட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின்நீலக்கல்லிற்கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவனைக்கண்டக்காற்றாறிப்பாய்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும்மடையனைப்பாடவோமலையச்சாரலில்வாழ் பெரியமனமையே. ௯

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனியுமுட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெறுவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவட்டணைக்
கன்னைக்கட்டிட்டணையமலன்விட்டடீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேலரே. ௰

தீதிலேவறியவர்க்குப்பணிபகவிப்புலவர்க்குப்பிரங்கிபந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைசேகர்க்குருப்பபூனைநற்சுக்
கோதிகிடங்குழலும்பல்லிடத்திற்சென்றுதமிழ்ந்துவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாண்டியின்மேதக்ககனன்றணிட்டானே ௰௧

வம்பிலொருத்திக்கிடப்பிறந்தபெருமிறைக்குமிக்ராகவனார்தமொற்
றைக், கொம்பிறைக்குந்தமக்கிராங்கட்ணைக்காமேராணர்கொண்டைதல்
கா, அம்பிதெர்நீந்திப்பமன்னுபாயர்குழல்கொல்லைன்றுயிறைய்க்

த, செம்பினிறக்கும்வெண்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்குமொருத்ததனித்தெ ன்னசெய்வாளே. ௰௨

மூங்கிலையொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
    மூதியகடற்போய்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைந்தான்றலைநாற்சாமி
    தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாதகாண்டியிற்றுச்சாமி
    வாணருக்கிங்குதவுவரார்மற்றோசாமி
ஓங்கியசீர்மயிலேயிற்பொன்னப்பசாமி
    உதவுயவேங்கடாசாமியுசிதவேலே ௰௩

வஞ்சகத்திலொன்றனைத்துதிக்கைமிகத்திரண்டானைவணங்காருள் ளே, அஞ்சரணமூன்றனைமறைபெழிநால்வாயானையத்தனுகித், துஞ்சவி ணர்க்கஞ்சானைசென்னியணியாறனைத்துகளெழானைச், செஞ்சன்மறைக் கெட்டானைப்பரங்கிரிவாழ்கற்பகத்தைச்சிந்தைசெவ்வாம். ௰௪

மூன்றுவெண்பா.

சலமேதோசங்கர்தாபூணாரந்தாமே
கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணுப-புலவுடைய
கங்கராகோணுகலாமதியக்கோடீர
சங்கராசோணுசலா. ௰௫

சீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
    திருவிக்குமார்பணைங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
    னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும்வண்டுகாள்
வாரியொன்றுபாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுமேல்
    மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாமொன்பதன்றில்பத்கடங்கலும்மொருக்குமால்
    அத்தனைகெலாமிலக்கெனுவியொன்றுநாணுமே ௰௬

ஓராணைவளசதேதிருவொண்ணுவணிழற்கீழ்
    உறையிம்பெருமான்வீதியுலாவுப்பகணிக்கே
நோரகிடப்பேன்வளைபறிபோனதுகேட்பேன்
    இல்லென்றுதடுத்ததாலவகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்புலையிரானைபவிக்வேன்
    மொழியப்புதொடுத்தால்குவிழியமபுதொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால்வனை வாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவனை வல்லைப்பெருவேனே ௰எ

அடல்கொண்டெழுகுலப்படையாளூர்பெருமானூர்
ஐயம்புகரென்றேறையமதகவாசலிலவந்தார்
கடும்பசென்றேபலிகொண்டேயெதிர்கின்றேன்
கைவந்தனமென்றாரிதுகைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னம்தென்றாரிதுமடவன்னம்தென்றேன்
வல்லோதனமென்றாரிதுவல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிதுகொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாரபலிசொல்லாரவர்கேட்பாடறியேனே ௰அ

வீமனுக்குமைந்தனூர்வேதனூகும் வேதனுக்குமைந்தனூ ரீசனூகுங், காமனுக்குமைந்தனூர்வீமன்தம்பி கந்தனுக்குமாமனூர்காமன்றானே,மாமனுக்குமூன்றைமையன்றந்தைகாலன்வையகத்திலிம்முறைமைவுழங்கலாலே,ராமனுக்குச்சிதைதங்கையாகவேண்டுமே ராவணனுக்குத்தகப்பன்ராமன்றானே. ௰௯

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனூகிய-திருமால்) (வே-மூங்கல்-மைந்தன்சிவன்) (காமன்-கற்பகத்துக்கரசனூகிய-இந்திரன்) (வீமன்தம்பி-அருச்சுனன்) (கந்தனுக்குமாமன்-காமன்-இந்திரன்) (மாமன்குதிரைக்கிறையவனூகிய நகுலன் தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) (இராமன்இரவுக்கரசனூகியசந்திரன்) [இராவணன்இருள்நிறமுடைய மன்மதன்.)

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குங் கரும்பிள்ளைக்குறிபார்க்கும் வேதாவென்னும்,மண்பிள்ளைதிரந்தாற்றுங்கிளிப்பிள்ளை மொழிபயிற்றுமடவார்க்கெல்லாம், எண்பிள்ளைசிறுபிள்ளை யெனக்கவளோவொருபிள்ளை யெளியேன்மெற்ற,பெண்பிள்ளைபடுந்துயரமபெரியபிள்ளைக்காரெடுத்துப்பேசுவாரே. ௨௰

விறகுதறிக்கக் கறிநறுக்கவெண்சேற்றுப்புக்கடநைவக்கப்
பிறகுபிளவுகிடைத்ததென்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பறகுபறக்கன்றேசொரியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்தீராயிற்கொடுப்பீரே ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனையுனக்கில்லாத தென்னவிதயமென்ன
பரவுங்கவைதுசுவையற்ற தென்ன சொற்பாண்மையென்ன

தாவுலாமெய்த்திடவெனுநற்றொன்றுஞ்சாற்றவென்றான்
வரதிருவேங்கடநாதவென்றேத்திப்போற்றிவழுத்திக்கேளே

இல்லாமென்ன - இரு - இசையென்ன - வேம் - உ[illegible] -
யாற்றலென்ன - கா - சொற்பாண்மையென்ன - தா - இருஇப்பாக்கு [illegible]
ருவேங்கடநாதவென்பதாம்.

விருத்தம்.

கல்லாதவெர்க்கீனைகாண்கற்றாயென்றேன்
காடைநீயுமவினைக்கடாறவாயென்றேன்
பொல்லாதயாருவினைகாணல்லாயென்றேன்
டோர்முகத்திலுத்யானைப்பூப்பியோவென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன்றும்பற்றேனை
வழங்காதலைக்கயனைகாண்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுக்கசான்முன்னுக்கில்லையென்றான்
யார்மெய்ப்பிக்குற்றத்தாலேலுகின்றேனே

ஆவினமழைபொழியவில்லம்விழ
அகத்தடியாண்மெய்நோவடிமைசாவ
மாவீரம்பேராகுவெத்தல் [illegible] வொண்டோட்
வழிபிலைக்கடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசொல்லத்
துள்ளவான்றுவிருத்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவிற்குருக்களுந்தட்சணைகள்கேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொம்வெள்ருமே

கல்லேத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான் [illegible]
ரு [illegible] லேத்தான்பொன்னைத்தானெக்குக்கண்கொடுத்தாட் [illegible]
அ [illegible] த்தான்சொல்லித்தானுனைத்தானேவத்தானையோ [illegible]
த்தனைதிரக்கத்தானடநமத்தான்புவியுற்றான் [illegible]

வஞ்சகர்பா [illegible] க்கலேந்தகால்நபுண்ணும்
வாசமுரு [illegible] ட்டுண்டதலேயிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லேகினைத்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
திருவெண்ணெய்செங்கண்பார்ம்பேர் [illegible]
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோ [illegible]
டஞ்சவில்லாருலவில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாகான்றோகாட் [illegible] மின்றுன்பாமன்ருமே

கள்ளிக்கேன் புள்வேலி கமுகைப்பற்கேன் கடிவாளங்கருப்பில்லாத, உள்ளிக்கேன் படியளங்கருகைக்கலத்துக்கேன் விதைகளொடித்துப்போட்டுக்க ள்ளிக்கேன் கோடல் அணைப்பதற்கேன் கைத்தாம் போரும் பள்ளிக்கே ளதிவிராபூவரங்கூப்பனைறும்பட்டந்தானே ௭௨

கயக்காவிகொறன்குழும்பித்திரகண்டா
 காரார்கொடைச்செல்லையாவோதன்னைய்த்த
இயக்காவின்மார்பிற்செழும்புன்னையந்தார்
 இப்போது சேர்விலென்பேதையார்பின்
சயக்காமகேளப்புதையாதுருத்தத
 தாமஞ்சுடர்சங்கனைப்பூசினும்
செயக்காதுவேயேசெவிக்கும்பொறுக்கும்
 நியென்னைப்பாதிட்டொழுந்தே ௭௮

சென்னைமன்னமாடைதந்தான் வீதியில்கெற்றிலேப்படித்துக்கருநந் தந்தான், கன்னவின்போதிரத்தந்தான் சாப்பவரிதந்தானிரட்டைக்கடுக்க ன்றந்தான், செங்கெல்வினைபூர்தந்தான் போதந்தாமலேவில்லாற்செவந்தா னைகட், கென்னதந்தானென்றவர்கட்கெத்தனையுந்தாந்தந்தானியம்பத் தான்.

கடிகைமுத்தலங்காரம்.

அத்திரம்வேலாகவையம்பிரமிவென்றிற்
 கமைக்கவெயர்முன்றின்னிடைக்கரதவாள்
மெத்தகைக்குற்றுவைக்கடைகதேனிக்க
 விதனமகற்றிமற்றையொழுத்தோராதில்
பக்கதுடையார்சேதருக்குபெண்ணைச்செய்து
 பரிவினுகர்வோனிருதாள்பணிந்துபெற்றும்
சித்தசனைசெனிபரிங்கனறவத்திற்றோன்றுந்
 தொராமபரப்பலதியாகவானே

அக்கிரப்பகழியிலைலையம் கடல்இராசேன்னி இவற்றினலெழுத் க்கடன் மற்றையவெழுத்து-ழி-கல்-கனி-பழியால்-இராவணனைக்கொ ன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்துசவரியின்கனியைத்தின்றவன்-திருமால்.

கல்லாவயமார்தேவருமாக்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்கும்
 கடாவோவுழுதுபயிரிடத்தாக்கட்டம்பல்நிக்கிளையாகும்
புலேயெர்ச்சனையாம்பெரிதுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடித்துமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மல்லர்குட்டிச்சுவரொனிலோமாமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுலுத்தன்றனக்கிணையாயாரையுமணாகவும்புவிமீதில்
அவனைக்குறித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே ௬௰

வீரவெண்டையப்ரதாபர்திபாகராசர்கமலைசூழ்
விதிகண்டுபவனிகண்டுவிந்தைகண்டுபந்தியாம்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுததுநின்றகிளிகாள்
துன்பமேபலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுகில்லையிரவெலாம்
மங்கைமார்கொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனாசையொழியுமோ
அதுவுமில்லைவிதியைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே ௬௧

சத்தபங்கி.

திமிரமறுத்புலாதிகளைதருதேடரிதாய்மாறுஞ்
சொன்னமகாமால்வசமேமகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியேமிடித்தீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநடேறுமேதேறுங்
கவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணராடவனேமீறும்
மாகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே ௬௨

திமிரமறுசபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே-மகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்-கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதர-நாடேறுமே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே-புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்பிரனருள்குஞ்சரிதோள்புணர்-ஆடவனே
மீறும்மாகரவேலாயுதனேமுதுமறைஅறுமுகமுருகோனே ௬௩

நவபங்கி.

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புலவடாயிலமாமெ[illegible]ர்க்கானே

கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலேயனற்குருவே
குரவலர்நீபணிப்புயனேவடிகூரமுதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியமேவாழ்குமாராகுலவியமயிலேயலைக்குகனே ௩௩

அரிமருகாகருணாலயனே	திட	ஆரணனே
யோதன்னெறியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர்		அயிலர்பொற்கரனே
கரிமுகனேயசகோதரனே	படி	காரணனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகு		கயிலேயனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே	வடி	கூரமுதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினேஉலகருள்		குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே	கொடி	வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமாராகுலவிய		மயிலேயலைக்குகனே

சத்தபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமருதபுலாதிகளேதருநேடரிதாய்
குமரசிகாமணிபேகனிவயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகசோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புணராடவனே ௧

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறஞ்சொன்னமகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேமேதறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமரகரவேலாயுதனே ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே, குருபரகோலாகலனே
மேதறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறும்மரகரவேலாயுதனே ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்

சமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடித்தீராய்
துமணநறுமலர்புனைமார்பா, மூதுமறையறுமுகமுருகோனே ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலே குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுகமுருகோனே ௫

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்னமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறுகவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமராகாவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங்குரு

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீப்புயனே மரகதமயில்வாகனனே

புலவடரயிலமர்பொற்பரனே,நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே,குலவியமயிலைமலைக்குகனே

கட்டளைக்கலித்துறை

அரிமருகாகருணாலயனேதிகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே

கொச்சகம்

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடராயிலமர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனேநலமிகுகயிலைபனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்கரனேகயிலைபனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனேமயிலைமலைக்குகனே

திடவாரணனே படிகாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே. ௮

வெண்பா,

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்-மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங் கதி. ஆக ௯௰. ௯

ஆக செய்யுள்-௭௭௨.

மதுரகவிராயர்

வெண்பா.

தூங்கவரைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியம்பக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநாலேர்துகுழையாறுமூலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லைபரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகர்க்கு மெல்லியலே-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக்கொளுத்து. ௨

சித்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வாசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும்பளிக்கறைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றார்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையானுக்கின்று ௩

நீளத்திருந்துழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோகல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காணீபெங்கோனெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூரானந்தரங்கா வுன்பொற்சொல்ல, வலங்கொண்ட..ருடனேபாம்டங்கொண்டோமெழினரையான் வலத்தேகண்டோம், பொலங்கொண்டமணிமாட மீமிசையிற்புயறவழும் புது

வைதிபன்னுங், தலங்கொண்டோமினதுநகை முகங்கண்டோமினிவேண் ரு
திர்தனங்கண்டோமே.

இராமகவிராயர்

கார்படைத்தகரதலத்தான்றுறைதிருவேங்கடமளித்தகன்ஞனெங்கும்
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலனிப்பிரமபூர்ணாட்டி
மேனிரைமுக்குவிழியேழுமுலையாறுகாதைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடந்திகழ்ப்புதுமைகண்டுவந்தேனிதன்பயனைப்பாகர்க்கிடாயே. க

கொக்குப்பறக்கும்புறாப்பறக்குங் குருவிபறக்குங் குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொருகிகளுப்பறப்பானேனென் பரப்பேனாயிடமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியபாசெங்கோனடாத்துமரங்கநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளுமறவேன்பறவேன்பறவேனே. உ

மூவொன்பதென்பதிலோர்க ளில்லைமொய்வளத்திற்
ருவிந்தனிருக்கனில்லை-நேரே
வளையாதநடையில்லைமாரிருகவிமூம்
மூலையாளையாண்டுயங்குதற்கு. ௩

சென்னபுரிவந்துசிவனுயினேனல்ல
அன்னமதுகாணுக்கனுகி-மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டனைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுறுக்கி
மெய்க்கொண்டநீரணிந்துமே. ச

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோர்
முளம்பிச்சைகள்வனிலமூட்டை-கனம்பெற்ற
மீதலத்தும்போற்றுகின்றவேதாசலகினைப்போல்
ஈரசேதுமார்கிலரோயென். ரு

சோராகரெல்லாம்வெண்டிங்களனமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாவென்னுச்சரியம்-ஓராமல்
கானிவாசைபேசுநரசைனறஞ்சருளும்
தேனிவாசையுஞ்மணஞ்செய்து, ௬

அஞ்சம்பிறைவெய்துமன்னனடைக்கன்னிகையை
துஞ்சம்பிறவெய்துமப்பாவி-நெஞ்சமுறும்
காவிதனந்தார்கலசைவேதாசலவுண
காவிக்கணந்தார்கடந்து. ௭

விருத்தம்,

மதுரைமேவுகுலசேகரமணிபுயனென்றேனோ
மருவளஞ்சூழ்கலசைநகர்மன்னனென்றேனோ
முதுகீர்த்திசெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
மூத்தவொருமகனென்றான்மொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திமகனென்சேர்சண்டை
பண்ணுகிறானோனுடம்பிற்றுன்பத்தால்
இதுவேதாசலமன்றேனிதற்செல்லனையோ
ஏதுக்கோதைதுயழியிடுகின்றாளே ௰௩

பூங்கமலன்கலசைவேதாசலன்போலுருவமைக்கும் பொற்பிலாலென், ஞாங்கயலார்சொலக்கேட்டுவாணிபர்பாலுரைக்கவடைந்தாளன்றோன், தாங்குவனம்போயிருந்தா னரனிடத்திற்சொலப்பித்தாய்ச்சுழலலுற்றான், ஏங்கியந்தத்திறங்கற்பாளிவனுவில் வீற்றிருந்தாளெழிற் சண்மானே. ௰௪

ஆக செய்யுள்-௭௮௯.

பொது

பலவித்துவான்கள்பாடல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறுதூப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிப்பட்டசொக்கேசருக்காசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமையுட்டுப்பூமாலைதந்தந்திமிர்ந்துமஞ்சட்
சாப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாகயர்க்கண்ணிகோபம்பொருளென்றன்கண்பணிநீர்
சீமான்கரத்திற்றுடைக்கரிக்குசெகமேழுமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்றுனிக்லைராசன்குகன்சிலப்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்கரமே, ௨

கைத்தலந்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலிந்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பேசர்தஞ்சக்கிதிப்பெண்
செந்தத்துராங்கைத்தலமேசுடர்ந்துதிரிந்தனளே. ௩

சீராமனில்லைப்பழியில்லைபஞ்சணைச்செல்வனில்லை
காரார்பொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பதற்கே ௰௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழிபார்க்கக்கொவ்வைச்
செம்பளமென்மைவவ்வளவேயிதழ்சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறெனுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனநங்கையனுக்கே ௨௰

நச்சணிகண்டத்தாரூர்த்தியாகர்களின்வெற்பில்
கச்சணிபூமுலைமாதேயதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலவரையெழுதில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே ௨௧

அச்சுதன்-அரி-இரண்டாமெழுத்து-ரி-அதில்-அரையெழுத்து பாதிரி-வஜ்ஜிரபாணி-மனைவி-சசி-சந்திரன்-பகை(பகை-பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதியம்புரண்டெனங்கம்
வேமேமதனன்சரந்தைக்குமேதைத்தபுண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல்வீசுமேயென்பெண்புத்திபோய்விடும்
கோமேதகப்புயமேமழுவாபள்ளிகொண்டவனே ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாள்
மேலினுங்காமன்சரந்தைக்குமேபட்டவெங்கடம்விட்
டாலினும்வேலைநடுவினும்பாம்பினுமாத்துரகதுங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழுவாபள்ளிகொண்டவனே ௨௩

மெய்யினுநல்லவரினம்பொருளாமயிர்வீழ்கொடக்கம்
செய்யினுபாணக்கவரியுயயாசிற்றிலைக்காயவரை
வையினும்வாழ்வாகுகளையககாதுமயிருமொகக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழுவாபள்ளிகொண்டவனே ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெறுவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கிபங்கம்பசுகரம்பாக்கியப்பாவைபனை
மேலாக்கிக்குளிக்கொண்ணயாக்கியென்மேனியெங்கும்
தோலாக்கமேவாமகனைபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே ௨௫

சதுராயிருந்தரிமாமிவன்மதன்சற்பனைசெய்
செந்திரவிபாவைபங்கனைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவயிரிவீசவினைவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு-அம்மணைப்

வுண்பட்டதிக்கெக்கும்போற்றுந்தென்கோட்டிக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடும்மாகுநாதபூபதிப்புகலிற்கே
பின்பட்டமேபட்டனீயேதுரைமற்றிங்கோனிலத்தோர்
கண்பட்டமென்பிட்டங்தோலாலடிக்கும்பட்டமே உஎ

சோமன்புதல்வன்செழுங்குன்றமேலன்செழுங்கிரியில்
சோமன்பகைவன்கரிமுகத்துமாகினங்கைவலவர்
சோமன்கணையுமதியுமில்லாமடையும்புசலிட
சோமன்றமையன்றகப்பனென்றேவஞ்சிவாடுவளே உஅ

(சோமன்-இடபாகனுன்) காமன் கரி-இந்திரனூர்தியாகிய-மேகம்-மாக
மன்-கருலன்-அவன்-தமையன்-தருமன்.

சூலெதிச்சங்கமடைவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலாறுங்கண்ணனியர்கைக்குடீர்புக்குமீண்டெழுச்
சாலெதிமுக்கர்முனையிலுங்கண்வலையூரனைப்பால்
மாலேறுவான்பரிமாகேழ்றுனைடிமாமயிலே உகூ

பாட்டுக்குப்பாத்திரங்கேளாசைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோடடிக்கலாமசைப்பாடலென்றுபுழுத்துண்டாண்டோ
பீட்டுக்காச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றி
பாட்டுக்குச்சேதங்கண்டாய்வெள்ளைகாவலிருப்பவனே கூ௰

லகவிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும்யானைக்கும்வெற்றிக்கொருடனுக்கு
வலிக்குறுசிம்கியாவுக்குகண்டிக்குபவனகவிகரும்
புலிச்குஞ்செம்மாலுக்குஞ்ெனிக்குமூடர்க்கும்பூனைக்குமவிட்
டெல்க்குஞ்சவகாத்தமுண்டோவெள்ளைகாவலிருப்பவனே கூக

லங்காதவீரியாரூலும்போகின்றகாலம்வந்தால்
லங்காமலேவெல்லமாட்டுவரோவிந்தநானிலத்தில்
லங்காவுங்கோட்டைமதிலைழ்மலைபத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரிகின்றதோவெள்ளைகாவலிருப்பவனே கூஉ

ரிக்குமதிச்சடையண்ணுமனையொழிற்கிரியில்
பரிகின்றபூனைமிதிககப்பாருணந்தமபாததிறைல்
பொறிகண்சொக்கனைற்களைத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கினயாவலிவெப்படிபோயினள்கோமளமே கூகூ

மொகடலோடிதிரவியந்தேடென்மச்சப்புபெளவை
டணாபழுதண்டறனைச்சேர்ந்தான்மழிக்குன்றதேதார்மடமான்
ஆசைமனிதீர்க்கணங்கொண்டுபாகியயாற்றியபின்
மாகடல்போய்வரவெததனைநாளென்றெழுந்தனளோ கூச

மேகப்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாலிலைநால்
காங்கதலிபலவன்வராணன்னளினமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே ௩௫

இலந்தத்தையேநல்லமுதத்தையேசித்தென்காத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலையேமயலாகியனந்
தளர்ந்தத்தையேயென்றிருவரங்கேசர்க்குச்சாற்றச்சொல்லல்
அளர்ந்தத்தையேயள்ந்தாய்பிள்ளையாதுமளந்திலையே ௩௬

ஆயத்துறையிற்றிறந்துவந்தணர்பால்குடித்து
மாயகைகண்வேசையிடத்தேவளர்ந்துவண்ணனென்றோநாள்
ஏயப்புலவரிடதெட்டோசெட்டியேயென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணந்தப்பொய்மகளே ௩௭

பூச்சிலைமன்னறச்சேஷாசலேந்திரபொருப்பிடத்தே
கச்சியபாலைக்குடிபோவொறனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிளைத்துக்கள்ளியின்கைமைராமற்குமுன்சென்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றோநடந்தாள்பாலையானவனந்தனிலே ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்றல்வாமமற்குமதிக்குக்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்மாமநங்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசாக்கபமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகாளென்குறைசொல்லியே ௩௯

அணிமார்கடுக்கைகறுத்தும்பைசங்கையறுகுடனே
பணிமார்சடாடவிக்கச்சாலைகர்பணிவளையில்
தணிபாதயாமதப்போய்பிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோசொல்லுமரிக்கமாலிலந்தே ௪௰

பாகாரிகேசமுகலாயிவளைப்படைத்தமலர்
வேதாமநங்குல்வெளிவைப்பாரோசிரிபூவலதனுள்
ஆகாரமின்றியிரண்டிளநீரங்காநிற்குமோ
ஏதாகிலுஞ்சற்றநக்கில்லாதிராதிடையேந்திழைக்கே ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலுமலமுத்திறங்
அணைமணிநீர்ச்சந்திரன்கொண்டுபாகுபொற்றிலின்
இணாசடலபோய்வாவெதுணைநாளென்றெழுதனனே

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்க்கதும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிமன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்காமராஜன்மிகுந்தமுழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே ௪௩

செய்க்கதியுண்டேசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வய்க்கதியாதவிடக்கானதுமில்லைமார்க்புங்
கயக்கதியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்களைக்விட்ட
நயக்கதியும்புசிப்பான்கொழூமூர்முத்துநாகப்பனே ௪௪

தருகிகாரணகரன்செல்வனாளுந்தமைமக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனுடுதனிலெனப்பேரலோர்பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாபட்டினனிவ்வுலகிலுள்ளே
இருகுடங்கொண்டனைப்பாம்பாட்டிவதென்னவேவந்திறைமையே ௪௫

தேனாட்டிமுல்லைத்தொடைரகுநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னாதொழாமன்னர்மணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர்மண்ணுட்டரசாமணத்தினுக்குக்
கானாட்டிவரினைகநாட்டுமம்நம்மைக்கண்டுகொண்டே ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழத்திங்கள்வந்தெய்திடநண்ணிபசெவ்
வாயனல்துவப்புதன்புகாயநல்விழாடவர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசேரநாணுனைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகிமோரகேதுதளசிங்கமே ௪௭

ஆடியபாகஞ்சரோருகம்பானுநல்லம்புலியும்
சூடியநாதர்பனமுமாலமபுந்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாயவனதால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோனசிவன்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே ௪௮

சிவன்தான்மாலை-மதனையும், கடலையும் அடக்கி, இவனைப்பிழைப்பித்தமையின் பரமசிவன் கண்ணையும், திருமாலமையையும், சம்பந்தசுவாமிகளையும் ஒத்தது

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டகமூரியாம்
பொரிகாரிரும்புங்கனகமும்பொன்பொறிதகாரனையும்
குருகாருங்கொண்டையும்மெனல்போலென்குரிசிலுக்கு
வநதகாதலேதந்தமன்னையுநானுமடர்ந்தையரே ௪௯

தனாகோட்டினின்றன்றுன்னைநாடுநபந்தளிப்பன்
விளையுட்டொர்ப்புபுனவெற்பீழமன்னன்மறவிருப்பிக்

கரையோட்டமீறின்மரக்கலம்போட்டுன்னைகாணவந்தால்
திரைபோட்டுயேயிருந்தாய்சிங்கப்பூடசிரோமணியே ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவலக்குன்மான்குளமோ
செண்டோமுலைநித்திலமோர்நகையிடைசேற்றுடிசூற்
க்ண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தாகையற்கே ௫௧

வண்டுமதுவுண்டிசைபடுஞ்செந்திலிமாரன்மாரக்
கண்டிமிருந்தும்வடிவேல்ரண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருந்தும்பொற்றேருக்கராமற்றுமூலைத்தங்கால்
தண்டுகொண்டெப்படிவென்றிடலாமடிதார்குழலே ௫௨

ஆலங்குடியர்சங்கஞ்செறியந்தரஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினர்நாகமெடுத்தவர்மேலிடையர்
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோன்மதிதோயசவினர்
பாலன்கைக்கோற்படைக்கூர்மைக்கண்ணுமிந்தப்பைந்தொடிக்கே ௫௩

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவியுனையன்றிவினை
போமாவுனைவிட்டுப்போமாவெனக்கிந்தப்புண்மைவர
லாமாபராமுகமாமாபுயத்தினணிகடம்பந்
தாமாகுகவனனுமாவயிற்கரச்சண்முகனே ௫௪

ஆக செய்யுள்-அ௱௪௰.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச் சேர்ந்தகொம்பிரண்டுண்
கன்னிகுறவள்ளிக்சக்காலில்லை-முன்னமே.
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குளாராய்ந்துபார்,

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன்றுவேழிலொன்றேன்றூன்
ஊர்க்கஞ்சிகான்மூன்றுலொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றூன்பூவென்றேன் போயினுஞ்சேற்றூழி
இதுவோவுனம்மீசனியல்பு. ௨

பறவைகாய்நவம் புகைவிலங்குபங்கம்
செறியுமிராறுஞ் கடன் குறகிழவன்
என்றுபொற்பவினைத்துமேற்கண்டத்திறபண்பாய்
ஒன்றுமெனவுணைப்பரால் ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
சரியூர்வார்பெண்ணின்பங்காணல்-விரியும

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவீயவுண்டல் பயன் ௪

தக்கசகுனஞ்சபதஞ் சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசரீரிகளு மென்றறந்து-இக்கலியில்
கூடினுங்கைகூடிவருங் கூடாதொழுகிலொருகால்
விடினும்விடி விடும் ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வெள்ளியிலே
தக்கநாரைத்தகர்த் தக்கனார்-பொகலைவாய்
ஆக்கினார்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான். ௬

ஓடினானென்ப துணர்ந்துமுனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ-நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணனெடிய
மாலவிடஞ்சரி சரியாதே, ௭

அசனமிளைப்பகற்று மன்னையேகம்பால்
வசனமிதுதவறு வாய்மை-இசைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ் சேரிமையத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலுங்குவந்தா லாம். | அன்னப்பால-பரமசிவன் | ௮

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாம்
மலையின்மடமகளுக்கீவான்-உலையில்
இருப்புவனமேனியனே யென்றுலோவரவாம்
திருப்புவனத்தீசன் றிறம். ௯

ஆச்சரியங்கென்னமர மத்தனையுங்குத்துமலை
காய்ச்சிநக்குந்தென்குடந்தை காவலா-மாச்சான்
வரக்குப்பையாகி மருவாகாளெல்லாம்
சரக்குப்பையாமே தனம். ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லைமார்த்தாண்டன்று டேறுது-தொல்லைபரு
மாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூடாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாம்போய்த் தமர்போஎன்சுற்றமும்போய்
வெந்நகபுரியாகி விட்டேனே-முந்தவே
ஆற்றாழிநண்ணசண்ட லாபத்சசாயனென்னும்
பாழாயான்கண்ணேனறு பட்டு. ௰௨

கைக்குடமூம்ரெண்டு கனகதம்பக்குடமும்
முக்குடமுங்கொண்டான் முடியாம் ..-மைக்குமுன்னர்
வேய்க்கூற்றிஞல்விளையும் விராகந்தொகைகளில
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையம்புகழு மாயிராயிரமெடுக்குக்
கையிலொருமாமலரைக் காணுமல்-வையகத்தில்
செங்கண் மாலீசனை திருவடிக்கண்கண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினன் றான். ௰௪

பாம்புசேர்தோளிணையாள்பாளயத்துமாயாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியைச் சாராமை-மேமைபின்
இலைபயுக்கிறியவ நீணமானம்போக்கித
தலையில்விளகேற்றிவைப்பா டான், ௰௫

அட்டமியிசேர்கிஞ லர்சாறுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னுட்கு தீதாகும்-கெட்டவுணர்
வித்தைக்குநாசமாம வெய்யபிரதமையில்
பித்தருமபேசார் பிழை. ௰௬

ஆயிரபாக்சன்னமூலையென்ன நடைக்கனனியுகி
ஞயிரம்பாக்காறுனன் ஞசையினல்-நீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லை தான், ௰௭

ஆயிரம்பாக்கு-கலகம். பதினாயிரம்பாக்கு-அம்மணம்.

பிலப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிரப்பினுபதேசஞ் செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம படைத்தோனபயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண. ௰௮

காணக்கடன் நல்லைக் கார்வண்ணன்றனுமால்
நானக்குழல்மடவீர் நானுமால்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சார்ங்காழி தாங்கிநக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று. ௰௯

சட்டியடிப்பார்க்குங் கண்மீதிலேற்றுவார்க்கும்
எட்டிபடிப்போர்க்கு மிவரே-திட்டமுடன்
பாடுவோர்சிலோரே பல்லுகிறத்தடையினிற்
போடுவார்வார் பொருள். ௨௰

நசெய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐபவடகங்கைக் காரியா-துய்யா

குடஞ்சுட்டிப்பின்போனகோபாலாமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாண்மான். ௨௧

உன்றன்மகளைப்பொறுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்முகடணியல்புகேள்-குன்றுச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ் சேவின்மணியோசை
கிராப்பளியுங்கொள்ளானிவன்- ௨௨

நீருநஞ்செஞ்சடைமேனீருநம்பாம்பணுந்து
நீரூரிலேவந்தநீதியோ-நேரே
ரடவரவஞ்சாடப்பலியிடெனவந்தால்
இடவரவஞ்சாளோவிவள், ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவர்பற்றுதலால்
மாலையடுக்கநெடுவானுறவால்-சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளு மொற்றியூரன்வளையில்
அம்புலியுநன்கருடனும், ௨௪

அம்மையிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையேடேற்றி-மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனைத்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போகா- ௨௫

ஒழுகரிதுமுனமெழுதியபின்னைத்தைப்
பழுதறவாசிப்பறிகுபண்பர்-முழுதுமதைச்
சற்பரிதுநற்பயனைக்க ண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானங்கிலை, ௨௬

ஏறேறுநீறேறுமெண்ணரிலுயிர்க்குயிராம்
பாறேறுங்காலாற்படியளக்கும்-வீறேறும்
அண்ணங்காணீசனரியயனுந்தாமன்று
துண்ணுபுகழ்மாரியப்பாசொல், ௨௭

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையனைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே-மாடுதின்னி
தன்பொழுதும்பேச்சுதேதன்னந்தனியிருந்த
உன்பொழுதுப்போச்சுதேயென், ௨௮

மாடுதின்னி-வைக்கோலாற்செய்தமருள்,

நெஞ்சடைக்கவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைத்துள்ளாவிபடுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெங்காளும்வெள்விப்புகையாறு
கள்ளாறுமென்னுகவில். ௫௯

மூவாகவிறன்சேரனோர்நாறு
காவலர்மாணிக்கர்தகைநற்கெட்டோவதாசீர்
தூவணசிலாலயங்கதுறார்ந்றுதுங்கூட
ஓகவருமாயிரந்தட்டோர், ௬௰

காலெழுத்துப்பூடுகெடுவேகாமிருக்கும்
சாலுக்கலையுங்கடைச்சாதி-மலாக
ஒட்டமூகலொாத்துமேமதுமூன்றுமெழுத்தும்
விட்டார்பாமனுககுவிடு, புகையிலை-புலை-கைலை, ௬௧

மூனிபதட்டுமூட்டேக்குமுன்னீரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்வுகாய்காக்கும, கனிவழிக்குப்
பத்திக்மதாக்குபயந்தீாக்குபாய்படிக்கும்
கைதலத்திற்றண்டிருந்தக்கால். ௬௨

பகலோன்றெறுங்கிரணம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறுதகறறும்விண்ணுன் மூகிலகனல்
பெய்புமழையைத்தடுக்கும்போழுகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால், ௬௩

வந்தவளைக்கையாதுவாய்மூத்தந்தக்கருள்வாய்
தொந்தவளைக்கையாதுவாரகையாசந்துவளை
கோடையிடததானேகுயிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாசையிடத்தானேயறிந்து- ௬௪

அறிந்துகவிப்பாரையருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துகவிப்பாரைக்கிருந்துப-திறந்தழைந்த
வைகுந்தனூர்வாய்மடமனனேகொவ்வைவிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து. ௬௫

மடுகுஞ்சரமழைக்கும்வான்கோசைமாலே
விடுக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்-முடுக்கும்
அநங்கனையஞ்சங்கயடுதநேனையாள்வாய்
அநங்கனையஞ்சங்கமலர். ௬௬

அலமோதிமத்கானறைகோசைமாலே
அலமோதிமதநாலடிக்கும்-அலமோதி

கந்தனகத்தாளுறவே நண்ணிநின்னையானடைந்தேன்
உந்தநகத்தாளுறவே யோர்ந்து, ௯௭

ஓர்ந்தண்டரையாளு மூத்தமகற்கோசைபனை
ஈர்ந்தண்டரையாளு மிந்திரையும்-சேர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கரும்பா தோற்றியடிபேணுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாம் வந்து, ௯௮

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதிவொழிந்து
போகும்போதெல்லாமும் போகுமே-வேக
நவசாரம்பட்டார்போ னைக்குமட னெஞ்சே
அவசரம்பட்டா லாகுமா, ௯௯

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கேசநகர் வைகுந்தா-நல்லடையும்
பாந்தாளிணைசேர்காலான் பாணம்பொருத்துதலால்
மாந்தாளிணைத்தேர்காலான் மார்பு, ௱

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரோ செல்வரோ-சீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணெய்க்கா லம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௱௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான் றான், ௱௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெதனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்காம்மான் காண், ௱௩

தூதுமதுணை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுநின்றமூவெழுத்து மொக்குமே-நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராபிழையார் நகை, து-து-து-மூத்து, ௱௪

தூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாய்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுகென்றே நாங்கள்

ய அ

முலைக்கோடணிவதெல்லா முக்கண்ணான்சென்னித்
தலைக்கோடுபட்ட தழும்பு, ௪௫

இவ்வரையுமாவிக் கிரங்குவோர்தாமில்லை
ஐவரையுங்காத்தவவனுதலினால்-மைவரைசொல்
வானிரங்குமுத்துகிருஷ்ண மன்னமைதுதொண்டை
மானிறங்குவானென்றாண் மான். ௪௬

வாரிசரளஞ்சொரிய மாலையினாருவிச்
சேரணமர்நாடளவுஞ் சேர்ந்ததே-மூரிமகன்
அப்போடலைகின்ற வாயிழைக்குநீகுதிரைக்
கொம்போகுலத்துங்கா கூறு, ௪௭

தேமிருக்குமாந்தளிரைச் செந்தீவனமென்றும்
பூமுருக்கையத்தீப் பொறியென்றும்-நாமிருக்கு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனந்தளர்ந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனார்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தானோ
சோமனைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ-மாமரந்தான்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில்
கூப்பிட்டதேயந்தக குயில், ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ்சேராநாடாழ்சுயிலே-வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச்
சங்கரனைவாசுகியைத் தான், ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க-ஐங்கரனையும், கடலையடக்க-வேலவனையும், சந்திரனைத்தேய்க்க-வீரபத்திரனையும், மன்மதனையெறிக்க - சங்கரனையும் தென்றலையுண்ண-வாசுகியையும் வந்தனைசெய்.

முக்கண்ணன்வாழவெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
முக்கணனையப்பில்விழ மோதாதோ-முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினான்மெல்லியலை
சாணிற்குறைந்தான் றலை, ௫௧

முக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, முக்கணன்(தேங்காய் முக்கணன்-வேணிக்காகாமலர்-தாழம்பூ; சாணிற்குறைந்தான்-ஒட்டமை

சேலநகரமதுரைச்சீர்ச்செழிபனேசெழியன்
சாலவதிலுள்ளோரேசங்கத்தார்-சீல்மிகும்
கம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீனாட்சித்தாய், ௫௨

மங்கையர்கள்யோனியிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்துநூற்றிலொருபங்கெடுத்துக்கங்கைமதி
வேணியரன்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுங் கதி, ௫௩

றுர்ச்சனரும்பொன்னுந்துடியுந்துரககமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாயிழையும்-நச்சரவும்
கண்டித்தவெள்ளுங்கரும்புமிளநீரும்
தண்டித்தாற்கல்லோ சயம். ௫௪

புட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழலப்பம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே-சட்டமுடன்
ஓயாமற்சோறுகறியுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சிவாயா, ௫௫

சூச்சியமாதர் குயமுங்குவலயத்தோரா
மெச்சுதமிழ்மாதர்வியன்முலையும்-சீச்சீ
தெலுங்கமட்மாதர் சிங்காரக்கொங்கைக்
கலிங்கமெனவேசொற்கவி. ௫௬

உங்கிருக்கவென்றுலெமனொட்டானிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்கவென்றுலயனொட்டான்-உங்களைத்துப்
பேணுமேவனிவ்வுடலைப்பித்தாபிறைசூடும்
தாணுவேசொக்கநாதா, ௫௭

வெள்ளிமலைபொன்னின்மலைமேவமகிழவீடாகி
பிள்ளைகளொடுத்செரலிம்பிள்ளைகளாய்-தெள்ளுமுகம்
வாடாவடிவுடையான்மாமனையாளானக்கால்
ஆடாரோவொற்றியப்பனார். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கொற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்-படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பனுக்குப்பேதமறத்தின்சைசெய்து
முத்தி [illegible] கொடுக்க முறை.

பரமரகசியத்தைப்பாழானவஞ்சால்
இரவுபகலென்னேரமின்றிக்-குரனெறியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமடநெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங்காணுப்பொருள், ௩௰

காந்தனுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம
போந்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாம்-சேர்ந்தோடும்
தேளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமணமதன்கை
வாளிபடவாடு மனம், ௩௰௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங்காளியொட்டக்கூத்தனென்றும
கும்பமுனியென்றுமபோர்கொள்வாரோ-அம்புவியில
மன்னுவலர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தையார்யப்பன
அந்நாளிலேயிருந்தக்கால். ௩௰௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டியந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமன்பறியல்சலந்தரனவிற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநயன்சடவூரிந்தக்காசினிக்குள்
தேமன்னுகன்றுச்சடையான்பொருதிட்டசேவகமே. ௩௰௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாகவிளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசமென்றதல்லாற்கைச்சரகமென்றேனோ
அஞ்சனகியார்மீதிலாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்டதாமோதரேந்திரனே. ௩௰௪

மின்பார்த்துவிணபார்த்துவேளையும்பார்த்தாள்வரவு
நான்பார்த்தெனைப்போற்சரிபாகருமம்வண்குருவே
மாண்யார்த்துவாளிதொட்டமால்சிங்கநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர்நகைபார்த்திருந்தேனே. ௩௰௫

முல்லைமுல்லைபாய்த்தொடுத்துமோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கிமெல்லமெல்லத்தாராயா
இல்லையில்லையென்றுசொல்லியேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்கனகச்சுப்பிரமணியபூபதியே. ௩௰௬

ஆயிரங்கண்ணுகமதனம்புமேலம்புவிட
வீயிரங்குசெந்தேனிருப்பினமீகமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்கடாமிரங்கவாவிரங்க
வேயிருக்கும்வாயாவிசயரகுநாயகனே. ௩௰௭

கன்னலெனுஞ்சிறுதூதுவிக்கனமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்துவிளக்ஃகற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுக்கென்மதுரைமாவலவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப்பென்னசைப்பின்னமுமே. கூஅ

ஆக செய்யுள்-கூா அ.

---*---

விருத்தம்.

கைத்தலததழற்கணிச்சிவைத்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கிளைத்ததிறலோராம்
முத்தலைப்படைக்காத்தெமத்தர்சிற்சபைக்குணிற்கு
முககணக்க நக்கொருத்தர்மொழியாரோ
நித்திலத்திணைப்பதித்தகச்சறுசுதடிககணத்து
நிற்குமற்புதத்தனத்திலிடையேவேள்
அத்தரத்தினைக்கொடுத்துவிட்டுகெட்டயிற்கணத்த
லக்கணுற்றிடச்செயவிக்குமதுதானே க

கருப்பாலேபணையடித்துப்பனிநீர்தேக்கிக்
கதலிபலாக்கணியதனால்வரம்புகட்டும்
இருப்பாலைவாழிசர்பவனியாடுங்
தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர்நில்லீர்செல்லீர்
எந்தப்பால்விற்கவந்திரியம்புவீரே. உ

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
காப்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதாவென்னால்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமில்லை
கடனென்றாலும்.
பாப்பாத்திசேரிவொளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
பயலொட்டோனே. ந

செட்டசாறுதவிடுகெஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
கீரைமேவர்தெளிந்தமோர்மூறிந்தயாகுகிண்டிமா

இட்டசோறுகொழியலுப்பிடாவிர்க்கலைகளினும்
எங்குலைபாதகவுவலின்பமளிவர்க்குமே
பட்டபாருபகளிதெளப்பகும்புழுக்களிக்குழாம்
பரவிக்கடாவிதக்கன்பண்ணியபாவனையுடன்
அட்டபாத்குழம்புகல்னலமுதமொசிமுகளினும்
அன்பிதேனுடவித்திடாதவசனமென்னவசவமே ௪

அங்கவடகவிலாய முதலாணமக்கு
அருளவென்றதொண்டவலைகட்டெனுன்று
தங்குகொட்டிருபக்திரண்டுபொலவித்
தலநாற்றுக்கெதாண்ணுறுநமலேகாட்டொன்று
கோங்கெழுவிக்கனாக்கிரண்டுவையைக்
குவிர்தமிழ்நாட்டுசேழுமேலாகுற்றுலஞ்
செங்கையார்தலயிருபாற்றெழுபானுன்கில்
தெல்பாகம்விலாயந்திருக்குற்றாலம் ௫

ஒதுமைந்திலொன்றிலேந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
வளர்தொட்டவேழின்மிதிலுக்கசைபகிருடனூர்
நாலுகொண்டசாவியாலேருடிதம்பிதம்பிசேய்
தன்குடைப்பிணைவன்மற்றவேவிட்டதுவாசனூர்
காதனன்பன்றாலைதயாகன்பிவவன்பகைக்குமைக்
கலெபமிந்தலையனைவர்களிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
நீதிருதைக்கொணடெக்கலிலவுத்தபதியினுன்
சிராமதிதவல்லொள்பாரிசேதிலானுறைந்தபதி ௬

ஒதும்-ஐம்பூதபஞ்சபூதம்-அதிலொன்று-நிலம்-அதில் ஐந்து ஐந்து-இலை-அதில்ஒன்று ஒருமிக்கு-அதநதுமன்னவன்-முருகன்அவன்பிதா-சிவன் அவனூர்தி-இடபம்- அதற்கேற்ற-விருச்சிகம்-அதன்மீனுற்றசாயம்-தனுசு-அதைப்புடைபதிருவல்-இராமன்-அவன் தம்பிபடிமைமகேருடையபலராமன் அவன் தம்பிகிருஷ்ணன்-அவன்சேய்-மன்மதன்-அவன்குடை-திங்கள்-அதற்குபின்னவன் -அவன்விட்ட-அரவம்-அதைக்கொடியாக-வுடையவன்-துரியோதனன்-அவன்சன்பன்-கர்ணன் -அவன்தகப்பன்-சூரியன்-அவன்பகைவன்- அவனைப்பிடிப்பவன்- [illegible] -அவன்பகை [illegible] ன்-வல்சணை பூமி-அதன்கீழ் [illegible]-அதைக்கொண்டிருப்பவர்-அனந்தியர்.அவனைப்பர்-பிரமதேவர்-அவர்களிபெறத்தவஞ்செய்தோன்-அதனான்- [illegible] அவன்கொண்டிருந்தபதி [illegible]

யானையுடையவன்-இராவணன்- அவன்பிரமரிந்தவன்-திருமால்- அவன் கொள்பாரி-இலக்குமி- அவள்சேர் இல்-தாமரைப்பூ ஆலுறைந்தது-ஆலமரத்தின்கீழிருந்தது- இந்நூல்பொருள் மேற்பிரித்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த அனாக்குறியைக்கண்டு பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது.)

தொடுத்தகழுந்த மிழுக்கத்தினனவே தோன்றிபுனைச்சேனையற்றோன், சொலக்கனம்புயனிலக்கனக்கவினையத அறிந்தகங்களித்திடுங்களியேயம், மடந்தினிற்புருக்குமதுகைபிருக்கவனர் வடித்தகட்குடித்தமின்றவுருக்கு, வறுத்தகட்டிடித்துக்குத கின்னறவுறா மயக்கியுட்டியக்காழ்றவனர், கடுக்கினைமிடற்றிலொக்கிவிட்டவரேனைகயிலே சிலம்பையிட்டவரேர், கனத்தநாற்கொடியைகாலிலிட்டவரேர் கண்ணிலேகுழையையிட்டவரேர், மூக்கிம்பலையிற்றிலாழியிட்டவரேர் மூகத்திருபதக்கமிட்டவரேர் மூனைந்தகோனொருபான்சதங்கையிட்டவரேர் முழுப்பட்டவர்க்கலாதிலேயே. ௭

கடுவிகைம்-சிலம்பு-மறு- நாற்கொடி-வாளனி-கண் குழைமுகட்செவி ஆழி கடல்-இருபதக்கம்-இருபதுகன் ஒருபான்-சதங்கை ஆயிரமகை.

நேமனுரகனிவரன்றனைவருபெருமான்
செல்வச்சரக்கரானைத்திறனாவனங்குகளியேயம்
யாமதுவுண்டாலுமக்கடிமையிலர்போல
எமையயக்குமோமயக்காதினிமேயபடைக்கேளீர்
விமன்மகனைத்தியனேகுபேரன்மகன்புகனே
விருணைமுகவெறுநவன்விரும்புமகனசகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடம்கடந்தனாரே ௮

விமன் பிரமன்-குபேரன்-சந்திரன்-விருணைமுகன்-விருண் ஐம்முகன் காமன்-இந்திரன்-வேதன்-அறுகில்-கால்-காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
வித்தையப்பாவாசிரியந்தப்பாவும
வெல்லைப்பாகுதம்பாலவிட்டப்பாவும்
எந்தப்பாவுனாத்திடுநமயொருபேதிலா
எதப்பாவிகருகின்னதுணைப்பாதத்தைக
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே. ௯

ஆகிரியன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேகியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானக்கம்வெறும்பாழ்ச்சோ
நாதிபற்றபோனுயோவழிகாட்டாயோ
காயேனுக்கிரங்கிவந்தகலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலவதிப்படுத்துவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன் விறகெடுத்தேனிகதஞ்சுமந்தேன் சரணங்கம்
நிகழ்வடிபட்டுதைப்பட்டேனின்மேன்மையைக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழதமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாளுனக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்புங்கடுவணிந்தகளனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலயத்தயன்மால்காணுதகாலராலாவென்றுயரம்
திரும்படிகண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிருமூங்கடலூர்ச்சேவகனே ௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது

ஏறுகட்டியகொட்டிலரங்கமேயீரிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுக ண்ணப்பன்வாயமடைப்பள்ளியேவாய்க்குவோடைதிருமால்வதனமே, வீறுசோதிருத்தொண்டனிலவருநதி வேட்டநற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்டமே, நாறுபூப்பொழில்சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகறசுநாடகசாலையே

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமில்வேழின்
உருவாமேழெழுக்கிநடுவெணக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினன்கனையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருசதினன்கையிலேற்றான்
ஓருமலைதனக்களித்துனுண்டான்பூண்டான்
பரிவாபொண்காரத்தமைததானுகந்தாலிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையிளாடுபெரமன்றானே. ௰௨

திருமால்வாகனம்-நாகாரி-நாவாய்-கலகம்- இராசி-கன்னி-சினை- ...
தெவிட்டார்- ஆரார்- மாதுலன்- யாமன்- கோகிலம்- பல்லவி-இ...

ண்-நடுவெழுத்துகள் - காலன்வராமல் இவற்றின் ஏனையவெழுத்துக்களின்பயன்-நாரி-உமை (கம-கபாலம்) (கனி-பழம்)(கடு-விஷம்) (ஆர்-ஆத்தி) (மான்) (பலி-பிச்சை.)

கூற்றவனைவின்மதனையரக்கர்கோவைக்
கூனிலவைக்குஞ்சரத்தைக்யிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவபாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேவக்
காற்றெருருலானயனத்தால்விரலாற்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்கரதலத்தாற்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றமியளதைத்தெரித்துநெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனென்னையடையுடகாவோ ௰௪

பொன்னைவாளரக்கனைநாற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கனைகடலப்பொன்னனீன்ற
நன்மகற்காய்ச்சுரக்காயவருக்காய்க்காதல்
நட்பினுக்காயச்சானகிக்காய்நடைவக்காக
மன்னுகிருல்வடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வயங்குகோள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்கீறிச்சிரங்கொண்டயரில்விழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருந்தடைத்தமோகூரானே, ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளிரங்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்கக்கவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கெந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாய்நரைத்துமுகந்திருந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுப்பேனுன்னைக்கொடுப்பேனே. ௰௬

ஏழாளையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசென்னனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளீப்புலியோடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழகிக்காடெல்லாம்பாதவிக்கவடுகரட்டுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயறினிற்போம்பொழுதுகுணம்போகாமற்குழறுந்தானே. ௰௭

கட்டளைக்கலித்துறை

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லியென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப
போவென்றுரைக்கவுநாரணமங்கேயென்னபோவதிற்த
வாவென்றிழுக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே. ௰௮

கொச்சகம்

சீகவிரண்டுபேர்படைத்தாய்ககனன்றுநடபோது
மொன்றுபேர்படைத்தாய்நெடுந்தரையிலவந்ததற்பின்

வாசென்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரென்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே. ௧௯

முன்னாகநீராளக்குழம்பு மன்னர்காத்திரக்குழம்பிகளென்னை
மன்னுமலைநாட்டுவிக்குமாகரைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்னாகத்தலைநறுக்கும்பாலரைச்சொற்கேட்டுவிக்கும படிப்புண்டாக்கும்
என்னாளுங்கிழவருக்கோரிடுப்பாகுநடைகொடுக்குமன்னைக்கோலே, ௨௦

கருந்தலைசெந்தலையிங்காண்றிருக்கால்கடையிற்சுற்றி
வருந்திதுடவைக்குங்காட்டிக்குங்கொக்கிடுமோய்வதல்லால்
ஊந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்துப்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும் வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்தபுண்வருத்தந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கையையெத்திடங்கொடுத்துத்துங்குமகசாந்தப்பற்றுங் குளிரப்பூ
சிச்செங்கனிவாயிதழ்மருந்துமுள்ளுக்கொடுத்தெவர்க்குச்செயதநன்றி
மங்கையரேயிந்திரதெர்க்குவடக்குதிக்கிடினுமரந்தேடினேன். ௨௨

ஏமிராவேரியெனபாலொக்கண்டிடலஸ்தியென்பாள்
தாமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டதிரமிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுகமன்கையிற்பாடுதானே ௨௩

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனிபுமொளிகிகழூர்புலியாடையிடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவாகனபகனுமயிடனானும
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியுமபராசனும்மேகாயநம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்கால, ௨௪

வாசவனும்பிறர்நகைக்கவுடலானொருவனாவடிவமானான்
தேசுபுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுதல்விழிதிறந்தானிராவணனுந்தோபசிந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார், ௨௫

உணங்கியொருகான்முடமாகியொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமென்னுமுழ்துகிலவயிறொட்டி
அணங்குநலியமெல்லெய்தியகல்வாய்யோடுகழுத்தேந்திச்
சுணங்கன்முடுவல்பினசென்றால்யாரைக்காமனாறுயர்செய்யான். ௨௬

கட்டிலலைதிருப்பிவைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலாடும்
குட்டியிதெனனசெகிடுகேட்டுவயிதறியன்பள்ளி கொண்டான்பாயபின

பெட்டியினுங்கையினிவனுண்டையும்பாய்ச்சிடுவனென்றுஞ்சிப்பிலமாய்க்கா யங், கண்டிடுவெனிதல்லாலாருந்தமதன்னிடும்பகழிப்புண்டானே, ௨௭

மரமதுமரத்திலேறி மரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டு மரத்தினான்மரத்தைக்குத்தி
மரமதுவழியேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர் மரமுடன்மரமெடுத்தார். ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

மாலைதனைப்புனைந்தாலு மலரணையிற்படுத்தாலுமருவார்பன்னீர்,ஏலமுறத்தெளித்தாலு மெல்வளைவேனுங்குளிரவில்லையென்செய்வேன்,கோலமுறுமணலியிலே கிளிகளொடுசுகம்பலபேசிக்குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச்சேராமற் காமவிடாய்தணியாதே தோகைமாரே, ௨௯

பாலனிகர்மொழிமாதே யென்னிடத்தில்பூரணமாய் பட்சம்வைத்து காலைமுகிலனையகரன்மாமணலியில்வாழ்சோலையெனுங்கன்னப்பாற்போய, மாதேகண்மறுப்பதாலென் மனத்தைக்கேணமறுக்கின்மகன் வாராவண்ணம்,ஓலைக்கேண்மறுத்தக்காற்சின்னாக்குக்கேள்வேறென்றுகிறாயே.

அரக்கனாலேயிலங்கையைவென் றோன்மருகன்றணிகைசனன்பர்பாணஞ், சிரக்கனலேபாமலுனைக் காப்பனென்றனையடித்த மொழியேமாலை வரக்கனலைமதிவீசப் படுமோவவ்வேளைதனில்வாதுக்கேம,தூரககனலைம தப்பயலென் முனங்குனிக்கததகுமோசொற் றோகைநீயே. ௩௧

என்னையவராறமறந்தும்யானவறைமிகநினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானோமுற்பிறப்பிற்செய்தவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெனுங்கள்பிராமன்வரதுங்காமணியற்காசிராட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காடணிததிருக்கமுடியாதென்றறைகுவீரே, ௩௨

தன்மனையிரத்தமாக்கித்தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்பேரனோடுதனக்குமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித்தானுமோரம்புமானான்
தன்மனமிடங்கொண்டுத்தசங்கரன்றனக்குமாயன். ௩௩
முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகர்மன்பர்பேராநடுவெழுத்தில்லாவிட்டால்
கன்னனமாமிருகத்தின்பேர்கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேராமூரின்பேர்விளம்புவீரே. ௩௪

மதுரை-துரை-மரை-மது.

புதுவைமூத்துக்குமாரதொண்டன்றமிழ்போலக்கவிமதுரம்பொழிய பாடும், சதுரனுண்டோவெனவிரிஞ்சன் வினவினன்சேடனன்றென் றனன், பதமெனினுங்கோன்றுமன்மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான்பதுமை யைச்சேர்ந்து, மதமுறுநாவைப்பிளந்து காதறத்தூண்சுமக்க வைத்திட்டானே.

மதுகரத்தையிகழ்ந்துகுயில் வடிவேலர்தமையழைத்து வாறேனென் றேற,இதமுறைத்துச்சென்றதென்ன வின்னமுங்காணேனதனுக்கிரக்க மேது,சதமிதெனவளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவாதார்க்குதவுந்தத்தையேநீ, முதுமறைசேர்குமார்தமையழைத்து வாமதப்பயலேமுடிக்கத்தானே. ௬௬

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையெழுத்துமுறித்திகணைக்கொடுக்கத்தியா கர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன்மற்றுமொருமூர்த்திசொருபுணமுண்டோநெஞ்சே,தி ரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்சுயமாய், திரிமூர்த்தி யல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரே, ௬௭

இருக்கோலமிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகாமணிமுகில்வந்திணங்காநா ளில், உருக்கோலவடிவானன்மைந்தனுமைத்துணனுமிதமோய் விலாமல், மருக்கோலஞ்செய்கையினுவடவனலைச்சொரிவதினுமயக்கமுற்றுத், திருக் கோலங்கொண்டமக டயங்கிகின்றுண்மயங்கிகின்று டினமுந்தானே.

முந்தனத்தைதூதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராசன் முனிந்தேவில் லால், எந்தனத்துக்கிலக்கபக மலர்வாளியெய்கின்றுனினியென்செய்வே ன, சந்தனத்தையகலாத பூம்பாவைவேலப்பன் கையாற்பூசட், சந்தனத் தைத்தவ்வாதை தினைந்துமனந்துருகுதடி தையலாளே. ௬௯

வெறிவிலக்கல்.

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
ப த்திப்பொதக்கிட்டதீப்போலக்காமப்படைத்தெவிந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோகடுச்சொல்லுமூரவரே. ௭௰

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியக்கயபிரான் வெண்டா,

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
கல்லவகுளத்திருக்குநாதனை-மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளசிகாமணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டெண்ணிடர்பற்று

—குளந்திருக்கு செற்பிக்கஸ—

கட்டளைக்கலித்துறை,

பெண்முகநோக்கினின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவீழ்ந்தனள்கைதொடவுய்ந்தனளுநன்னுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடபெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளோரகந்தான்மலையிரவவகாடியே. ௬௨

ஒட்டக்கூத்தர்,

தற்கோலிப்பாசப்பூசற்கேகட்டாமற்சாகைக்கேகிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசிதகேமுட்டாமற்சேவிததேகிற்பீர்
வற்றுநெட்டோடைப்பாரச்சேன்மைப்பூகத்தேதித்தாவிப்போய்
செங்குஞுற்றுலைப்பாகிற்சேர்செய்த்தானத்தானைத்யகனித்தே, ௬௩

புகழேந்தி,

விக்காவுக்காவித்தாவிப்போய்விட்டானட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேயிற்றேடிப்போய்வைப்பீர்கிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடத்திவெப்பாட்பூண்
செக்காடக்கானத்தாடப்போசெய்த்தானத்தானைத்யாகித்தே, ௬௪

ஆக செய்யுள்-௬௰௨

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்த்த

பலவித்வான்கள்பாடியபாடல்,

கலித்துறை,

நீத்தாவறிஞரபிணியாளர்க்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாமரமஞ்சிவிருநதொளிப்பார்பொருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேசுகைசுமந்துண்போசிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே, க
கொதித்தாவிசாக்கின்றகாவேரிவற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாரதுபோலிந்தமானிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாதாவென்பார்கடையாளம்பிச்சை
எடுத்தாகிலுங்கொடுப்பார்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே, உ

வெண்பா,

மாமிக்கோர்பாகியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்குமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
எல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார், ௩

ஆக்காலமெய்வருத்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலே
காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தேடுந்தனம். ௬

சொல்லிச்செய்வாரபெரியோர்சொல்லிச்செய்யார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேர்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாகற்பாதிரியைப்பார். ௭

கலித்துறை,

முற்றாகதில்லைபுவ்வாசமுமுள்ளருமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்சாய்துளைவதகதுணமேட்டாவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
சற்றுல்லவராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௮

வெண்பா,

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலகன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ்.

உடைப்பெருஞ்செய்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கமிநெஞ்சத்தினொடு நடக்கையின்
ஒளியநல்லான்பேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௯

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான்
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லைவேயில்லையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே ௰

கதிரவனிலையேற்கணணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
மதிபமென்றிலையேயலியார்கருநீதிமானஞானபோதம்
துதிபெறுகீர்த்தியாண்மைச்சுழிச்சிபந்திரவிசாரம்
கதிரபிமான்மெல்லாந்தன்னிலைமறைந்துபோமால் ௰௧

கலித்துறை.

பலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்குப்பாக்கைபம்ப
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்திக்கைத்த
கூழுக்குந்தீதாற்செருப்பில்லையென்பார்க்குமணமுகதண்டு
மேனுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமென்றே ௰௨

மேவுமென்போகம்விளம்பில்பெண்ணுடைவியன்கலன்பிற்
றூவியர்போசனந்தாம்பூலம்வீசுசீகூடமன்பி
ஞூவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைநண்கமைந்த
வாவிகடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிடமே, ௰௨

வெண்பா.

எண்கோவைமேகலைக்காஞ்சியிருகோவை
கண்கோல்கலாபமிருபத்தொன்று-பண்கோள்
பருமப்பதின்மூன்முப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று, ௰௩

மன்னவன்குணங்கொடிதெனவருத்தலுமதற்குத்
துன்னுபைங்கொடியநித்தகொம்பனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தே
பன்னுமிங்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு, ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஜீவநசகாயபோலுமறைமுடைநசுற்றம்போலும
மேவுவரவணைச்சேரின்பேண்மையரேனுமுய்யார்
பூவையுமயலுமுன்னோர்ப்பூணையஞ்சோர்ந்தலறே, ௰௫

வேந்தருங்கொடுந்தியும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதன்மன்னவன்பக்கல்
போந்துநண்புகொண்டடவிநீபுரசகுமாரென்னும்
மோந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறையே, ௰௬

ஒருவனைக்கருதலிக்காலுண்பனேலுலகமாரு
மிருவனக்கமுகளித்தாலேகதிரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்துவந்தவரிளப்பையாற்றில்
திருமடவன்னதானஞ்சிவாலயமாகுந்தானே, ௰௭

வெண்பா,

அருக்கனையுஞ்சோமனையுமைமூன்றுநாளதனிநி
பெருக்கவரவந்தீண்டல்பேசுங்கால்-செருக்களதின்
மன்னர்மடிவார்மடிவரேயாமாகில்
துன்னமரிதாம்விடும் ௰௮

பரிதியும்பஞ்சமாகிற்பதிகெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாருங்கொடும்புகன்காற்றதாகும்
பொருகம்கொர்விராழும்வெள்ளிப்பிரகமேரவிற்குங்
கருத்தகேதார்களியுமாகிற்கலகமுமபற்றறுகே, ௰௯

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

இடமேபுகன்றாள்புவிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசரெட்ட
தீரன்கொலுவிற்சென்றுளென்செய்தியுரைத்துன்பவனிகண்ட
தடமென்முலையார்பொதுமாதர்தம்மிலொருத்திபதுமினிப்பெண்
தரமகொடுக்கவேண்டுமென்றாள்சாமிகருத்துமினைதானே. ௫௩

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலறன்கறுப்பனிவனைச்சிவப்பனென்பார்
காளைவேலனென்னிலவன்கண்ணீர்க்காறுங்குலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைநிகருரையாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருகூதனைப்போல்வரக்கண்டே
ன். சோமன்றனக்குமாமனையேதுணையாயிருக்குமானையே
சூழும்புவிக்குள்வலைபட்டேதுடிக்கேதென்மதனுல்லைனான்டேன்
ஆமன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
ஆழுநிலையாப்பயநிலையே அன்னைநாலும்பயநிலையே, ௫௪

சடலுக்குத்தலைவிக்குஞ்சிலேடை.-மடக்கு,

கச்சங்கவடங்காக்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியனங்
கைக்கும்படிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல்
உதிக்கோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உலாவப்பார்க்கேன்பெருங்கடலே
அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில்அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
அம்பலசலமவாய்நீயுமதன்அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
வணங்காராகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காராகுஞ்சிலதினமே

மடக்கு

வருந்துஞ்சனகிமுகம்பார்த்துவரிவிறபலக்கைப்பின்பார்த்து
மனக்கோலஞ்செய்திருந்தவேவேள்மணக்கோலஞ்செய்ததைப்பாரான்
இருந்துவலையும்போசசெனதெரிகைமாதர்மாலாகுந்
செய்வோன்வெங்கடேசுரெட்டீரனிளமைச்சக்கடற்றுறைவாய்
இந்தத்திடனுக்காவேளென்னைத்திடனுக்காவோ
எற்றகாலத்திடந்தாரேஎசுந்தாலத்திடந்தாரோ
மொருந்துமணமின்வாய்த்திட்டேபொருப்பட்டேனுதாய்வாய்த்திட்டே
புதிதாமந்தியாகந்தினமேபொருகாமதியாகந்தினமே ௫௫

மடக்கு.

காரிபனையாகொடைக்கறபகாரிதமிழ்பாரா [illegible] விப
காரிமதியோசனைபாலுங்காரியகருயப்பமல்லவான்

வேரிவனசத்திருமாதைவிழியளிநூத்திப்பகையனைத்தும்
வென்றோனவெங்கடேசுரெட்டன்மேவுமிசைக்கக்கடற்றுறைவா
ய், வாரிமுகட்டிலெழுகலமேவனேபோனதுவுமெழுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாறேமேயெனக்குஞ்சுறப்பாறே
நீரிறுறுமீன்புலவேவிடுநோட்டேசெலுமோநாண்புலவே
செய்தறியடருங்கொடியாரேயோனைமார்கொடியாரே. கஎ

மடக்கு.

கனதுப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக் காம்புதிரண்டுகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடமபோற்பாநதுச்சுக்கடங்காக்கதைனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகன் மதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாறும் வந்துபெருகுங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமே உள்ளதுளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கம்மே உண்டேதுப்புமயக்கமமே
சினத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
தேனுக்கோடமலைத்தேனே சித்தங்கோடமலைத்தேனே. கஅ
பாட்டுடைத்தலைவன் குணத்துக் துங்கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடக்கு.

தெரியவமுதம்பழகுமதிதெரிந்தவாரம்பிரியாமற்
றிரத்திடமுநீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோன்வெங்கடேசரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போலவளரும்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலேபெண்பாலெவருமெனக்கயலே
பெருந்திரையிற்செல்லீரே பிழைக்கத்தாதுசொல்லீரே
அரியின்மனைமேமடலையே அமைத்தாரெவருமடலையே [டே]
அரனூர்க்குரித்தாங்கணைக்கூடே அணைகேன்மலர்தாங்கணைக்கூ

ஆக செய்யுள்-கூகூ௫.

பின்முடுகுவெண்பாவும் - வெண்டுறையும்.

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந் தொலையுமே - வில்லைத்
னிற்புயற்றிருக்கணததனித்தன் வச்சிரப்புயத்தோரா
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால். க

இக்காகுலந்தீருஞ்வசய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுந்தழைத்தேறும - பைந்தாமர்

தணிவயத்தானை மலைப்பாலுமெளித்தானை மகத்
தானைமுகத்தானைநினைந்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவாவிரிஞ்சேசர் - புல்லுமகன்
கோளைமுடித்தரரிமயக்கோதையிடத்தார்கமலத்
தாளைமணத்தூடுநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்காசாமன்புபாடாக்கொப்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்குவன்னியாம் - பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிடுங்கடம்பணிந்தெழுந்துகந்துசூரை
மிஞ்சிதெஞ்சுறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாயென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெப்போதுமே - ஓதமிழச்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்துநன்குயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில்வேல். ௫

இங்கிதமாகல்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடநாம்வேலைதணிக்குமே - பொங்கமுறத்
தற்பாங்கனுக்காகித்திடக்கருத்தளித்தசத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

ஈட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுறவேயெனது
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே - நாட்டமிகும்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
கன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும் - பன்னும்
கடமுருளநெடுடுகமலசரணகருணையரியின்மருகன்
விகடசரிபிளிளையமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே - தாழ்வார்
தடபடவெனபதிர்கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெய்யும்வேல். ௯

ஓராருசென்னிபொருமுருகாவென்றளவில்
தீராதவல்வினைநோய்தீருமே - போராழிக்

கொக்கரித்துவெற்படர்த்துக்கொக்கரக்கனைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்கரத்துவேல். ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிவடிவேலா - சந்தங்
குறமகளாசைகொள்கணவாகுருபரனாகியகுமரா
ஆறுமுகவாபழனியின்வேலா. ௰௧

அன்பர்பயங்கெடுக்குமத்திகிரியைத்துளைக்கும்
இன்பவல்லிகண்ணுக்கெதிருகும் - மின்பரந்த
வாகுதோளிலேறிமீறிவாகுசாரியோடியாடி
வேகசூரன்மார்பிளந்தவேல். ௰௨

அஞ்சிமயல்சகியாதங்கமுருகிநின்ற
வஞ்சியைச்சேர்தென்றணிகைவள்ளலே - பஞ்சமலர்
அங்கசனுக்குங்கிரணத்தந்திமதிக்குங்கடலுக்
குங்குழலுக்குங்குயிலுக்கும். ௰௩

வாங்குசிலைநுதலார்மாயக்கலவியிலே
ஏங்கிமனமேயிளையாதே - மாங்கனிக்காய்த்
தம்பியொக்குஞ்சண்டையிட்டுத்தந்தையச்சுற்றந்தவொற்றைக்
கொம்பனைச்சற்றன்புவைத்துக்கூறு. ௰௪

தாமரைப்பூந்தேனையுண்டுதாதளைந்துவண்டிமிர்ந்து
காமரஞ்செய்வாவிகள்சூழ்கந்தர்சிவ - மாமலைவாழ்
பூவையரங்கத்தகம்பூசமிலங்குங்கண்டம்
காவையரங்கஞ்சங்கணகாஜ. ௰௫

வந்துமழைபொழியும்வானேவெஞ்சூர்தடிந்த
கந்தர்திருவிழாக்காலத்தில் - தொந்தரையா
நீர்த்துளியையூற்றிவிடேனோர்த்தியலமாற்றிவிடு
கீர்த்திவருநாட்டென்மொழிகேள். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே - தோற்றிய
சந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சங்கம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்லண்டைக்கால். ௰௭

ஆறுமுகமென்றத்விலச்சந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமே - கூறுபுகழ்

மாரிலியாத்தசூரபத்மன்மார்பிளக்கவேதொடுத்த
வீரசத்திபான்மிகுத்தவேல். ௰௮

வேலாவிராலிமலைவீராவுனக்கொருபெண்
மாலாகியேநின்றுவாடுகின்றாள் - நீலான
உற்பலக்கயற்கண்ணிச்சிபிக்கரித்திடச்சயர்ந்தி
அற்பசிற்றிடைக்கொடிச்சியாள். ௰௯

கந்தனென்றும்வேலனென்றுங்கானமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர்செப்புகிறீர் - முந்தவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவருநுக்குபதேசித்தருள்
ஞானகுருவேடப்பயலே. ௨௰

பன்னிரண்டுதோளா பரங்குன்றாவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய் - பொன்னின்
கதிர்முடியப்பா நகிடக்கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பா குமரப்பா. ௨௧

நோகாதோவேலாநீநோக்குமடமானுக்காப்
போகாவனங்தேடிப்போனக்கால் - வாகாத்
தினகினைந்திட்டுளேவணங்கித்திரியுமன்பர்கருள்செயுமபோற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைககால். ௨௨

வாகீர்பழனிவடிவேலரேகடம்பைத்
தாரீரென்சிந்தையினிற்றானுறையீர் - சேரீர்நீர்
கன்றுநீஞ்சுமஞ்சுகண்சுளுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களுங்கசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருகவீரகணிகேசவிநு
வாகடினமேவுமிவளாவியருள் - வாகுவளை
நத்தகத்திற்பற்றிநச்சுப்பைகுட்டத்து
நிர்த்தத்திற்கிச்சித்த நீர். ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதுகமதாமெலிந்தாள்
வங்விக்கவின்னணிகைவாழ்குமரா - பாவிமதன்
அம்புரர்புகுதலைக்கவேபகந்தணங்கெதிரிக்க
வெம்பிநெஞ்சமுறங்திக்கறே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைந்துமலரம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணாட்கருள்புரிவாய் - நாபுபுனி

கைக்கிரிக்குளுற் சித்ரகைச்சுடைகதனக்குறத்தி
கையக்களித்தணைத்தத்தவத்தனையே, ௨௬

என்னிடத்திலேகுமராவென்னுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமபற்காதாவே-அன்னிரவு
செல்லாப்பகட்டுமென்கணசெல்லாப்பிரட்டுமெங்கை
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல், ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திரமுழுதும்
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அக்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்துப்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைததுததான், ௨௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழினபேணிகளவண் மருங்கு கொங்கைசெங்கண்
கிந்தந்தங்கந்தந்தங்கங்கம் பந்தர்தந்தந்தம
பந்தந்தந்தனகம்பஞ்சம்பார், ௨௯

மேருவையாமுருகாநித்திலங்களுட் சந்தக்
காமருதென்பூட்டிநெடுங்கன்னல்வளைத்-தேமதனன்
வணடுவரக்கண்டுளறிவண்மதியும்பரிபோய்
வணடுவரவாய்ப்புலம்புவாள், ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புகழ்ந்துநாறுயிரம்பேர்தம்
வேறுபகையார்த்திருக்கவேண்டாமே-ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சிகரக்கவிக்குட்
கத்தனைசற்றுநித்தக்கால், ௩௧

பங்கபக்கண்வேலவனே பைந்தொடியாடேடிநித
மங்கிமிதவுந்தளர்ந்துவாடுகிறாள்-செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னலொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமன்னுமிகள்காண், ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிவனையெதிர்குமரா
தித்திக்குமின்கனிவாய்த்தேனுறன்-முத்தமிட்டிச்
சித்திரைச்செப்புத்தனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொத்துப்பொற்பததிற்சேர், ௩௩

வேலவர்பாசேற்றணைத்தவிக்கைநலையகானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசையிடக்கொம்பனையே-சிலமூடன்

கட்டிமுக்குமிட்டவிணைத்துக்கட்டுமைக்கவிணைக்கலைத்து
மெட்டிவிணைப்பதத்திலிட்டுமேல்

வேலவனேநின்கலவிவிக்கையதற்கேற்றவங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளி-போலநூலைக்
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப்பொற்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார்,

ஏவிழியாமூரலிளநிலாக்கண்சேருங்
காவிமுகைவிழக்காஞ்சிரிய மேவலரூர்ச்
சக்கரக்காக்குதைக்கத்தக்கவிணக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கக்காக்கணக்காக்கர்காடு.

காலாகாள்சேர்க்கவிணைக்காலனைபத்தைதவெண்ணிமெத்த
மாலாகாள்வேலவனேமாரனெய்யும்-சோலைமேல
வண்டிகுடபாணகுழல்மஞ்சிவெனமோபயக்து
வண்டிதுடியான்மருவவா,

வானுதிதகமாமதிக்குப்வாரிவிட்டவேள்சவிணக்கும்
மீனுதித்தவாருதிக்குமேதினிக்குள்-கானுருகதி
சிக்லதவாடிலோக்கசேதிசெங்லகவேலர்பக்திலோடு
மந்தமாருதஞ்சொல்லாளுமா,

செந்தழல்போல்விகதினிச்சேர்க்தவேணவாய்வேலவனே
கந்தமலர்ச்சோலை வண்டிங்கார்க்குயிலுக்-கொந்தமுடன்
பாடுதுவம்புக்தும்தம்பார்மதனுக்குமலைக்குஞ்
சாடுதுவமபுக்தும்பிக்கா,

வாகந்தாவல்லவென்றால்வாசந்தாராகிலுக்கா
சோகந்தாமீறிவளைதடோய்க்கிடவே-காசஞ்சேர்
மாலையிற்றுசோலைவண்டு மாரனம்புகுகோத்திவ
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினள்,

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாகேவேர்தலருள்
வாகனகுஞ்சரிவிவாகா-யேகாவல
என்றநம்புவென்னனெஞ்சகிக்கையன்புபொங்கவைத்து
நின்றகொண்டிரங்குகந்தனே,

வாதாவுன்றல்ல வாதமோரிரண்டு
காதாவுஞ்சித்திரங்காதா-நீதாவென

சிந்தைதக்கிசைந்தபடி-செஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்டமுருகா, ௨௨

வந்தனைபாவென்றுதூர்மாற்றினகேட்கையெல்லாம்
வந்தனைக்காத்தருளுபாதவா-பந்தனைய
கொங்கைக்குறமங்கையொடுகுஞ்சரியுந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடுங்குகா, ௨௩

அந்தணர்கள்போற்றுமழிந்தணிகைவாழ்குமரர்
வந்துகலந்துமருவாநாள்-பைந்தொடிக்கி
மேல்படித்தமுத்தனங்கன்வேல்படம்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்பாண்காண, ௨௪

மெத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வேளே-இத்தலத்தில்
கண்டுமொருவண்டஞ்சுங்கங்குல்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிதண்டஞ்சுமான், ௨௫

இருபுரமுங்காவேரியோர்மாலையாச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குலதேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துயமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா, ௨௬

ஒருத்திமிகமையல்கொண்டுன்சமுகம்நீவந்தாள்
திருத்தியணையென்றுவகைசெப்பி-யுரைத்திடினற்
செப்புமுலைச்சொற்பகழிக்கொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதரத்தாள், ௨௭

ஞாலாழிநீங்கிபிந்தப்பார்தனிமேலார்கள்ளனுக்கா
மாலாமுசங்கொளித்துவங்கருளக்-காலாழி
அன்றதைக்கடித்திழிக்கவலகவற்களிக்கமுத்தி
இன்றளிக்கவென்றனக்கு நீ. ௨௮

பாரோர்புகழுவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியணுகினார்-சேரா
பணைச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்ணிச்சத்தங்
கிணுக்குக்கிணகிணுக்கெனவே, ௨௯

திருவுளவாயிற்பதியிற்சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தாரவழங்கில்வெருவுயதோ

சங்கமுழங்கிவிழுந்திடாது தங்கமுமெருக்கிடாது
திங்களுமழன்றிடாதுதேர்,

செங்கமலோலீலகண்டசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கபமோமால்வளசப்பார்கடலோ-தங்கமம்
வச்சிரங்கைச்சிகணவச்சிரவின்றிமெச்சபுந
வச்சினைவிடைச்சிவிழிபார்,

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவென்றினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிமேகாய்
குன்றடர்ந்துபங்கைதவென்றுகொமைடைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே,

மிக்கருமினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயணெடித்தவருடிக்கணைக்கதாங்கி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைச்சுற்றுதடி
தத்தைமயொருமுத்தமதுதா,

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கிதுண்டுருளத்தத்திவிழுக்குந்துமுலைக்
கண்டக்கிக்காரிகடைக்கண்,

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவைங்கணையோ-நீலநிற
வாவிச்சேலைக்கருங்குவளைக்குதுபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்கரிநகண்,

சேலோகணையோபிணையோகற்றென்னவலைக
வேலோ [illegible] -தாலப்
பணமனென்றுதுளிமிகுந்துபவளமிஞ்சிநைபுனைந்த
[illegible] மபருலைமடந்தைகண்,

முக்கனியிதழ்கொடடாமுற்கதிரையிற்தமரா
வக்ககரைமிக்கவினியித்தமுது-சர்க்கரையு
[illegible] சிலைகசக்குதுங்கிசிக்கலடிக்கிலத்தி
அங்கரைபயக்குமடடா,

ஆரார்பெற்றுப்பார்சொல்லடிக்கந்தவஞ்சிமார்
[illegible] பசரபராசசேகரா- [illegible]

சினத்துவட்டமிட்டுச்செப்பெனப்பூணைத்துநித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான். ௫௮

இந்நேரநீயகலாயின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேரருணாசலதுரையே-மன்னுமதன்
பூவிரும்பையேவநின்றபோர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியங்கணாள்கலங்கினாள், ௫௯

கோங்கினரும்போகுமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடைமின்னனையிடையென்னரு
கன்னிவளர்சின்னமுலைகள், ௬௰

இக்கலத்தோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிகாசிவேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கங்குழலுநந்தஞ்சதிருறும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சந்திரனுமஞ்சுங்காண், ௬௧

பூமிதனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னா
காமியில்மேலின்றுபனைகண்டாறுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமார்வேலசிவாசிமன்னா
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனக்கைத்தளம்-செண்டுசிமிழ்
கும்பமம்புயங்கிரீடங்குஞ்சரக்குரும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிரந்தசூதுபார், ௬௩

மாதங்கவத்திறற்குவட்டமளித்தோனுமவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்தகுமா-மாதங்கத்
தங்கங்கம்பும்பொந்துந்தண்கஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கமபார் ௬௪

கடுமொழிசேர்கூளைவென்றகந்தாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்மூன்றாற்றுள்-ஓடுசேரத்
தங்கஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சுமவண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும்பார், ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமன்றாகியே இன்றும்

திக்கினைத்துச்சொக்கலட்குத்திக்கிலையக்கத்தெடுத்துச்
சக்கெடுத்துத்தடுவைத்தாது, ௬௬

உன்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தருகன்
றன்னைச்சொல்வாரிலையித்தாரணியில்-கடவி
தன்னைமறந்தாளன்னைமறந்தாளயிறுமறந்தாளனைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுநினைமறந்தாளென்று, ௬௭

அன்றயன்மால்காணுவடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ்செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளாநீறணிந்தாளரவாதிரையாளாமாதுமணாளா
தோடவிர்காதாமாகடலூராசொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடலூரெம்பெருமான்
மன்றதலசேறிக்கோதலூடும்-கொன்றைக்காப் [க்தும்
பொன்பரவுத்தீண்கொலைகைபிரண்டும் புண்படரோக்கத்துன்பமிகு
அன்புதிரண்டவெண்கோநெஞ்சஞ்சும். ௬௯

பாலனுக்காவன்றுபகட்டெதிர்வந்தெதிர்த்த
காலனுக்குக்காலாகடலூரா-மேலோர் (டு
கரும்புகொண்டுங்கெதிர்ந்துவந்தங்கசன்பெருஞ் செஞ்சரங்கண்
கருண்டநெஞ்சகலந்துமென்றனமான். ௭௰

தொண்டருடன்கூடித்துதித்திரண்டுமென்னாரக்
கண்டுதொழுகவிளைகடலூரா-பண்டோர்
அழுகிருஞ்சிறுகடக்கன்றெழுமுனைக்கண்பனைரமருட்டும்
சமனைபெற்றும்பரிபுரச்செந்தாள். ௭௧

என்றுதொழுவேனெளியேனளிநாலு
கொன்றையணிதென்கடலூர்க்கோமானே-துன்றும்
கொற்பெரிகைட்பகற்றிலுற்றுக்கறுத்ததெற்குத்திசைக்களுக்ரத
தனைச்சினததுட்டுதைத்தபதமத்தாள், ௭௨

பற்றிப்பணிந்துபரவவருந்தருவாய்
கற்றசடையாகடலூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலோகநுங்கண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குருஞ்
சண்டனைக்கன்றன்றுதைக்குந்தாள், ௭௩

ஆறுமேறுஞ்சந்தடைக்குமோகொண்டமையல்
கூற்றுமாடுத்துதென்கடலூர்க்கோமானே-மாற்றுயாபொற்

குப்பமுலைத்திங்களுறுகற்கொங்கைகளைக்கொம்பைவெற்த
தம்புதொடுத்தக்கசன்விட்டால். எச

காணப்பெற்றேனிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூணப்பெற்றேனமேபேசாதே-சேணிற்
புரம்புரா புரிக்கிடும்விரந்தரன்பதந்தரும்
பரம்பரந்தரூஞ்சிதம்பரம், எரு

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகுப்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
மீண்டசெம்பொற்காண்டகுப்பிற்பூண்டசெங்கைப்பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றன்பூஞ்சதங்கைத்தாள், எசு

தேரோடும்வீதியெல்லாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவிவருநெல்லையே-சாரோடும்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்கந்தரத்தரந்தரத்தர்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்காப்பு, எஎ

வல்லாளகண்டாவடுகநாதசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு-பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதிர்த்தகணைணன்மூத்துடன்கை
நத்திழுங்கிடத்தயங்குறுள், எஅ

பூலனைமேகாட்டமபொருந்தாதிருப்பவனைக்
காலங்கூறாதொகன்கால்சிறித்-தாவிவர
இக்குவில்நந்தனை யிகக்கணமேகேகமதி
அக்கினிதாக்ககலையாய், எகூ

தாண்டவாவென்றுதனாருக்கனியிருந்தென்
ஆண்டவர்க்கென்னையாளென்று-மீண்டுமதன்
தொட்டாருஞ்சிறகிரங்குஞ்சொற்றளர்ந்தென்றத்தையங்கம
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ்சும், அ௰

பங்களவுகந்தங்களபந்தனையணிந்தமுலை
கொந்தளகபந்தமுமிருந்தமுகில்-அந்தமுரண
தக்கெனமெல்க்கலிடைந்தவிரியுந்தாளம
எந்தகரந்தபபிமே. அக

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்னு
மாசமலைமலைபணிமார்பாநேசமொடு

காடுமேடும் சமைதனுமகியாலுமிக
வாடுமடவாளையனைகா ௮௨

பாரதனிற்பேசும்பரனைசிவாசிமன்று
சிரமைக்சமாறுகொங்கைச்சித்திரங்கண்-டேரமர்க்கும்
பங்கயக்கிண்ணஞ்கிலம்பம்டக்கிதங்குஞ்செங்குடங்கம
பங்கபாதண்டெங்குமஞ்சும்பாா, ௮௩

சித்தசனல்வாடுகிறேன்சேர்ந்தணையவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண்வேலவனே நித்யப்
படிக்குத்தணிக்கைப்படுத்துத்தவிதனுப்
துடித்துத்திரை த்திடபடி, ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்றேறுறவானன்-செய்யமலத்
தேனைவிடுபூவைபுடிதின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனையொருசாகவில், ௮௫

வேலனேவேறோர்வினைபூர்த்தவனுவும்
பாலனைசேனுபதிவேளே-சீலனே (கைப்
கோங்கரும்பிற் கொங்குகொங்கைக் கூந்தல்கொண்டாற் காந்தளவ
பூங்கருப்பிற்காங்கடம்பிற்பூ, ௮௬

சுடுபோவிளக்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடலூரா
கீரணங்கால்வெணிநம்பாநீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதென்றோள்சேலவர்க்கோ
தாதையேசெம்பொற்சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவும்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தூககிடுஞ்செந்தாள், ௮௮

எல்லாறுநன்றுயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே-பொல்லாத
பாதகப்பரதத்தைவைத்தபாசமெத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்பாத்திவிட்டபேர், ௮௯

மையார்புகழ்பழனிவாசவன்குமரமுரு
கையனை பழனியணையானாள-மையல்

மதியழன்றவளோசுழன்று மதனனம்புபடவிழன்று ௯௰
மதிமறந்துமிகவருந்துவாள்-

வேலாவிராலிமலைவித்தகாரின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண்மையல்கொண்டாள்-மேலால்
வட்டமிட்டபொற்றணத்திவச்சிரபதக்கமொய்த்த ௯௧
கட்டிழைக்குறைச்சிறுக்கிகாண்

மையுமணையும்வனப்புமிழந்தாண்மாது
செய்யும்விதமென்னசித்தசமேள்-எய்யும்
தனிச்சாத்தைத்தடுப்பதற்குத் திருத்தவணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்கக்
கணத்தினிற்புக்குரைத்திடததிக்கார், ௯௨

வைத்திடவேளாவிமருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்தினனுடரிதைக்காமீசரேநத்துதிர்த்த
முத்துரத்தினத்தைவைத்திழைத்தவத்திறத்தையுற்ற
மத்தகத்தினத்திவைத்தமால். ௯௩

பாகாகாவின்சொலுடைப்பைங்கொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமனணையால்வாடுகிருள்-சீகாழி
மாநகரிலேசிதமும்வானவர்கடேவர்டணி
கானளிளமானவடுகா. ௯௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணிமின்கள்
அம்புலியூர்விண்ணுலகையாள்வீர்கள்-அமபோரு
கத்திரூபநத்திலகுகைத்தலனிவாக்கரிய
ரத்தினியனத்தியிடத்தான். ௯௫

வாடுகிறுணின்மாலைவாங்கக்கிளியொன்று
தேடுகிறுளாரூர்த்தியாகரே-நாடி
அனகனம்புசொரிபவிந்துவனலைமொண்டுவிசிரவெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்தமான். ௯௬

நீரோதிருமழைகாநீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலைமேநின்றருள்வோர்-நீரோ
வளர்ந்தசெம்பதங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால், ௯௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியநாள்-நித்தமுமே

உ-உ

செங்கையுஞ்செங்கும்பொருந்தூர்திங்களும்மங்குர்தயங்கங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௯௮

நாராயணரோகுராமபத்திரரே
காராம்பசுமேய்த்திக்காணியன்மேன்-நீரோமுன்
தொக்கணத்திக்கணகதொந்திமிதிமிதிமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௯௯

உறுகிள்ளைமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்சொக்கோ-பெறுவிருதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிதிமிதி
நக்கணகவென்றாடினார், ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைநின்கொண்டுவாரயனை-லாமாலை
இந்தாளும்வந்தாளுமின்றுண்மெலிந்தேதாடி
வந்தாள்கலந்தாடுவாய். ௱௧

மீனக்கொடியானைமின்னையனைவதற்குத்
தானனைவைக்கத்தயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனென்னவிடையென்னவிடையென்னவிசழக்
கன்னலென்னுகதுன்னுமிதழா, ௱௨

ஆலமோவேலோவாலைகடலோவப்புபமோ
நீலமோமாநெடுங்கணையோ-சாலச்
சிறந்தவிடைகருத்தழலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொகுத்திருப்பைக்கண், ௱௩

நீரோசிதம்பரனார்நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோகடலைக்கணிந்தனார்-நீரோ
கடத்தகளிற்றினைக்கறுத்துறுப்புடித்திழுக்
கடர்க்கறுக்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரகத்தைலேற்றுமே-சாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குசெஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால், ௱௫

வன்மத்தைநிற்பனதில்லையாதேபாவிமேம்
கன்மத்தைநீக்கிநக்கைமேபோற்றாய்-சென்மத்து

ஞாமலையுண் ஞாமலையின் ஞார்முலையுண் ஞாமலுமண்
ஞாமலையின் ஞாமுலையமோ. ௯௬

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தசாலனைக்கண்
டகந்தளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன்-மாகடவூர்ப்
பூதநாதவேதகீதபுவிதாதாதேடோதா
மாதுபாகாகாலகலாவா. ௯௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீயதுற்றதென்னகாப்பனையோ-பார்தனிலச்
சூதுகற்றசக்களத்திதோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௯௮

சச்சிக்கச்சாலைக்கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிளாளின்பமகார்-மெச்சிக்க
கித்தசித்தர்விர்த்தியுற்றங்கிடகளத்தைத்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௯௯

அன்னைவடிவம்மையொற்றிபந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப்பேதுறார்-முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாதுதேர். ௱

என்றுநிங்காமீசரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றுப்வினைவிட்டகலுமே குன்றுமல்
தொககிட்டத்தோதரிகிடதோதரிகிடதோதரிகிட
தங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௱௧

முன்முடுகுவெண்பா.

இங்கடும்பைகொண்டையுஞ்சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்ற.
அங்கியம்பயன்பகர்ந்தவன்பகர்ந்தா-தங்கமென்னும
தேகத்தேனேகுரவர்செய்ட்டோமேனபணிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே, ௧௱௨

கன்னிறுகநன்னிலவுகன்னசிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுலைபன்னிருகை-யன்னவதின்
மின்னயிலையன்னவிழிமின்னனிடை பின்னுசடை
அன்னநடையின்னவழிவாய். ௧௱௩

உக்கிரகிரியுக்கரகடலுட்கவடவெட்பொடியர்
சக்கிரகிரிக்கப்பாலுந்தாண்டுமே-விக்கிரமவை

வேன்முருகன்கந்தன்விசாகன்குகன்கரிய
மான்மருகன்னையுமயில். ௧௰௪

சந்தனத்திமிர்ந்தகொங்கைசங்கதம்பசந்ததிக்கு
வந்தனங்கணங்கையுந்தலைந்தெழுத்து-இந்தைதங்கு
மேகபாசமோபோலாதநீலாவிமேலருலாவ
வாசவாமுலாசவேலவா. ௧௰௫

வாமமேவுசீதராசிவாசீராசநேயபோக
கமமாகிசோபமானகாமிவாம-தாமமேவு
கொங்கைபங்குரும்பையம்புகொண்டைகொண்டல்கண்டனர்அ
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டிசேர். ௧௰௬

வெண்பா,

அங்கியாரூர்தியானவிருமதிகரும்
தங்குபன்றியையிரண்டுக்கந்திடவே-யெங்கும்
உரைக்குங்காண்மைந்தற்கொருவனடுவுற்ற
துரைக்குத்துரையேநீசொல். ௧௰௭

அங்கியூர்தி - ஆடு - சித்திரை - அரணூர்தி - இடபம் - வைகாசி - பன்றி - வராகன்.

இத்தையனையவுருவில்லான்விடும்போதே
வைத்தகரையோதடுக்கமாட்டாதே-கொத்துலவும்
அக்கமுகக்காத்துறைசையப்பிலவாணன்புயத்தூச்
செங்குவளைத்தாரினையேதேடு. ௧௰௮

இத்தையல்கைப - பேரதவு - புஷபபாணம் - தகர்-ஆடு.
ஆக - செய்யுள் - ௬௱௨௰௮.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

சராமடையபச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்கமலப்பூமி
காமருதொட்டானுழும்வரவழைப்பாகாகணங்களைவார்சேவ
காமருபட்டுடுமேபரியாரிதிபாமிவளைவெவர்காப்பாரோகங்
காமடிமிட்டுறங்காதேபேதையின்மேற்கணைதொடுத்தார்காமவேளே ()

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்தகீர்த்திவெங்கடேசுரெட்டாகமலக்கண்ணு
னன்றுதொட்டதத்தனையுங்கைநெகிழ்ந்தறியாயோகலையுஞ் சோர்ந்துகன்
றுதொட்டரவிக்கையெல்லாங்காமனம்புகிழ்த்தது பார்கருத்துந்தானே க
ன்றுதொட்டப்பட்டசிட்டுபோன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. ௨

வலவனைநோகவிசை வளர்த்தவெங்கடேசுரெட்டன்மருவாநாளில்
வளவனைமாரையும்வெறுத்தாண்மாரனும்பூங்கணையேவவருந்தியேயவள
மனையேகினைத்திருந்தசணமடலெழுதவறிபாளாய்மருங்கிவழூலேது,வள
வனையாடையுமிழ்தாள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே ௩

பாகப்பாவருமையறியிலசைவெங்கடேசுரெட்டாய்காக்சேணமோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணீயேறிவறுங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கொம
பாகப்பாமதிக்கவராவென்றுளம்மதியுதிக்கப்டயந்தேயீசன்
பாகப்பாவையினுகமானுளயானின்றெடுத்தபாவைதானே ௪

கருக்கோட்டையாளுந் வெங்கடேசுரெட்டமேந்தரனைக்கலந்த
போகக், கோட்டைகாணுமடிசகியேமுன்போலின்னுங்காமனுந்த, கருக்
கோட்டைநிகர்வீசைமுறுக்கிவரக்காணிலவுன்கங்குன்மாவைக, கருக்கோ
ட்டையம்புனையும்பறிவெருட்டுதலைவாசல்கடக்கத்தானே ௫

சுந்தானமேநிகர்க்குமாரமுத்துசமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேநவெனநிறைந்தகுமாரெட்டனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதறிக்கக்கூடுதிலையவன்மருங்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிகணக்குததானே ௬

திருமலைவப்புதொட்ட சிலைமாரனம்புவிக்சுட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலைபம்புபஞ்சூழ்குமாரவெட்டமனைச்சேரச்செய்தாலுள்ள
திருமாலைபங்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொழும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன்றிருமின்னுளே.()

மாதங்கங்கோடிநிலவறைக்குளொலித்தாலுமந்தவழியேகப்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாசிவகரா
மாதங்கங்கோடிகலுங்கடலொலிக்கென்செய்வளி[illegible]
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்கு[illegible]

தமிட்டாணுவம[illegible]
[illegible]

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்தார்திங்களும்மங்குற்றயங்கங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௪௮

நாராயணரோகூராமபத்திரரோ
சாரம்பகுமேய்த்திக்காளியன்மேன்-நீரோமுன்
தொக்கணத்திக்கணகதொந்திமிதிமிதிமிதி
நக்கணகவென்றாடினர். ௪௯

உறுகிள்ளைமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்செறுக்கோ-பெறுதிருதோ
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிக்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினர், ௫௰

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைநின்கொண்டுவாரயனை-லாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமின்றுண்மெலிந்தோடி
வந்தாள்கலந்தாடுவாய். ௫௧

மீனக்கொடியானைமின்னையனையவதற்குத்
தானனைவேவக்கதயாபரனே-ஏனையவற்
கென்னபலனென்னநடையென்னவிடையென்னவிசழுக்
கன்னலெனுனதுன்னுமிதழா, ௫௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புமோ
நீலமோமாநெடுங்கணையோ-சாலச்
சிறந்தவிடைருத்தருலைசிவத்தவிதழ்வெருத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திவடைக்கண், ௫௩

நீரோசிதம்பரனார்நும்பதியோதென்புலியூர்
நீரோகடலைக்கணித்தனர்-நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறுப்புடித்திழுக்
தடர்க்கறுத்துரித்துடுத்தவர். ௫௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரக்கலைபோற்றுமே-சாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குசெஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்சோதிற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால், ௫௫

வன்மத்தைநிற்பணதில்லையாதேபாவியேம்
கின்றமனநீக்கிநின்னையேபோற்றாய்-சென்மந்து

ஞாமலையுண் ஞாமலைமின்ஞார்மலையுஞ், ஞாமலுமண்
ஞாமலையின் ஞாமலையமோ. ௯௬

மேகங்கவிந்ததுபோன்மேலெழுந்தசாலனைக்கண்
டகந்தளர்ந்துநெஞ்சமஞ்சாமுன்-மாகடவூர்ப்
பூதநாதவேதகீதபுவிதாதாதேடொதா
மாதுபாகாகாலகலாவா. ௯௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோவாறுமுகவேலர்மலர்க்
தாரியதுற்றதென்னகாப்பனையோ-பார்தனிலச்
சூதுகற்றசக்களத்திதோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதிசெப்படக்குவித்தையோ. ௯௮

கச்சிக்கச்சாலைக்கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிளாளின்பமகார்-மெச்சிக்க
கித்தகித்தர்விர்க்தியுற்றங்கடகளத்தைத்பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௯௯

அன்னைவடிவம்மையொற்றிபந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றுப்பேதுறார்-முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்ந்துமேவுசந்தமுந்தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணந்திடாதுதேர். ௱

என்றுநிங்காமீசரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றுய்வினைவிட்டகலுமே குன்றுமல்
தொகதிட்டத்தோதரிகிடதோதரிகிடதோதரிகிட
தங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௧௦௧

முன்முடுகுவெண்பா.

இங்கடும்பைகொண்டையுஞ்சிறந்தணிந்துகொன்றுநின்ற
அங்கியம்பயன்பகந்தவன்பகர்தா-தங்கமென்னும
மேகத்தேனேகுரவர்செய்நட்டோனேபனிரு
வாகுற்றேனேபெருமானே, ௧௦௨

கன்னிறுகநன்னிலவுகன்னசிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுலைபன்னிருகை-யன்னவகின்
மின்னயிலையன்னவிழிமின்னனிடைபின்னுசடை
அன்னநடையின்னவறிவாய். ௧௦௩

உக்கிரகிரியுக்காகடலுட்கவடவெட்பொறியர்
சக்கிரகிரிக்கப்பாலுந்தாண்டுமே-விக்ரமவை

திணங்கலக்கசனி நருக்துக்கேடுகிருள்வாடுகிறு டிரண்டுகும்பத்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே[]

எனக்குடக்கையானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலமைத்திருக்திவைத்
துக், சனக்குடங்கையாரடுவலேத்தழுவாதமனக்குறையைச்ச கிடசொன்
னேன்உனக்குடம்பெலாம்பசக்கும்பாலனமூங்கசக்குமழகுற்றகொங்கை
சனக்குடங்காத்தொனிகேட்குமதன்படையும்வந்தினிக்க சலக்குந்தானே'

மாலைமணுமூடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரென்னன்கூடாநாளில்
பாலனைதிவலையருந்தாள்சிறியாட்குமதிக்குமென்னபகையோமேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டேயெழுந்தலைந்தகாகமெனமெலிகின்றாளே. உ௫

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாரசாத்தாலவருந்துவதற்கிரங்கமேயதா
பாங்கிபராமாவெனக்கண்பார்த்துமருவாய்கலந்தன்படக்கையாள்வாள்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. உ௬

கனதத்துவரைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைகொண்டமையல்சண்டுக
ந்தா, வனத்துவரைச்சென்றுமலர்கொய்திவளையெங்கவந்தான்வந்தானெ
ப்போ, துனத்துவரைப்புரந்திரவுசொல்லாரைத்தாக்கியவர்த்துருவனெட்
டிச், சனத்துவரையாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரனே தளசிங்கமேறே.

தரும்பலிக்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்படிக்குரலைப்பார்க்கிற்செயமடிபெண்ணேமதனன்செங்கையாலெய்
அரும்பலிக்குமென்னபயஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்னதிட்டந்தானே, உஅ

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியபுலைவிம்மாளுள்
முன்னமரும்விடுத்துமதன்றன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருங்கென்னினுமிதென்னமருந்தென்னவின்னுதயர்கின்றாளே
சொன்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்ட சுகுணமானே,

சடங்கலாமட்கிளமான் தனிரேமுத்தம்பெரியச் சலிக்குமாவன்,
மடங்கலானேயைப்பாயும் வாறுபோற்சீறுதென்றல் வருமாசொர்ணச்,

குடங்கலாமதிரன மானனமாஞ்சேர்வசம்மருவார் கூடியுத்தம், தொடங்கலாற்பவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே, ௯௧

திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்டதீரனென்னை, மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேரானாண்மோகமயக்கத்தான்மேல், விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையிஞ்சேர்ந்திடுமென்மேலுந்தேன்பால், அருவிருக்குமணிபலுங்காந்தளமெனவருங்கணருவிதானே, ௯௨

குருவடியையணங்கும்வெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போய், இருவடிவெல்லாம்பாருவினையைமீட்டனுராசமிசைத்தனேகந், தருவடிதெள்ளமுதுநவரசமொழுதும்படிசெய்வாதுபூசி. மருவடிபெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே, ௯௩

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமைபாமற்றெருரையிவள்கண்டான்மூன்று, மன்னர்தனிலேயொருவன்பெயரையடிக்கடிவழுத்துவாளனத்தைதர், தென்னவன்றன்மாலையென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தாய்த் தீர்த்தானேயா, நன்னயகுணாகரகுமாரவெட்டராஜேந்த்ரனினமாலை. ௯௪

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றவிடையாள்களகம்புளகக்கொங்கை தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைக்கண்டுபயந்தேன்மகாவிற், பன்னிவடிவூர்தணிதம்பம்பரம்பையாசுமிவட் பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழிதருதகுமருவெட்டராஜேந்த்ரசுகுணமாலே. ௯௫

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோமெனவேளைமணங்குறிக்கும்வேளைபார்த்து, இலக்கணக்காமன்னம்பிருந்துருந்தாப்பாயவென்மேனிரைத்தாளெண்ணிச், சொலக்கணக்காகவழக்க நானறிந்தவளாதெரிந்தவளா துயரமெல்லாங், இலக்கணக்காரிகைதேர்ந்தகுமாரவெட்டபூபதபா வியம்புவாயே,

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேற்கண்டுயிலரக்கன்மெள்ளவிரைத்தசந்தனம்பாலே துடைத்தமருதப்பன்வரகினையாளன்னை, இரைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்றுமென்றுபோபரவையிடதிலேசென், றுரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலையோ திவாகரனொளிக்குன்றுமே. ௯௭

அரியஞ்சேர்த்திளவாழைக்குருத்தைவிரித் ததிற்கிடத்தவதுவுஞ்சுடாகாமியங்கொள்ளாதெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மா

ர், சாமியங்குசோலையோவெனஅழைக்கிற்கையைவைத்தார்சத்யவசியமை, த்திரமியங்குங்கிளைவைமருதப்பனுக்குச்செய்திசொல்லிச்செவிப்பீரே,

திரிக்கதரிகலைபடக்குங்கிளைவைமரிதப்பசெயசிங்கமெயலளைப் பொருந்துலரிகாயிருந்தாற்பூத்தானஞ்செய்யாரோபோர்வேளையா வருந்தலரிதுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்மாரல் இருந்தலயுவாரமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்வாளே. ௩௪

வரைத்துற்றுநெடுங்காட்டுவழிப்புலவோரலையாமல்வளர்த்ததாய்போல், உரைத்தூற்றமலைபுரந்ததுங்கமருதப்பனொருநாளுஞ்சேரான், கரைத்தூற்றுநறுமபாலுமன்னமும்வேண்டேனதைக்கண்டலோமா, தரைத்தூற்றுமென்விடுத்துத்தாய்க்கிழவிகூடநின்றுசலஞ்செய்தாளே. ௩௫

செருகதாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலம்பாகின்செய்வாயுறல், அருத்தாக்குமரிக்கமுதங்கசப்பாகுமணைவேண்டாளேயோவாழைக்குருத்தாக்குமதைவிரித்துக்கிடத்தினுஞ்சூடென்வெழுந்துகொள்வாள்காமக், கருத்தாக்குமதநாதன்கங்குல்வரக்கண்டுமுனைக் கண்டிலாளே, ௩௬

எடுத்துவரிமுரத்தினிலிட்டிழைக்ககுழிபவித்ததெனவெண்ணித்தந்த வடுத்தவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய்மடுத்தூறுஞ்சுமாதைப்பாடுபடுத்துவரிம்மாதரென்றூற்சொல்ப வரார்வளத்திலங்கைபபதிமேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருகதிமருலைவேலப்பனிதைக்கண்டிலானே. ௩௭

பொருந்தமரங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிக்கும்புறம்போவென்ன, இருந்தமாஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதுதாண், சருத்தபருமெனைபளியேயென்னளியேபாச்சிபர்தங்கலையைவாரிக், குருந்தமரங்குழைததோளுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே, ௩௮

திருகலகுவாய்ப்பரந்துசிறகொடுக்கிபிருந்துகடற்சேலைவாரிக், குருதலகுவளையொதுக்குங்கூல்வாழ்திருமலைமேல்கொலுவிநீபோய், இருகலகுகலைமொழியாளித்தனைமாலாளுளென்றிசைதரேயன்னம், பருசளகுவளைத்தாரை யாகிலுக்கேடாளெனச்சோபனஞ்சொன்மானே. ௩௯

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்மூனிங்கர்வான்றரியார் பெண்டீர், கருக்கரையமுனிவ்வசயகிரிவேலைச்சின்றேபதனிவாளுனைப்பெரு

க்கரை பவளலவென்றலைக்கேறிமயத்தினதுபித்தமூர்ச்சைதீ, ரிருக்கரைய
வுடதமெடுகரைத்துமெல்லப்புகட்டமூந்துசெலுத்தென்றாளே, ௪௫

பொருவகற்றுச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொறிவ
ண்டீர்கள்,செருவகற்குப்புகழ்விசையன்றிருமலைநரேந்திரன்வரச்செய்வீ
ரிங்கு, வருவகற்றுக்காமதித்தான்மாலையென்றுகேளாந்தமாலைதானுங்,கரு
வதற்குமதிபானேள்ளையலைபாயினுந்திரும்பத்தரச்செய்வாயே, ௪௬

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்மயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழியீர்திரண்டமேரு
பந்தனம்பேற்றனமுடையீரின்சொலுரையாலுரைக்கும்படிநீர் கேண்மி
னெந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன
சந்தனஞ்சும்மாமந்தாற்பூசலாமெனக்குமதன்றனக்குத்தானே, ௪௭

விருந்தப்பாகலித்துறையும்வெண்பாவுங்கொச்சகமும்விரிவாய்ச்சொல்
லக், கருத்தப்பாவெனதுமகள்காமரவிந்தமலர்க்கணையாநெஞ்சில், இருத்
தப்பாலனம்வெருத்தாளேனையுமவள்சகிதனையுமேசுராணீ, வருதப்பாத்
திரதளவேயணைந்திடுவால்திருமலைவேல்வரிசைமாலே, ௪௮

வீறுதலமேவலவரைவென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவவேண்டி - நா
றுதாரமாகவண்டைத்தூதருட்டாளனமருந்தானேந்தாள்கண்ணீர்- ஆறுத
ரமேற்பாயவனங்கள்பூவாணிமுலையானையூடேஏறுதரமாச்செவியைத்து
ளைக்குதென்றேயோலமிட்டாளெனச்சொல்மாதே. ௪௯

இக்கோடிவளைப்பனென்விருகோடியிளத்பிறைக்கீற் றெழுந்துவானில்
முக்கோடிவளைப்பதனூற்கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னிற்பாக்ளா- கொக்
கோடியிரையெடுக்குமிளசைநகர்செழிக்கவருங்குமுணுவெட்டுத்-திக்கோ
டிப்புகள்படர்ந்தவடமலையாகடமலைமுன்சென்றமகலே. ௫௰

நெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமலைவேர்கிரியினனீர
அஞ்சுமாதஞ்சுடந்துபெற்றபலஃகிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்துகலங்குதேனுழ
நெஞ்சுமாதம்பலுங்குநேர்ந்தொருவன்பின்றொடர்ந்துநோகின்றாளே, ௫௧

திடக்குவடக்கடக்களிற்றன்கர்பளவல்லக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்வடகு
டக்குவடக்கடற்நரசன்மலைபாண்டிராசன்முல்லைகொடுவந்துன்னைமடக்கு

மைக்கண செய்வண் மதப்பயலேயுனக்கிளியொவ்வாதுபேரி. அடக்வ க்ர யகிதில் சடக்தூடக்கு இனிமேல்யிக்குயாமே. ௫௨

இலக்கார மணிபாள் கண்ணிணைபொருங் காண்மன்மதனுசெய்தபுண்ணி ன்-சலக்காரம்பெய்ததெனக் திரமதியுஞ்சமுன்றெதிர்ப்படகனைக் குலென்றே சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணைநாற்கருப்புலமைத தொண்ணூ லார்க்கு ம்-மலக்கார கருள்விசயகிரிவேலாஞசின்னேப்பதிச்செவ்வேட்கே, ௫௩

இப்பளப்பா றையிற்படுக்கச்சொல்லுகிறீர்செடி மறைவோவில்லேச்சுழு உப்பளப்பா ணையுமோச்சுக்கணைமீறுமெகுகோபியுமேக்கண்டால், கெ ப்ளப்பார்க்கினும்பார்ப்பன்பேடேனபார்க்கினும்பார்ப்பன் முணைமில்லை, த ப்பளப்பாவிருக்குதையாகினுமையருசப்பயன்று தமிழ்க்கோமானே. ௫௪

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திராணத்துமண்டுண்டிலாளருவருத்தவிருவிருப்பாகியே
ஊரசப்திரவிற்பாதசென்றுமேயுறங்கிடாணைபகட்டென்செயுமேணையா
திரசந்திரக்காவியிடக்கய சிக்கவுத்தண்டதூர்த்தண்டமேரண
வீரசந்திரகிரிகராதிப வெங்கடேசுரவெட்டராசனே, ௫௫

தடக்கயத்தலரெல்வாமெத்து வேள்கமரங்சோலையில்சந்தா னைவலை, அடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றல்வெறியாட்டுத்தாணிவளாணைசயைத்திர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார்புலிகைக்கொண்டுகேட்டுஞ்சந்திரகாவிடானென்ம், இடக்கயத்தன்னிலேசட்டுமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே, ௫௬

கலக்கைவாளியையார்தடுப்பார்தென்றற்காற்றுக்காற்றுமேளா மடவார்வசை, சொலக்டைவாய்பொத்திமெய்சோர்ந்திருக்கவும்பேரகை மோகம் தொலையாதுபாரையா. உலக்கைவாரிபடிக்குங்கடாசலத்துதயனே கலையொன்றின்மராமரத், திலக்கைவாவியைம்பார்த்தெய்தமாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௫௭

குரங்கிக்காய்த்திளதென்றலு மன்றினுங்கொடங்கொண் சனன் மாதரே துசெய, வரங்கிக்காபொரவாவென்றழைப்பார்மறந்துபேசவும்காயிலை மாங்குயில், அரங்கிக்காலென்றிருந்திசைபாடவுமாற்றுமோமா லார்ருக பேசைக்கே, இரங்கிக்காவிக்ரமார்க்காசெகமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௫௮

தானவாரணமூலையாருக்குத்தானவாவெண்டளப்ப திலேமையல்
ஆனவாறுமறியாளிளகணைவிானைவாறு தியாமின்ஞரைன்று

வானவர்கண்டலர்மண்டலாதிபாவானவாவளமாமதுராபுரி
மீனவர்விசைக மீனகேதனுவெங்கடேசுரனெட்டமராசனே ௫௯

துரையத்தந்திதலைமலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்நாளோவிர கத்தை, விரையத்தந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க்கென்ன சொல் லியுந்தேற்றுவேன், தரையத்தந்திவரையேர்துமேகம்போற்றணிந்த கோ மபுபடத்தன்னிழலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திநடாத்திபமா மண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௬௰

அந்திராமனமுன்மேலென்றுற்பகலடங்குமோமையலானு லுமைய நீ, வந்திராமனம்பேதைக்குவேளம்புவச்சிராயுதப்போல்வந்துதைக்குமே முந்திராமனபாலுண்டல்ரிதிமுழக்கமேச்சியாளேயிளசைவாழ், இந்தி ராமனுவேந்தாசெச்சமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௬௧

கொடிக்கத்துமமலையுமடககிநெற்குறியும்பார்த்துக் குணம்பார்த்து ப்பாத்திந்தப், பக்கதகதுவளை சேரச்சேருமென்பாலனத்துக்குன்பால னம் வேண்டுங்காண், அடிக்கத்தத்துகளையும்பரப்பிமூதண்டகூடமுகடு ம்பசிரென, கொடிக்கதத்தும் பரியாதிருமலை வேலு ராஜ விவேகருலே சனே. ௬௨

பூசத்தந்திமுலையுட்புண்ணுக்கினீர்போதும்போதும்புனுதஞ்சவ்வா துமா, காசத்தந்திமதியுஞ் சுடுமென்றகாமப்பேய் கொண்டகள்ளிக்கென் சொல்லுவேன், மாசத்தந்திசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமவப்பிடி டித்தளி, வீசத்தந்திடாத்துந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௩

ஓராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளையூராசாவுரங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூ ராவுகணைகொட்டான் மதன்கும்பராசிகொழிப்பதுமுத்தமாழ்குராரால் து டிபபத்துடிப்பத்திண்டுணைக்காசலந் துணைக்கக்கண்குமம், வீராகவ வராமதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே. ௬௪

சங்கராவைபகமும் பழிக்குமாந்தாயர் தூற்றிலெனும்பேதைசேய முடை அங்கராவையழைக்குங் கழைக்குரலனங்கவேளை யழைக்குமென் றேங்குமால. சங்கராவையடர்வறபோலொரு கைகடாசலங்கால் சாயத் லக்கிய-றெங்கராவையிடறுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப் பகைத்தேய் சந்தனத்தைத்துளைக்குதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமடிச்செய்ததே சந்தன

த்தையன்றேணியபாசலத்தாருதேவண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்வ, சந்தனக்
கைத்துசங்கட்டியிந்தருடந்தரனே முத்திமந்திரிசேரந்தானே ௬எ

பூரிக்குஞ்சரமாவாரமாரகெங்கை பூவைதாங்கப்பொருதத்தொனிக்
கடல்,பேரிக்குஞ்சரபுபபோலுந் தென்றற்நப பெருமயக்குற்றுருகக்கண்
டாங்குவேள்,நேரிழைக்குஞ்சரமுங்கொணர்வந்துபோர்க்கிட்டானினிவ
ந்துசேர்மத, மாரிக்குஞ்சரமீதாகுமிந்திராறன்யராயவசுவப்ப தூவனே

நகத்துவாரயிவாங்கண்ணிகொங்கைக் கணையவாரத்தைதத வழித்
தென்றல், புகத்துவாரஞ்செய்தாலந்தவேளம்பைப் பொறுக்கவராம்புபக்
கண்ணிதந்துசேர், சகத்துவராஞ்செயுதெனனிளசைராசத்துவாரத்துக்
கோர்மந்திரியாய்வந்த, மகத்துவாரஞ்சிதவதனுரவாகனுநடவசுவப்பசிர
னே ௬அ

கருத்தவாவிலையாள்சரனுய்வருங்காமனுலுடல் வாடாதின்றின்பத்
தைஅருத்தவாவிலையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதாகுமையாண்பார்
திருத்தவாவிலையாத்தன்னைநல்கியசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாகிணப்புல ல்,ம
ருத்தவாவிலையாரயில்வேற்சராவன்யராயவசுப்பதிரனே ௬௯

நேற்றிருந்தநிலவுமந்நேரமென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற்,
காற்றிருந்தசுகமுன்னுணையென்சருத்திருந்ததும் யாதென்றுசொல்லுவே
சேற்றிருந்தசெந்தாமரைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோலச் சிம்மாசன
ம், வீற்றிருந்ததுரையேதிருமலைவேலுராகவிவேகருசேலனே- எ௰

நிருகராகவனந்தகங்குலின்னேரத்தேமதனேறியவூர்திமேல்,வரு
தராகவனந்தத்தமங்கையைமருவுவாய்மலர்மஞ்சத்தின்மீதிலே, விருதரா
கவனந்தத்தளஞ்செறிவேந்தன்ராவணன்சென்னிபத்தீர்ந்திடப் பொருத
ராகவனந்தந்தளஞ்செய பூபனேவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. எக

தடக்கடக்கயலோவிடமோவிழிமாதரைக்குமிழோ சிமிழோதிரண்,
டடக்கடற்குடமாமலைமாதனெய்யவாடியிருகுதல்பாரையா, உடக்கடக்கு
க்குமாங்கும்பகன்னோயுசிதவிந்திரசித்தைச்செயங்கொண்ட, திடக்கடக்
கடந்தாதமனேகராசிதா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே எஉ

உரைக்கத்தக்கத்துவப்பொருளை யியற்றொரவன் கைவில்லுக்கோப்பா மிவ
ள்கொங்கை, வரைக்கத்தத்துவசக்கரன்போரிருதுமட் டுண்டோ வச்சுமு
ட்டுதல்பார்க்கிலாய், தரைக்கத்தத்துவளையுமெருப்பிப்பூச்சக்ர வாளத்
தைத் தாக்கில் கடல்கடந், திரைககதத்துவயப்பரியாமண்டலேசுராவெ
ங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௭௩

விகடத்தந்திமதிகாயமாரவேள்விடுத்தலத்திரங்கைத்தாடுருவிஎன். மக
டத்தந்திவலையாகுங்கடபுகல்வடித்துத்தந்தியிசைவெறுப்பாவளோ- சகட
த்தந்திப்பரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திட்டைக்குததிடச்திரும்- கடத்தந்
திக்குதையாசெயறாபூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௭௪

பருதியாகமகமாகமூர்மதிபணியெசகாளம்வெடியாமலரம்பு, விருதியா
கமகன்வச்ரமாமிகைமின்பொறுத்திடுமோசேரதிருவருட். கொருதியாகம
கவாசகங்கற்றோற்குற்பனுவெங்கள்குப்பணவேண்மைந்தா, வருதியாகம
கமேருநேர்செல்லவன்யாராயவசுவப்பதூயனே. ௭௫

மண்ணப்பம்பரமன்னமுணுமலேபாற்றப்பய்பாஞ்சோர்ந்துபயல்சோ
டு. வண்ணப்பங்கரமாக்குபமிறிமேவவிரப்பப்பரக்கண்ணினட்சேரையா
தண்ணப்பம்பரவைகூஉபதிசாசருங்கப்பம்பரந்தேகொடுவந்தடி, விண்ண
ப்பம்பரமென்றேதொழுஞ்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே, ௭௫

உன்னகாவடிப்பூப்பரியாணதியம்புசளாவடிபாலையருந்தென, என்னக்
காவடிவேண்டாமென்றேநினைலேதுக்காவடியங்காமறசேருவராய், அன்ன
க்காவடியாற்சமூகாசலத்தாதிக்காவடிமைத்திறம்பூடுதே-வின்னக்காவடிவே
லாவென்றுஞ்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே. ௭௭

ஆரிச்சந்தயம்படிபார்மதனலச்சந்தனக்தண்டாகியேயினும், தேரிச்
சந்தனமேசொலுவாயெனச்செப்பிச்சந்தனங்கைத்தனைச்சேருவாய், பூரிச்
சந்தனம்விம்மியமாதரைப்புலம்பச்சந்தனதாகவுனத்தில்லை, வேரிச்சந்
தனமார்பகத்தாய்செகவீரராமகுமாரவெட்டேந்த்ரனே. ௭௮

சம்புதைக்குங்க்ருங்காலன்போற்கங்குல்சாரவேலை யொலிக்குப்பாயந்து
நோக், கம்புதைக்குமென்பெண்பிள்ளைமேலினிக் காமராசனெடுத்துத்
தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்னேயணைந்தாலிவளாவிதச்சுமிப்பூவிவி
ருக்கும்நம், பும்புதைக்ககுணிதியெனவாய்த்தவெப்புண்ணியா வெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. ௭௯

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலோன்பெரியசுவாமியையென்
மாதானைவெல்வாரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோகரக்கணைனெதுவளாவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுவந்தாளினிச்செல்வாயில்லையே ௮௰

ஆர்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்சன்பியற்றி
ஆச்சங்சமேவுந்திருமலைராயலணைந்திலனுன்
ஆச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேனெச்சனுசத்தைநூல்
ஆச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

ஆதரிக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனைன்புசொல்ல
திதிக்குதையன்காருத்தென்னமோமதிசென்றுகூணக்
குத்திக்குதையன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்கள்வந்தே, ௮௨

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குநதத்ரம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்ப்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சானகிநாண்பூனைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானேதிருமலைவேலப்பனே, ௮௩

முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூத்தலம்மூரிமதின்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்னுர்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாயந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுனிளசையிலெட்டஉமனே. ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதநாண்மீட்டிமாரசாந்தனமு
கடத்தத்தளித்தலைதோற்றுட்குத்தோங்குகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பகைத்தாக்கிடக்குமொன்னுர்கண்றறை
இடத்தத்தளிக்கத்பொரும்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே, ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
மல்லுக்கிணையில்வலலிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னுவெட்டேந்திரபாண்டியனே. ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி.)

கவளமலைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலைபான்மருப்பாதுங்கன்வராந்த

தவளைவளைக்குத் தடைபடுமோ ரிலைசந்து சொல்ல
அவளைவளைக்கும் பிடப்படுமோ தண்ணளிக்குலமே அஎ

இந்திரச்செல்வன் றுறைபூலிக்காத் தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணை பால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தகுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவிர்கணிதந்திடமே அஅ

வெஞ்சத்தமரந்துளைக்குந்திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பலுக்குமஞ்சேனன்னைவாயக்குமஞ்சேன்
னெஞ்சத்தமரங்கசப்பேர்மைவெல்லுவலியுமெடனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோவலைசெறியம்பரமே அகூ

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்குள்ளாய்வேள்பெற்றொடிக்கின்முன்வந்து
சத்யப்பேர்மீதுசரந்தொடுத்தான்-நித்தம்
குருபதம்பராவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுரெட்டமா. கூ0

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்தினை பூப்பசுப்போராக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தனே-முத்தமிழ்க்கெந்
நாளுநபசுங்கனகல்கிழுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசுரெட்டமா கூக

அத்தி-சமுத்திரம்-ஊர்ப்பசு-நகரா-அது-முரசு.

மன்னன்வெங்கடேசுரெட்டமாநிதிபாற்றாதுணைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலனே-மின்னுபசுந்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தேசகைரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை கூஉ

கணை-காண்கிலேன்.

தண்ணமுதப்ராவுகவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துயுணராநாள்-உன்னமுது
மாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனத்தைபேரெடுத்தானமின். கூங

வம்பு-கச்சு-அதுகசத்தல்-வீமன்-பிரமன்-அவன்-அத்தை-சத்தி-அவிவாந்தி

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுரெட்ட
மண்டலிமன்கூவிமருவாநாள்-செணம்

முலைமானாட்கிவ் வழுதுகொடுக்கவாட்டுத்
தலையாணையாண்டயக்கத்தால் ௫௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்ட மானைமேல்-துன்னும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமுரசனைற்பவ்
கயவாளியேவானோகாண். ௫௫

கயவாளி-திசைச்சொல்- அதற்கு-இழிந்தோனென்னும் பொருள்

கொங்கைகுப்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியப்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசுரெட்டமே து ராபிகள்சசிடத்
ருறகுடையானரிடையதாம ௫௬

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அல்புல்-தார்டனை-மாலை ஊர்-லசு
சஅது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தல்பார்சர்க்குரைத்துப்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தரவிலையே-மையதினுற்
றுண்டித்தூன்மென்றுமென்றுதுப்பினணமாரனையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றுங்காண் ௫௭

விலை-கருப்புவில்லை.

பூத்தூக்கிஉண்டவனைப்போர்தேறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கினதானே-நோத்தி ரும்
பொன்னுபயனுபுயசயிலாதென்னிலசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா. ௫௮

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன்-அவனுலுண்ணைப் ட்டகாற்று அதை
யேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன்-மாத்தூக்கி- இலக்குமியைத்த ங்குந் தா
மரை.

கட்டமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்குமவெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவனாரன்றியான்கோயிலின்முன்-உர்றங்கொடிக்
காலெனி டப்பாலேநீங்காதது முண்டனைடுபட
லேலைபிட்டதேதுவிடு ௫௯

ஆரன்-கொடிகல்-பரமசிவன்- துசஸ்தம்பம்-அதை- நீங்காதது இ டப-
அதன்முன்னிராசிமேடம் அது-ஆடு

கன்னன்வெங்கடேசுரெட்டகாணையன் மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழும்லைதகாரல்லா-செம்மையெய்தி

ஐந்தின்முன் பூமுன்னட்சரமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யுமேபேரன்னசெயும், ௪௦௦

ஐயமென்னுஞ் சொல்லுக்குமுன் பூமுன் அட்சரம் பு அது உற்றது புதையல் அதைக்காட்டுவதுவும் அது ஆடு.

தாண்டிபெரிதாண்டுநிடசாவிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியே-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாப்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
பின்புயர்க்கென்செய்யும்விடும், | ஒரு-ஆடு | ௪௦௧

கல்விகரைக்கண்டகும்பகம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசையன்றென்னிளைச்வெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கடசெவிமட்புலியுங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தாய்பதி- ௪௦௨

கட்செவி- அரவு- அம்புலி-இந்து-கங்கை-அம்-இன்மூன்றுஞ் சேரின் இரவிந்தம்-புலி-வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது-தாமரைமலரிருந்தது)

சந்ததியென்னத்தழைக்கவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளைச்சிமூங்கிரியின்-அங்குகண்டேன்
மாநிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளரடுவாதியர்தந்
தானிருப்பத்தேர்திறக்கத்தான். ௪௦௩

மால் மலம்-முல்லை-வள்ளல்-மாரி-நடு-அப்பாரியென்னும் சொல்லின்டையில்-ஆதி-ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்-அர்த்தம் கடையெழுத்தாகிய-தி-இருப்பது பாதிரி பாதிரி மரத்தின்மேல்-முல்லை மலரிருந்தது

தாலமுற்றும்வாழ்த்துயிர்சரதாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலகிருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின்,மேலு
மருக்கமழுங்கமாமனையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனென்று. ௪௦௪

மாமனை இலக்மியின் வீடாகியதாமரை சந்தி மூங்கில் மூங்கிலின் மேல் தாமரைமலரிருந்தது

தங்கள்குலதீபமெனத்தாரணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்தன்வெற்றியில்-செங்கரணி
உண்டதடனவனின்றாதினதஞ்சேர்ந்தவன்போர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. ௪௦௫

அரிபுண்டரீக பூமி அதாவது அரைநாழிகையது சக்கு அதற்கிலை இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்தது குவளை அவன்பேர்விண்டு அதற்கிணை | மூன்றின் மேற்குவளை மலரிருந்தது, |

அழுதெசக்கதேவிக்கனக்கர்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவோதே-பழுகுமொரு
கூந்தல்கள்மல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாய், ௯௬

சக்கு கண் ஏவு பாணம் இக்கு மொழி அல கூந்தல் கந்தம் சனம் பயிர் அல்குல ஆல் அகடு கனகம தனம மாந்தளிர் மெய்.

ஏகாம்பரரிடப்பேரில்லாததாடிவுசொல்லப்
போகாதுயேறுபுகலிலேயே-பாகார்ந்த
சக்கராத்தமிருக்ககத்தயெனை
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௯௭

ஏகாம்பரரிடம்-கஞ்சி

இரைக்கலக்கித்தைதலென்பதேதாயிருப்பத்தேழென்
னரைக்கலக்கித்தைதயலேகம்-உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்பரகண்டாவர்சர்கிரீராதக்கயெனை
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௯௮

இரை கடல் கலே அகிற்றேன்றும் சக்கிரன் தையலிருப்பத்தேழு அவன்மனைவிகள் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்,

சென்றலர்த்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதிபசனை
மன்றலர்தார்வாங்கிவருமளவும்-குன்றுமலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்லுடைபவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில், ௯௯

ஏழாய் பெண்ணே இந அம்பு அண்ணையில் மதன்பாணம்பொருத்துவதனால் ஏழாயிரம்பண்ணை ஒரூர்.

கூன்கலைகிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மருந்துமானேன்கலைபச்
சக்கருக்காவின்மந்திராவுயிளைசகோ
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா, ௱

சொச்சகம்,

நீகாவிதுராசெருப்பாமிட்டுவிலக்
காகாவிதுராகபுரிவார்கன்னியர்கள்

வாகாவிதூராமராமரரிமாரவைச்ர.
தேகாவிதூராதிருமலவேலேந்திரனே, ௧௰௧

துங்காவித்தாராகனைவதுகண்டின்பமெர்று
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
தூங்காவித்தாராதுணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே, ௧௰௨

ஆக செய்யுள் ௧௨௬,

—(·○·)—

நாகூர் முத்துப்புலவர் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா,

தனகனுகாட்டத்திட்டார்ந்தபூச்சார்த்தைகவாங்கித்தனத்திற்றெருங்கும்
தனதனுகவில்மின்போனமெய்பசந்தசந்துசகதே சொலென்றுணைமின்
தனதனுகணைதொம்மெனப்பையினிர்த்தம்புரிந்தசரணசரோருகா [ளுள்
தனதனுகவளரும்பரதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, ௧

கனகனக்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளங்களந்திருக்காயமின்னேன்மற்ற
கனகனகம்பளந்தலைகண்டிகொண்டைக்குளேவினன்சேராதென்கொலோ
கனகனங்கம்பயகோதிராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்ட
கனகனந்தம்பினந்தராசிங்ககாருத்தாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௨

கடதரிக்குமதனுணவர்செயுங்காயந்தேர்ந்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிக்குமரிவாழ்கவேலன்முன்கட்டினாதிலென்றுமொன்னார்க்குவி
கடகரிக்குநவிக்கன்றுகண்ணனருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்துதிக்குமகா
கடகரிக்குநிருபாவிளைசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

தந்தப்பாமிகடீர்மருங்கம்பிருதாரையாமிந்தமாகைமின்னார்சந்தம்
தந்தப்பாதுகனற்றவரம்புவேடானெளிக்கச்சரமுல்லைதாசர
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலியைத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்குத்தந்துதந்
தந்தம்பாதுகைதம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே, ௪

கனதனந்தனதாவலிநாலந்தக்கனிக்குமாலையாமிடைமின்னினும்
சினதனந்தனமாற்குரரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையனைநவாய்

மைந்தனக்கவ ராடைதமிழ்ப்பசர்வாணர்க்கீந்துமகிழுமப்ரதாபனே
தலைதலைத்தன்மெய்க்கு நிலைசருட்கொள்வாழ்வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே

இந்தக்காவலனைச்சேர்ந்தவர்களையாளிருந்துசாக்குதிபடுமென்னவேசொல்லுவேன், பக்தக்காவலமைந்தனைப் படிமெய்ப்பதயக்கேருவன பாலிக்கென்று
மக்கவி, இந்தைக்கலைசுக்கிரசோமதியாகசற்குணபாக்கமேனுகாரசக்தக்கா
வனர்க்குநிலைசைப்பதிக்தானமால்வெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, அ

இருபக்கமெனுஞ்சொற்பரியாதரமென்னசொல்லாதிக்கென்பட்கவி
ல்,சொருபக்தச்சிசிலையில்லக்தனைச்சொக்குமாசவுவக்தலைகாக்கடர்,
திருபக்தக்கமனிலைற்புப்பெற்றிற்றுப்துலக்கித்தினைப்புகோக்கொல்லா
ம், நிருபக்தக்தமனதின்படிக்கருணைசேவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே.

நகலாதனைக்கல்சாக்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தல்லுவலா
காகலாதனைதும்பம்பொருக்குமாசன்னிபேயனைக்கண்டாரென்றும்புக
வாகலாதனைமார்க்கவிலாசமெய்மாவைத்தியாகவரோதயா (னே,
பிரலாதனன்புள்ளத்திருந்தருள்பெருக்குமால் வெங்கடேசரெட்டேந்திர

மாதமந்திரனைப்போலிருந்தனைதமிலக்கொப்பாச வளர்ந்ததுமாரன்னைச்
சூதமந்திரவோருகமாமதிசேர்க்குதாலிக்தவேக்திலைழவாகியே
போதமந்திரசக்கினிலைபக்கல்விப்பொழில்திருவும்புகழ்க்கருகாசல
வேதமந்திரமெல்க்குணைத்தொழும்வெங்கடேசரெட்டமகீபதே. கூ

வருதுகட்டுரோட்டெல்லாக்கடந்துபூவாளிசேலக்கயலாழிமுரசம்
திருதுகட்டுவசனமலமலைக்கென்றலாதகொடிக்கேனைசேர்ந்தித்தியே
பொருதுகட்டுவதனைத்திற்சடவேபூக்கொடித்தனைச்சந்திரகாவிடால்
விருதுகட்டுபதிபாவிலாலசவாழ்வெங்கடேசரெட்டேந்திரவசிரேனே. ௰

சக்துசக்துகந்தாசந்தனிக்குசேர்த்தடமருக்குதனைமல்லுஞ்சைதலைமூக்து
கைதுகந்தாகனைப்போழ்திலுவ்யோகத்துதுமெமழியமெனன்றேவக்தென்
வர்துரக்துகந்தாகமூலசலவாசகாமெனவாழ்க்துமூன்பாசட்டுமெ
சர்துகந்தாகட்டுரன்மெங்கடாசலவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே, ௰௧

ம்பாகனையாளைராகிபோதர்முன்புகமைவேண்டிச் சொல்கவென்
ம்பாக்கரைபாயனிபத்தன் துருவிலாமதன்புக்கத்துக்கென்செய்வேன்
ம்பாக்களையானநிம்பர்ன பமனேறிதுங்கிபடர்க்கிலங்காபுரி
ம்பாக்கரையாகுகத்தாக்கென்றமாதவா வெக்கடேசுசெட்டேந்தனே.

உத்தன்கன்னுதுக்குத்தோற்றுறன்மாதலாலரிபிர்மாதிக்குந்தோற்றுன
ன்மகா,உத்தன்யாமனெயென்றுந் தமையனென்றே சொல்வோன்கணை
யெப்பாயலெய்தின்றான்,கத்தன்புலவனைமுபுமெயொருகவிதைகீழவி
ர்காத் தருநுபரிசுதந்மன்னு க்குமா செட்டேந்தரன்சோதராவெங்க
டேசுசெட்டேந்தரனே. ௰௩

உமையாசியையுநம்பிரான்வளாராங்கநேநதனைக்காளுணைமகிழ்க,த
மையராசியமாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லிவெண்ணெயுண்பால்விடுத்தா
ன்பொன்னூர்,சமையராசிச்சொருபாவென்றீசனைத் தன்கையாற்றெழுது
ங்கைவிடனைற்,சமையராசியராயருணவல்லவாபுகழ்காவெங்கடேசு
செட்டேந்தரனே. ௰௪

தங்கதாதாளங்கால்கழுகதா தன்கழுத்திணையென்றாட்குன்றாநின்று
துங்கதாதாக்தாமசந்செய்பிவக்கேர்கைதேசக்கைதமாரன்வருந்துவான்
துங்கதாதாநீதா தசெல்வெக்கோந்தவாரியாரணவிரியப்ரதாபனே
இங்கதாதாவியாசெய்தாவெங்கடேசுராவெட்டப்புயனே ௰௫

புலவரைமுதலானகற்பங் ள்புரிந்துதிட்டைவசித்திருந்தாலுமென்
தூவனைனையும்விட்டுவிடாதக்தவரிப்பிர்ம்மாதிகாடாளுலுந்தானென்
மாவதனைமலாநின்லெபின்மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா (னே
மேனவானையடக்கிச் செயம்பெற்றவிசயனேவெங்கடேசு செட்டேந்தா

அஞ்சக்கஞ்சனக்கைபாலனந்தசோகமேவடாவிடுகுழந்
தஞ்சனவெல்லாக்கைசதிருத்தைத்தைநிலத்தடவையாக்கமான்
விஞ்சக்கஞ்சனக்காழக்துலாகருமெய்யின்னமேவிவிரகத்தணித்திடாய்
வஞ்சக்கஞ்சனக்த்தைக்துணிந்தவாவாவாவெங்கடேசுசெட்டேந்சரனே

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பசைக்சாமன்வந்துசணையேவவேமினுள்
உந்தரப்புபவின்றே ர்பிசுத்தனாணையினமீசனைவாயனைவாப்பர
தந்தரப்புபங்கப்பணிபீதுதெய்வத்தென்றுநின்சரணமடியதி—
யந்தரப்புயபாசெயதராவசுராவெங்கடேசுசெட்டேந்தரனே ௰௮.

அந்தராசலவன்பன்றிபோற்பகைகையார்ப்பரிக்க வர்கிக்லைசய்தெய்து மின்,பந்தராசலனேபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரென்சொல்லாமல கந்தரசலவாவூரின்வாய்மறைக்கவுலேமூடியுண்டா,கொண்டகாதல்தீர்மந் தராசலவாகாசயதராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௰௯

முன்சனங்கைமிகன்கண்ணிருந்துற முற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்செ ய்பாவே,தினசநங்கைக்குதூஞ்சிசட்டுதுசேலைசொர்ந்திருகாலேயும்பின்ன வே,இனசனங்கையது கொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவேமயன்மீசுராமாகுது, வனசனங்கைமருவும்புயாசலாவர்சவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௨௰

படங்குமாதங்கரேக்காற்சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமீ பந்தான்,சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்னுமிதுசமயங்கட்டித்தழுவாவிடிலவா அடங்குமாதங்கள்சித்தமெனபாக்கியமணையவேண்டு முன்னுண்மூலமெ ன்னவே,தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனேவெங்கடேசுரெட் டேந்தரனே ௨௧

வாசக்காந்தண்மலர்க்கையினுறனேவாரிப் பன்னீரொடுசந்தனம்பூசு க்காந்தல்பொருமலயர்ந்துவாய்புலம்பத்தாமமும்வெம்பமின்னார்களும்,ஏ சக்காந்தமூனாக்கிலென் செய்குவாளெய்துவாய்குறமாது தெய்வானைக் கோர்,நேசக்காந்தாருள்பொற்றுவாழ்மனுநீதனே வெங்கடேசுரெட்டேந் தரனே

வந்துவாரவையநடத்திச்சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மாண்கணையேவப்பு குந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே- கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிங்கக்கன்னியென்செய்குவாள்காண்கவியினுல் சிந்துவாரமதிலணைகண்டவாசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௨௩

அரிசிராவணத்தாலடைந்துந்தொனியமருகில்லையதைதழுவியுண்ண வும்,கரிசிராகவலப்பகலேன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றுடரும, பரி சிராமுழுலேபகுடாரிகீபாரவில்வளைத்துக்காதூஷண,திரிசிராவிழவோர் பாணந்தெட்டவாசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௨௪

தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யாத்தூளைத்தூ டுநவே, கடுக்கவந்திரணமேல் விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்னலங் கவின்றீருவாம், இடுக்கவத்திரங்கா வென்றழைக்கவர் இடக்கலா

த்திசிரிக்கிணையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுத்தமா வெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௫

சேதமாரம்பணங்கன்றேட்டான்றனைத்திளைத்துலைத்துத்தடாரிக்குதந் தம்பு, சூதமாரம்பம்ராமா ராமாவெனச்சொல்லுவேன்சந்த சொல்லவிம் மாதர்க்குள், சேதமாரம்பலாதிசெய்யவாரெந்தன்னேமக்காமந்தணிமூலமே ன்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்யமுன்வந்தவா போசனேவெங்கடேசுரெ டேந்த்ரனே ௨௬

பூசுகாந்தந்தனத்திற்பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பியிப்பூவைதன்மர லுக்கே, சீசுகந்தந்தடங்கலின்றித்தாரேமஞ்செய்திவள்காமன் தணித்திடா ய், தேசுகந்தங்காரதணஞ்செய்தலைசிக்கெனக்கொண்டுவாவென்றிலக்கும ற், காசுகந்தந்தராமாபெருப்புகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௨௭

பொருப்புக்குஞ்சரிபாகப்புடைத்தெழும் பூண்முலைக்கண்ணிமீதேச மஞ்செய்யத், தருப்புக்குஞ்சரியேரிக்மெய்யெங்கணுந்துலைக்கமாரன்வளைக் கவலஞ்செங்கைக், கருப்புக்குஞ்சரிசாமரிழற்றுந்திங்கட்குடைக்குங்கலங் குவனோமனை, விருப்புக்குஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவவினனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே.

அடிதங்கச்சியிவ்வொன்னமோதெரியாதுசிந்தைப்பருகிறாளிந்தா, வி டிதங்கச்சிவிகையிலிருந்தம்பிள்ளைதான்கிளிப்பிள்ளையல்லோமயல், கொ டிதங்கச்சிப்பரிபோற்சென்றேவராக்கூறென்றுளிகல்கொண்டோராமாசண் டு துடிதங்கச்சிமையபுயங்கொட்டுமூத்துங்கனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. ௨௯

அரகதத்தைமதன்சுக்கைதகன்னில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார்பரித் துமே- தாரகத்தைநடத்தியம்பாலுமென்றுலதனத்தைத்துலைத்துவிட்டா கொண்ட-விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர்மெத்தை மீதினில்வைத்த ணைவாய்மணி-மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. ௩௰

அனங்கனம்பணந்தக் தொடமெய்பசந்தசுந்துவாடுவதல்லாலிடைத்தி ரு-தனங்கனம்பணந்தாரானிருக்குற்றலத்தின்பேர்கொடி தாங்காதுபெற்ற தாய்மனங்கனப்பனம்மின்போமிருக்தமர்தர் சொல்லும்வசைக்கிலக்காகி ய-மினங்கனம்பணஞ்சேர்குதமாயினாள் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

மாதாவினமட்டலர்கின்புயமாலைமாலையகற்றுவைதசடை மாதவாவின்
ன்சொல்லுந்துராகதவன்னைவாளையயடக்குவதார்மலர்ச்சிதவா வினந்தங்
கந்தரமெனுஞ்செல்விக்கோர்மொழிசொல்பனைந்திடாய் போதவாவிளங்
காத்தருண்மாதவாபோறமே வெங்கடேசுரெட்டேந்தானே ௫௨

இருதனங்கனிக்குச்சிலை போற்புடைத்தெழுந்தாம்பியிறு மார்பிட
க்கயல- விருதனங்கனுக்குச்சிலை வாங்கிமாவிசைகொண்டுருவிப்பாயவா
ளியாற்-பொருதனங்கனிலர்க்கழுண்ணுமன்மால்பூண்டிருக்கச்செய்தான்
றமிவ்வாணர்க்கு-வருதனங்களிவாய்த்தருமன்னவா வாசவாவெங்கடேசு
ரெட்டேந்த்ரனே. ௫௫

என்னிலங்துச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிங்கேவருகப்போய்- மு
ன்னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றுள்பைங்கிளிதான்மருவுவாய்
நன்னிலங்குவளையத்திவிகென நாட்டுங்தெங்கருக் கோட்டைககதிபனே
பென்னிலங்குமணிமார்பனேதினபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அரகர சலங்கொண்டோன்முலைபானை விமமவத்திற்றென்றாலவே
உரகராசலவன்குளிராதனலுருக்கிறனந்தமாரற்கிம்மாதனுர்- தரசராசல
ராசியகாமயரானெனைப்புணர்வாய்மூலமென்றதோத்திரகராசலங்காத்தச
க்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௫௬

கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலு மென்னகலத்திளிருகண்ணனையானது
பஞ்சரஞ்சர்க்கரைவட்டுமாமுலைபருபதத்தி லறுபதத்தான் றெட்டான-
வெஞ்சரஞ்சப்பிரபஞ்சகோளகைமீதிருந்தமின்னைமேவுவாய்கஞ்சர
ஞ்சப்பெருஞ்செய்தோர்த்தண்டவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

மாமனுக்கு மகனைகவந்த கர்மனுக்குபெற்று வளர்த்தவட்குங்கலைச்
சோமனுக்குமினத்தார்க்குபஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள்சேர்த்தனைவாபி
னிதாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமுத்தோத்திரபூமனு
க்குஞ்சகோதரனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௧௭

என்னவாவிதுராசியமாநடையேனுமாமசள்காமொடுகோள்மிகப்பின்
னவாவிதுராவணமுவவபிரமனிப்ப ; ச்செப்பிடுறென்னூர்கன்வாய்- கொ

ன்னவாவிதுராகதத் தென்றிசைகுர்புகக்கையிற்கோதண்டப்வாங்கியே,
மன்னவாவிதுராபுமூகராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௫௮

சொலங்கக்காகொண்டமோகத்தினுல் வருஞ்சோமதாபந்துலேக்கவெ
ன்ருட்குமே,விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூந்தளிர் மெய்யிளேத்தனளல்லாம
லொப்பிலே,கலங்கக்காரிசுக்காரிமேவவிந்நாளுமேநல்லநாளுடையார்மனம
லங்கக்கால்கொண்டடர்பரிமேல்வரும்வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே ௫௯

சரந்தராதரங்கண்டாமதன்விடுத்தானென துகுழந்தைதனியேமால்
பரந்தராதரளங்கச்சிறுக்கும்பொற்பார்கயோத்ரபாரதத்தைத்தாங்கவேஉ
ரந்தராதரவம்போற்றுவண்மருங்கொசியுமுள்ளம்வசியாயணேந்திடாய், பு
ரந்தராதரணிக்கதிபாசெயபூத்ராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௰

பிடிக்குசரவங்களேக்கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கப்பெருப்பகையின்றி
க்கர, லாவிக்குஞ்ச பஞ்சிங்கமீதுசென்றடிப்போல்வந்திருக்குதுதாயென்
ற,நீலிக்குஞ்சரசப்போச்சுமாச்சிவணிணேவுங்காணுங்ணவுமிங்கேயொரு
வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௧

அராவுக்கேகணேயெசெவியென்பாதல்லபெற்றவனேக்கேமின்ரு
வம், பராவுக்கேகணேயேகுழலாக்கிபபண்ணுக்கேகொந்த பெண்ணுக்கிர
க்கியின்,றிராவுக்கேகணேமேற்சென்றிருந்தநல்வினபலீலே செய்தன்பாய்
மருவுவாய்,மராவுக்கேகணேயேவியராகவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அல்லாமாலே மருதங்கியையின்றுனாநாள்வகைத்தாளேயதாக்கிவிட்
டெல்லேமாலேயும்விட்டாந்தேறினாணிருக்குமாலேபத்துட்புகுந்தேதன்கை
வில்லேமாலேவிளேத்துவளேத்தம்பைவிட்டுவேண்டுட்டுமீறினன்மேவுவா
ய்,குல்லேமாலேபணிமாலேப்போற்றிய முனனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர
னே ௬௩

தடிக்கவில்லேமுலேதிரண்டேமகள்சடையவில்லேமணந்தான்குழகு
மென்,றடிக்கவில்லேபொடிபுனுகத்தாசேர்த்தணியவிழுலேயதற்குமுன்மா
ரன்போர், முடிக்கவில்லேவளேத்தாற்றுழந்தைதான்மோகந்தாங்கவுமூற
ுதொன்ஞர்துடி,ஆடிக்கவில்லேவளேக்குமகோரவுந்தங்கனேவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே ௬௪

மாதாவினமட்டலர்தின்புயமாலைமாலையகற்றுவைதசடை மாதவாவின
ன்சொல்லுந்துராகதவன்னைவாயையடக்குவதார்மலர்ச்சீதவாவினந்தங
கந்தரமெனுஞ்செல்லிக்கோர்மொழிசொல்மனைந்திடாய் போதவாவிளங்
காத்தருண்மாதவாபோறமே வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௩௨

இருதனங்கனிக்குச்சிலை போற்புடைத்தெழுந்துரம்பியிறமாந்திட
க்கயல- விருதனங்கனுக்குச்சிலைவாங்கிமாவிசைகொண்டுநுவிப்பாயவா
ளியாற்-பொருதனங்கனிவர்க்கமுண்ணுமன்மால்பூண்டிருக்கச்செய்தான்
றமிவ்வாணர்க்கு-வருதனங்களிவாய்த்தருமன்னவா வாசவாவெங்கடேசு
ரெட்டேந்திரனே. ௩௩

என்னிலங்குச்சலராசராசருக்கேற்றதாமவரிங்கேகுநகப்போய்- மு
ன்னிலங்குநங்காரியம்யாவதுமொழியென்றுள்பைங்கிளிதான்மருவுவாய்
நன்னிலங்குவளையத்திலிதென நாட்டுந்தென்கருக் கோட்டைசுகதிபனே
பென்னிலங்குமணிமார்பனேதினபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

அரகர சலங்கொண்டோன்மூலைபானே விமமவந்திற்றென்றுலமே
உரகராசலவன்குளிராதனலுருக்கிறுணந்தமாரற்கிம்மாகனுர்- சரசராசல
ராசியகாமயராளெனைப்புணர்வாய்மூலமென்றதோத்திரகராசலங்காத்தச
க்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௩௫

கஞ்சரஞ்சப்பெடைபோலு மென்னகலத்திளிருகண்ணணையான து
பஞ்சரஞ்சர்க்கரைவட்டுமைமுலைபருபதத்தி லறுபதத்தான் றெட்டாள-
வெஞ்சரஞ்சப்பிரமஞ்சகோளகைமீதிருந்தந்தமின்னுளைமேவுவாய்கஞ்சர
ஞ்சப்பெருஞ்செய்தோர்த்தண்டவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

மாமனுக்கு மகனுகவந்த கர்மனுக்குபெற்று வளர்த்தவட்குங்கலைச்
சோமனுக்குமினச்தார்க்குபஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள்சேர்த்தனைவாயி
னிதாமனுக்குமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குங்குமாரமூத்தோத்திரபூமனு
க்குஞ்சகோதரனேதிடபோசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௩௭

என்னவாவிதுராசியமாநடையேலுமாமசள்காமொடுகொண்மிசைப்பின்
னவாவிதுராவணாவவாபிரமனிப்ப ச்செப்பிறென்னூர்நல்லாய்- கொ

ன்னவாவிதுராகதத் தென்றிசைகுடிபுகக்கையிற்கோதண்டம் வாங்கியே,
மன்னவாவிதுராபுரமுராகராவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௫௮

சொலங்கக்காகொண்டமோகத்தினால் வருஞ்சோமதாபந்துலைக்கவெ
ன்றுட்குமே, விலங்கக்காமசரத்தாலும்பூந்தளிர் மெய்யிளைத்தனளல்லாம
லெப்பிலை, கலங்கக்காரிசுக்காரிமேவவிந்நாளுமேநல்லநாயுடையார்மனம
லங்கக்கால்கொண்டடர்பரிமேல்வரும்வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே ௫௯

சரந்தராதரங்கண்டாமதன்விடுத்தானென துகுழந்தைதனியேமால்
பரந்தராதரளங்கச்சிறுக்கும்பொற்பார்கயோத்ரபாரதத்தைத்தாங்கவேஉ
ரந்தராதரவம்போற்றுவண்மருங்கொசியுமுள்ளம்வசியாயணைந்திடாய், பு
ரந்தராதரணிக்கதிபாசெயபூத்ராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௰

பிசிக்குசரவங்களைக்கொத்திப்பிடித்துத்தாக்கப்பெருப்பகையின்றி
க்கர, லாவிக்குஞ்ச பஞ்சிங்கமீதுசென்றடிப்போல்வந்திக்குதுதாயென்
ற, நீலிக்குஞ்சரசப்போச்சுமாச்சிவணிணைவுங்காணுங்கனவுமிங்கேயொரு
வாலிக்குஞ்சரமேவியராகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே ௬௧

அராவுக்கேகணையேசெவியென்பாதல்லபெற்றவனைக்கேமின்னுரு
வம், பராவுக்கேகணையேகுழலாக்கிபண்ணுக்கேநொந்த பெண்ணுக்கிர
க்கியின், திராவுக்கேகணைமேற்சென்றிருந்துநல்வினபலீலை செய்தன்பாய்
மருவுவாய், மராவுக்கேகணையேவியராகவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

அல்லாமாலை மருதங்கியையின்றுநாநால்வகைத்தானையதாக்கிவிட்
டெல்லைமாலையும்விட்டாங்கேதறிகாணிருக்குமாலைபத்துட்புகுந்தேதன்கை
வில்லைமாலையிளைத்துவளைத்தம்பைவிட்டுவேண்டுமட்டுமீறினன்மேவுமா
ய், குல்லைமாலைபணிமாலைப்போற்றிய முணைனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர
னே ௬௩

தடிக்கவில்லைமுலைதிரண்டேமகள்சடையவில்லைமணந்தான்குழுகு
மென், றடிக்கவில்லைபொடிபுனுகத்தாசேர்த்தணியவிழுலையதற்குமுன்மா
ரன்போர், முடிக்கவில்லைவளைத்தற்குழந்தைதான்மோகந்தாங்கவுமுற்
றுதொன்னார்துடி, தடிக்கவில்லைவளைத்தமகோரவுந்தங்கனேவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே ௬௪

மந்சலக்கணங்கள்புறவேகட்டிமருவுகற்குளவாணைவழ் திருக்குகான் அந்சலக்கணலார்கக்கெதரியுன்னுவலோவடங்காதிரங்காதவன், செஞ்ச லக்கணப்பற்றியின் வெண்ணெயாகிலவில்வக்துகலவிசெய்வாணையாபஞ் சலக்கணமுத்தமிழாதாபாலதிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே சரு

சத்திக்கும்பணிக்கையிருன் பெற்றதனையன்போர்க்குத்தினையயின் னுரைச்சு, மதிக்கும்பணியாய்கிரைத்துச்சரமாரிபெய்யவென் மாலுரைதா லுரைக், கத்திக்கும்பணிசோர்ந்ததுங்காண்கிலாள்காதல்திரவிப்போதனை கொளையயா, எத்திக்கும்பணிவேத்தாமகாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே

தனதுமெய்க்குமலரணை பானதுகழலிறைக்குந்தனச்சுவையாலிடை மினதுமெய்க்குந்துவளுமிம்மானந்தமேனகைக்குப்வெகு மிச்சகானுண் மை, சொனதுமெய்க்குமரன்பொற்பதாம்புயங்கொழுக்தொழும்பன்குமா ரெட்டபாண்டியபன், மனதுமெய்க்குமுயிர்த்துணை வாபுகழ்வாசவாவெங்க சஎ டேசுரெட்டேந்த்ரனே

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாதுவேறில்லை சிக்கைதவிர்த்தெலாஞ்சவா மிய, திட்டங்கட்டியபாஞ்சியாற்செய்த சித்ரமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்ச ட்ட, வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றராவணனைவென்றன்புவைத்த வன்ற ம்பிக்குப்பட்டங்கட்டியராகவாசபாசீதாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

பருதிபானவரீசாறுபேருங்கோபக்னி மிஞ் சிவருவதுபோன்மதிவரு தியானதற்காற்றேனென்றுனேயோமலமிருக்துபெற்றேனிக்தப்பிள்ளை ஒருதிபானமதுகுலதீபம்போலுதித்துமோகத்துக்குள்ளாகிறானையா குரு தியான்மறவாதவாபுகழ்க்கொற்றவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே சகூ

அம்பமாமுனிவாய்முலைக் கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணு கவனத்த னெய்பச்சொர்ன, விம்பமாமுனிநந்தபடிக்கிலே மேனிமாசிலேக்யனியிவ ளையா. கம்பமாமுனிதம்பெறவந்ததற்காத்தவாவெகுகோர்த்திபசாந்தமிழ்க் கும்பமாமுனிபோல்வந்துதித்தவாகொற்றவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர னே ருo

ஆக செய்யுள்-ருஉஎகூ.

—— * ——

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மானேஜரவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புயமும்
பொருமடக்குப்பொன்னம்புயமுந்தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலேதந்தாணறன்கமலவோனேநற்
சாமிவண்ணமாலேதரா தான். (திறம்-மார்பு) க

இய்யூர்நகரவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு-மெய்யூர்
மனதையளித்தபொன்னுசாமிக்குமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்நகரம்-திகிரி) உ

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதமபருணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்க்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
பேர்க்குமோவண்ணுய்புலவர்மிடியைக்கொடையான்
தீக்குபொன்னுசாமிகிருபன். ந

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னுரம்பூணும்புகழ்பொன்னுசாமிவுள்ளல்
துன்னுநாள்ராமன்றுயர்புரியாபுரிவான்-மன்னளிதேன்
நக்கரும்புமற்சுரும்புநற்கரும்புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கரும்புண்ணுய்க்கவெய்வனே. ச

அளகைப்பொறித்தகொடியண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும்பொன்னுசாமி-துளிமதுநதார்
தந்தான்மதனடங்கத்தண்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிதுதாமுகத்தாயிது. ரு

புறங்காட்டல்—கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தரன்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகல்பொன்னுசாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிமேவமூதக்கடீர்மறைத்து
உவ்வேரினமதகவ்விணக்காட்டலென்னெண்டாடியே. சு

உவ்வேறின்மதக-முதுகு.

கைக்கார்த்திகைநதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்கதிரவான்கொடையோனபொன்னுசாமிகடக்
கைக்காவறைபிற்பவனிவந்தான்கண்டுமால்கொள்காரி
கைக்காரிணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே, எ

கலிப்பா.

என்றுகண்டவித்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பானுமெனவயிலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மலைழுந்திடிமுரையர்க்கிளிக்கே
என்றுகண்டன்னீர்த்துப்பாயெழிற்பொன்னுசாமிமன்னா. அ

வாராக்கொங்கைமிசைமருவபொன்னுசாமிவள்ளவ்
வாராவெல்லாமதிழுலாந்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமனநொந்தளசொல்
வாராபல்லாலம்மன்னர்பெருமான்றனக்கே. கூ

போதம்பிடனேமதியளிகற்பூங்குயிறென்
வாதம்புரிதுபாரல்வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்கசோதும்வேள்பொற்கமல்
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனும்பார்த்திபனே, ய

கட்டளைக்கலிப்பா,

அச்சுப்போற்புலவோரைமதித்திடுமெண்ணலே பொருமங்கசன்வாளியாம், நச்சுப்போதுதூக்கதுதந்தனனும் பூணூந்துகிலுமிவடனங்கச்சுப்போநன துங்கானுன்முகவைவாழ்காவலாவளசேச விவளகண்டுங், கைச்சுப்போனதுமுண்டிலள் கொண்டைசேர்கண்ணியைப்புரப்பாய்பொன்னுசாமியே, யக

அத்திக்குவரித்துக்கராவினையட்ட வாழிநெடுமான்மருகனற், சத்திகத்தன்சங்காசலச்செந்தூர்வாழ்தாருகாரிவல்லாரிமகண்கைப். பத்திபுத்தூக்குறத்திமனாள்ணைப்பணியுகமபொன்னுசாமிமதிபனைத், திதிக்கத்தகுமென்மொழிக்கு நிகர்சேரச்செய்திடுவாம்மடக்கிள்ளையே, யஉ

ஆரப்பூணும்வனைக்குயமீதிலேயணங்கவேடார்லக்கனைதூவவே, ஆரம்பூணுண்மனிலுஞ்சூயிறநல்லமமனைகழங்கும் மடக்கிள்ளையும், ஆரம்பூணுந்துறந்துமெய்ம்மோர்ந்தனளவளைக்காத்தணைத்தளேவதுன்பரமே, ஆரம்பூணுடைநற்றங்கவிரனைமண்ணலெபொன்னுசாமிதுரேபரனே, யங

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தமூவேழுவள்ளல்களுமிதனீகையால்த ங்குந்தங்குமிவற்கேபுகழெனச்சாற்றஞ்சற்குணனுட்பொன்னுசாமிமா, த ங்கமேற்கொடுபோற்தவனோர்தினஞ்சாருவிழியிற்கண்டார்மயல்கொடுச ங்குந்தங்கலையுந்தரியாதுந்தளர்ந்துநாணமூந்தமிழுந்துதார்களே, யச

மட்டுத்தார்கணையான்மகன்பாதினைவருத்தத்தான்மனநொந்துமயங் கிப்பொற். கட்டுததார்புரவிக்கொருவீரனின்கருத்துதானிரங்கிப்புயமேவு று, மொட்டுக்கார்தரவாங்கிவரச்சொன்னுண்முத்தத்தாகிறையெத்தமுறு வளால், தட்டுத்தானுரையாமலருளரிச்சந்த்ரனேபொன்னுசாமிநரேந்த் ரனே. யரு

பாலனத்தைவிடுத்துநின்கண்ணிவள்பாலநத்தைவிடுத்தனள்வேணு கோ,பாலனத்தையுடையோன்மருகன்கோபாலனததுய்யல்பாகனருள்பா ன், பாலனத்தைபணிநாசிவள்ளிகோபாதபற்பம்பணிபொன்னுசாமிநீ, பா லனத்தைப்புரிசிலைமாரனம்பால்வழுத்தப்படாமலிப்பாவையே, யசு

விருத்தம்,

மானேசரங்தொடுத்தமதனங்கம்விழித்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பாவும்பரனன்பன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசாரம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவலல்ல
மானேசாருகும்வகைபுரிந்தாலிவ்வுலகில்வாழ்வேனே, யஎ

கொச்சகக்கலிப்பா,

சுரர்க்கோர்சுவையமுதைத்துநெடுமாலீந்தனன்பு
சுரக்கோரறுசுவைசேர்தூவமுதையீந்தனநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாலிரந்தான்றீனர்கள்க
மண்டலத்தில்குரவுமாநிதிசொரிந்தனைநீர்

இதுசரவு (*) எனவாங்கு தனிச்சொல்,

சக்கரத்தானிருதர்களைத்கான்றணித்தானரணனுஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றணித்தாய்நீசடையில்
எல்லார்வளைக்காடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குநீபாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்
நல்லாரணிகவர்த்தானுராயணைனறிந்த
நல்லாரணிநல்கினைநீரானிலத்தில்

தனிப்பாடற்றிரட்டு

இதுமூன்றுந்தாழிசை,

வான்றருதெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்றருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டுபோலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டை-வாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாலிபேற்றுவினை
தோவறுதென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிந்தும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்தகமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பார்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பென்னுசாமியெனும்பூபதியே,

ஆக · செய்யுள் · ௩௨௬௧,

—(+)—

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

முற்றிற்று,

—'+'—

உ

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி

௨௫

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.